

DR. JERZY TRAMMER

ORDYNACYA UGODOWA

Z OBJAŚNIENIAMI

W KRAKOWIE
NAKŁADEM KSIĘGARNI LEONA FROMMERA
1916

1450²
1450

UWAGA WSTĘPNA:

W książce niniejszej uwzględniony jest stan ustawodawstwa po dzień 1. listopada 1915.

TREŚĆ.

Wstęp	Str. 1
-----------------	--------

ORDYNACJA UGODOWA.

Rozdział pierwszy: Otwarcie postępowania ugodowego	6
Wniosek	6
Treść wniosku	10
Załatwienie wniosku	12
Publiczne obwieszczenie	14
Rozdział drugi: Skutek otwarcia postępowania	21
Początek skutku	21
Oddziaływanie na czynności prawne dłużnika	22
Wstrzymanie przedawnienia	25
Wnioski o otwarcie konkursu; Prawo odrębności;	
Prawa z niemi zrównane	26
Wpływ otwarcia postępowania na prawo odrębności;	
prawa wyłączenia	28
Wpisy hipoteczne	31
Wierzytelności nieoznaczone i terminowe	32
Wierzytelności z tytułu świadczeń powrotnych	33
Wierzytelności zależne od warunku	34
Prawa spółdłużników i ręcycieli	34
Prawa wierzycieli przeciw współobowiązany	35
Wzajemne potrącenie	36

	Str.
Rozdział trzeci: Roszczenia w postępowaniu ugodowym	38
Roszczenia o wyłączenie	38
Prawo ścigania	39
Wierzytelności uprzywilejowane	40
Należytości uboczne i roszczenia o zwrot	44
Wierzytelności małżonki dłużnika	45
Wierzytelności wierzycieli handlowych	45
Roszczenia wykluczone	47
Wierzytelności wierzycieli obcokrajowych	48
Rozdział czwarty: Organa postępowania ugodowego	48
Komisarz ugodowy	48
Zarządca ugodowy	50
Obowiązki i odpowiedzialność zarządcy ugodowego	52
Roszczenia zarządcy ugodowego	54
Nadzór nad zarządcą ugodowym	56
Rada przyboczna wierzycieli	57
Rozdział piąty: Audyencya ugodowa	58
Audyencya ugodowa	58
Prawo głosowania	60
Warunki przyjęcia wniosku	63
Odroczenie audyencyi ugodowej	68
Rozdział szósty: Treść ugody	69
Prawa osób uprawnionych do wyłączenia i wierzycieli	69
Szczególne korzyści	71
Prawa wierzycieli przeciw współobowiązany	73
Rozdział siódmy: Zatwierdzenie ugody	73
Sądowe zatwierdzenie ugody	73
Odmówienie zatwierdzenia	74
Środki prawne	77
Rozdział ósmy: Skutek ugody	77
Skutek ugody w konkursie	79
Rozdział dziewiąty: Ukończenie i zastanowienie postępowania	80
Ukończenie postępowania	80
Zastanowienie postępowania ugodowego	81
Rozdział dziesiąty: Nieważność i nieskuteczność ugody	84
Nieważność ugody	84

	Str.
Uznanie ugody za nieskuteczną	86
Właściwość	87
Rozdział jedenasty: Ugoda spółki handlowej albo spółnika, spuścizny albo osoby prawniczej	88
Ugoda spółki handlowej albo spuścizny	88
Ugoda osobiście odpowiedzialnego spółnika	89
Ustawowy obowiązek czynienia wniosku konkursowego	90
Rozdział dwunasty: Ogólne postanowienia o postępowaniu	90
Stosowanie innych ustaw	90
—————	
Dodatek I. Rozporządzenie wykonawcze	96
Reskrypt Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1914 Nr. 90 Dz. rozp. Min. spraw. o wykonywaniu nowej ordynacji konkursowej i ugodowej.	
Dodatek II. O formularzach do ordynacji ugodowej	101
Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1914 Nr. 89 Dz. rozp. Min. spraw., za pomocą którego zaprowadzone zostają formularze do ordynacji konkursowej i do ordynacji ugo- dowej.	
Dodatek III. O formularzach statystycznych	105
Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25 grudnia 1914 Nr. 92 Dz. rozp. Min. spraw. o wprowadzeniu i zmianie formu- larzy statystycznych z uwagi na nową ordynację konkursową i ugodową.	
Dodatek IV. Postanowienia o należnościach skarbowych . .	109
A. 1) Art. XIV ces. rozp. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.	109
2) Rozporządzenie Ministra skarbu z dnia 12 sty- cznia 1915 Dz. u. p. Nr. 10 dla wykonania arty- kułu XIV rozp. ces. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.	111
B. Rozporządzenie ces. z 15 września 1915 Nr. 279 Dz. u. p. o należnościach sądowych	115
Spis alfabetyczny	122

WSTĘP.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p., ogłoszone na podstawie § 14 ustawy zasadniczej, wprowadziło oprócz nowej ordynacji konkursowej i nowej ordynacji zaczepnej także ordynację ugodową. Bezzwłocznie po ogłoszeniu wspomnianego rozporządzenia cesarskiego wydał c. i k. rząd memoriał (Denkschrift) dla wprowadzenia ordynacji konkursowej, ordynacji ugodowej i ordynacji zaczepnej. W memoriale tym przedstawiono historię powstania nowych ustaw, intencje, jakimi się rząd przy wydaniu tych ustaw kierował, i wyjaśnienie znaczenia poszczególnych przepisów. Z uwagi na to przytacza się tutaj w dalszym ciągu (częściowo w streszczeniu) te ustępy wspomnianego memoriału, które dotyczą powstania i ogólnych celów ordynacji ugodowej.

»Od pierwszych początków mocy obowiązującej ustawy konkursowej z dnia 25 grudnia 1868 odzywały się głosy, domagające się reformy prawa konkursowego.

Przytem w nowszych czasach w szczególności brano pod uwagę problem ugody przed konkursem

(Vorkonkurs), t. j. postępowania sądowego celem zawarcia ugody przymusowej poza konkursem. Z instytucji prawa konkursowego wyrosła umowa przymusowa zwłaszcza w Belgii na instytucję samodzielną przez to, że prawo belgijskie pozwala na zawarcie ugody przymusowej, w postępowaniu, które we wielu kierunkach odbiega od zasad konkursu. Przykład zagranicy, która poszła za wzorem belgijskim, wywołał także w Austrii wśród sfer kupieckich życzenie, by wprowadzono i w Austrii takie postępowanie.

Projekt rządowy z r. 1904 życzenia te uwzględnił; projekt co do celów ogólnych spotkał się prawie z ogólnym uznaniem, jakkolwiek wiele szczegółów krytykowano, a w szczególności wytykano, że zbyt szczupłe przyznano w nim zastosowanie ugody przed konkursem.

Od tego czasu w licznych rozprawkach, referatach, rezolucjach i podaniach ze strony osób pojedynczych i od organizacyj zawodowych kupieckich coraz głośniejszy odzywały się głosy, domagające się gruntownej reformy ordynacji konkursowej przy uwzględnieniu ugody przed konkursem. Zwłaszcza zastój ekonomiczny powstały w związku z wypadkami na Bałkanie w jesieni 1912 r. i połączone z tym zastojem liczne wypadki wstrzymania wypłat dawały odczuwać ogólnie potrzebę należytego unormowania prawa konkursowego.

Bezwłoczną okazała się jednak reforma prawa konkursowego skutkiem stanu wojennego w lecie 1914 r. Czasowy zastój handlu zewnętrznego, zastanowienie licznych przedsiębiorstw przemysłowych,

zupelne przesunięcie w stosunkach zbytu i konsumpcji, zmniejszona siła gospodarcza szerokich warstw ludności, wszystko to razem powoduje daleko sięgającą przeszkodę w rozwikłaniu stosunków płatnościowych i każe się spodziewać licznych wypadków wstrzymania wypłat. Jakkolwiek przez cesarskie rozporządzenia o zwłoce dla prywatnych pretensyi pieniężnych tudzież o wprowadzeniu nadzoru nad przedsiębiorstwami niebezpieczeństwo to znacznie uległo ograniczeniu, to jednak stopniowa odbudowa moratorium, która następuje z powolnym powrotem uporządkowanych stosunków gospodarczych, budzi mimo to obawę, że przywrócenie pełnego obowiązku uskuteczniana zapłat spowoduje stan niewypłacalności większej ilości podmiotów gospodarczych.

W tym stanie rzeczy rząd uważał za konieczne zreformowanie prawa konkursowego...

Wobec niezadowolniających wyników postępowania konkursowego... już dotąd ugoda bez konkursu była zwykłym sposobem załatwiania niewypłacalności. Ugoda jest także ekonomicznie najkorzystniejszym rodzajem uregulowania stosunków gospodarczych zniszczonych przez niewypłacalność, albowiem przez utrzymanie gospodarczej egzystencji dłużnika a tem samem przez utrzymanie gospodarczej siły istniejącego przedsiębiorstwa, która często przedstawia znaczne wartości majątkowe, można uniknąć daleko idącej utraty wartości majątkowej, którą wywołuje samo otwarcie konkursu.

Ponieważ te ugody są zupełnie nieuregulowane i, jak doświadczenie uczy, są źródłem licznych nadużyć,

przeto zachodzi potrzeba ustawowego uregulowania ugód poza konkursem.

Otóż co do tego istnieje ogólna zgoda, że ugoda poza konkursem nie może być opanowana przez zasadę indywidualizmu w ten sposób, iż zależnem ma być od woli jednego wierzyciela unicestwienie ugody, którą znaczna większość wierzycieli uznaje za stosowną. Musi być przeto także poza konkursem możliwa ugoda, w której mniejszość musi się poddać uchwałom większości, jeżeli nie chce uniknąć z otwarciem konkursu nieodłącznie połączonych skutków zniszczenia wartości, zniszczenia kredytu i znacznych wydatków.

Ordynacya ugodowa chce tę myśl zasadniczą urzeczywistnić. Ona wprowadza sądowe postępowanie, zmierzające do zawarcia ugody przymusowej, które od konkursu głównie tem się różni, że nie zna sekwestracyi majątku dłużnika, dłużnikowi natomiast pozostawia zdolność dysponowania majątkiem, ograniczoną tylko o tyle, o ile to jest potrzebnem. Skutkiem tego odpada zarząd masy i wszelkie zarządzenia w celach spieniężenia majątku dłużnika. Także badanie stanu długów odbywa się tylko w celu badania prawa głosowania, a nie celem prawomocnego ustalenia wierzytelności.

Nie jest celem nowych postanowień wykluczyć w ogóle pozasądową ugodę, która w stosunku do ugody sądowej zachowa z pewnością swoje zalety, a mianowicie zaletę braku publiczności i możliwie także większej taniaści. Wszelako sama możność ugody sądowej, w której wspólne interesa wierzycieli doznają obrony przed separatystycznymi dążnościami poje-

dyńcych wierzycieli, uczyni niemożliwym, iż poszczególni wierzycieli, jak to dotąd bywało, przez wysuwanie na pierwszy plan swych szczególnych interesów, unicestwią ugodę. Sama obawa, że przy ugodzie sądowej może wierzyciel być przegłosowanym, w regule wystarczy, by takiego wierzyciela »burzyciela ugody« powstrzymać od postępowania, które nie rokuje widoków.

Aby postępowanie ugodowe możliwie największe miało zastosowanie tam, gdzie zachodzą tegoż warunki, należy korzystanie z tego postępowania ułatwić przez to, że usuwa się wszystko, co mogłoby niewypłacalnego dłużnika wstrzymać od korzystania z tego postępowania. Zwłaszcza należy się liczyć z obawą przed wyrazem »konkurs«.

Dlatego uregulowano postępowanie w ordynacyi ugodowej, zupełnie oddzielonej od ordynacyi konkursowej. Unikano wszelkiego oznaczenia, któreby przypominało konkurs, odrzucono w szczególności oznaczenie »Vorkonkurs« i wprowadzono szereg wyrażań, które odstępują od wyrażań, używanych w konkursie...«

ORDYNACJA UGODOWA.

W myśl art. I ces. rozp. wprov. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p. wchodzi ordynacja ugodowa w życie w dniu 1 stycznia 1915 roku, wyjąwszy postanowienia oznaczone w ustępie 3 cyt. art. Otóż wedle na ostatku powołanego przepisu postanowi minister sprawiedliwości rozporządzeniem, kiedy i dla których obszarów mają wejść w życie postanowienia § 3 ustęp 2 ord. ugod. o najniższej ofercie jako wymogu wniosku o wdrożenie postępowania ugodowego. Takie rozporządzenie dotąd wydanem nie zostało.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

Otwarcie postępowania ugodowego.

Wniosek.

§ 1.

(¹) Jeżeli zachodzą warunki otwarcia konkursu (§§ 68, 69 ord. konk)¹), może dłużnik w sądzie właściwym dla otwarcia konkursu (w sądzie ugodowym)²) uczynić wniosek³), aby zamiast konkursu otwarto postępowanie ugodowe⁴).

(²) Jeżeli wniosku nie uczynili wszyscy spółnicy osobiście odpowiedzialni lub likwidatorowie spółki handlowej, należy przesłuchać co do wniosku resztę spółników osobiście odpowiedzialnych lub likwidatorów. Jeżeli na wniosek nie

§ 1. (¹) Wenn die Voraussetzungen für die Konkurseröffnung (§§ 68, 69 K. O.) vorliegen, kann der Schuldner bei dem für die Konkurseröffnung zuständigen Gerichtshof (Ausgleichsgericht) beantragen, dass an Stelle des Konkurses das Ausgleichsverfahren eröffnet werde.

(²) Geht der Antrag nicht von allen persönlich haftenden Gesellschaftern oder Liquidatoren einer Handelsgesellschaft aus, so sind die übrigen persönlich haftenden Gesellschafter oder

można osiągnąć zgody albo przesłuchanie nie jest możliwe, należy tylko wtedy otworzyć⁵⁾ postępowanie, gdy uwiarygodniono niewypłacalność.

(3) Przepisy ustępu 2 należy stosować analogicznie⁶⁾, jeżeli wniosku o otwarcie postępowania ugodowego do majątku osoby prawniczej nie uczyniły wszystkie osoby uprawnione do jej zastępstwa albo jeżeli wniosku o otwarcie postępowania ugodowego do spuścizny⁷⁾ nie uczynili wszyscy dziedzice.

(4) Jeżeli wierzyciel uczynił wniosek o otwarcie postępowania konkursowego, natenczas może dłużnik uczynić wniosek o otwarcie postępowania ugodowego, dopóki sąd nie załatwił jeszcze wniosku wierzyciela⁸⁾.

(5) Ordynacja ugodowa niema zastosowania do stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych⁹⁾.

¹⁾ Wymogiem otwarcia konkursu jest, by dłużnik był niewypłacalnym. Niewypłacalność należy przyjąć za istniejącą, jeżeli dłużnik zawiesza wypłaty (§ 68 ord. konk.). O ile niema odmiennych przepisów ustawowych, otwiera się konkurs do spuścizny i do majątku osób prawniczych także w wypadku nadmiernego obdłużenia (§ 69 ord. konk.).

²⁾ Właściwym do postępowania konkursowego jest trybunał pierwszej instancji, w którego okręgu krydataryusz prowadzi swe przedsiębiorstwo lub w braku tegoż ma swe zwyczajne miejsce zamieszkania. Jeżeli krydataryusz

Liquidatoren über den Antrag einzuvernehmen. Ist ein Einverständnis über den Antrag nicht zu erzielen oder die rechtzeitige Einvernehmung nicht möglich, so ist das Verfahren nur dann zu eröffnen, wenn die Zahlungsfähigkeit glaubhaft gemacht ist.

(3) Die Vorschriften des Absatzes 2 sind sinngemäss anzuwenden, wenn die Eröffnung des Ausgleichsverfahrens über das Vermögen einer juristischen Person nicht von allen zur Vertretung berechtigten Personen oder wenn die Eröffnung des Ausgleichsverfahrens über eine Verlassenschaft nicht von allen Erben beantragt wird.

(4) Hat ein Gläubiger die Konkurseröffnung beantragt, so kann der Schuldner die Eröffnung des Ausgleichsverfahrens beantragen, solange das Gericht über den Antrag des Gläubigers noch nicht entschieden hat.

(5) Auf Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften finden die Bestimmungen der Ausgleichsordnung keine Anwendung.

w tutejszem państwie nie prowadzi przedsiębiorstwa ani nie ma zwyczajnego miejsca zamieszkania, właściwym jest trybunał pierwszej instancji, w którego okręgu znajduje się jego majątek. Jeżeli jest kilka sądów właściwych, rozstrzyga wyprzedzenie w otwarciu konkursu (§ 63 ord. konk.). Właściwym jest sąd *h a n d l o w y* (senat handlowy sądu obwodowego lub krajowego), jeżeli konkurs ma być otwarty: 1. do majątku albo do spuścizny kupca, którego firma jest zarejestrowana w rejestrze handlowym, 2. do majątku spółki handlowej, której firma jest zapisana w rejestrze handlowym, albo do majątku stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego (§ 64 u. konk.). Przeprowadzenie konkursu może być ze względów praktycznych przekazane trybunałowi pierwszej instancji, który sprawuje sądownictwo w sprawach *g ó r n i c z y c h*, jeżeli masa konkursowa składa się przeważnie z majątku górniczego. Należy analogicznie stosować postanowienia § 111 n. j. (§ 65 ord. konk.). — Przekazanie staje się skutecznym, jeżeli ów sąd (górnicy) obejmie przekazane mu czynności; gdyby wzbraniał się to uczynić, potrzeba do skuteczności przekazania zezwolenia sądu krajowego wyższego, wspólnego obu sądom, jeżeli zaś ma nastąpić przekazanie sądowi w okręgu innego sądu krajowego wyższego zezwolenia Sądu Najwyższego (§ 111 n. j.). — Układ stron o właściwości sądu jest bez skutku (§ 173, ustęp 2 ord. konk.).

³⁾ Wdrożenie postępowania ugodowego może nastąpić tylko na wniosek dłużnika, nigdy zaś na wniosek wierzyciela lub z urzędu. — Nieuczynienie wniosku o wdrożenie postępowania ugodowego może być karane po myśli § 486 l. 2 ust. karnej w brzmieniu art. X rozp. ces. z 10 grudnia 1914 l. 337 Dz. u. p. wprowadzającego ordynację konkursową, ugodową i zaczępną; przepis ten brzmi jak następuje: »Kto z niedbalstwa swym wierzycielom lub części ich wyrządza szkodę przez to, że świadom swej niewypłacalności zaciąga nowy dług, płaci dług, daje zastaw albo wniosku o nadzór nad przedsiębiorstwem, o postępowanie u g o d o w e lub otwarcie konkursu na czas nie

czyni, będzie karany za występki ścisłym aresztem od trzech miesięcy do jednego roku«. — We wniosku o wdrożenie postępowania ugodowego należy tylko twierdzić, że zachodzi niewypłacalność względnie nadmierne obdłużenie; uprawdopodobnienie tych faktów wymaganem jest tylko w przypadkach, objętych ustępem drugim i trzecim § 1 ord. ugod.

⁴⁾ Formularz wniosku o wdrożenie postępowania ugodowego zamieszczony jest w urzędowym zbiorze formularzy do ordynacji konk. i ugod. pod Nr. 55 i 56.

Do wniosku należy dołączyć odpisy wniosku ugodowego i przeglądu stanu czynnego i biernego, obejmującego główne części składowe majątku i sumę długów — dla poszczególnych wierzycieli (z uwagi na ostatnie zdanie § 5 ustęp 3 ord. konk.).

Wniosek uczynić można zapomocą podania lub do protokołu sądowego (§ 63 ord. ugod. i § 173, ustęp 3 ord. konk.). Jeżeli wniosek o wdrożenie postępowania ugodowego wpłynął do sądu w drodze telegraficznej, wówczas w myśl § 97 instr. sąd. uchwała w przedmiocie wdrożenia postępowania ugodowego jako wkraczająca w dziedzinę praw osób trzecich powzięta być może dopiero po nadejściu pisma lub wspomnianych w ustępie pierwszym § 97 pisemnych oznajmień. Otóż wedle pierwszego ustępu § 97 muszą podania pierwsze, które wpłynęły w drodze telegraficznej (§ 89 ust. o org. sąd.) być powtórnie w przepisanej dla nich zresztą formie za pomocą pisma wniesione, jeżeli depeszy telegraficznej braknie istotnych wymogów pisma; wymogowi podpisu strony można zadość uczynić dodatkowo przez krótkie pisemne oświadczenie, iż z treścią depeszy się zgadza lub że ją podtrzymuje. Zob. zresztą §§ 97—99 istr. sąd.

⁵⁾ Samo (późniejsze) z a w a r c i e ugody przez spółkę handlową może jednak nastąpić zawsze tylko za zgodą wszystkich osobiście odpowiedzialnych spółników (§ 60, ustęp 1 ord. ugod.).

⁶⁾ Jeżeli w tym przypadku nie można osiągnąć zgody

wszystkich powołanych osób, to należy wdrożyć postępowanie ugodowe tylko wówczas, gdy uwiarygodnioną będzie (§ 274 p. c.) niewypłacalność lub nadmierne obdłużenie. Wynika to z przepisu § 69 ord. konk., wedle którego do majątku osób prawnych i spuścizny otwiera się konkurs także w przypadku nadmiernego obdłużenia.

7) Samo (późniejsze) zawarcie ugody przez spuściznę może nastąpić tylko za zgodą wszystkich spadkobierców (§ 60, ustęp 1 ord. ugod.).

8) Taki wcześniejszy wniosek wierzyciela o otwarcie konkursu pozostanie w tym przypadku niezadowolony przez czas trwania postępowania ugodowego. Co do wniosku takiego należy powziąć uchwałę równocześnie z zastanowieniem postępowania ugodowego (zob. § 56, ustęp 3 ord. ugod.). — W ciągu trwania postępowania ugodowego nie może być z powodu wierzytelności należnej od dłużnika do jego majątku otwarty konkurs (§ 10 ustęp 1 i 4 ord. ugod. — (Por. cyt. na ostatku § 10 ord. ugod. i podaną tam uwagę 3).

9) Również w konkursie stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego nie ma ugody przymusowej (§ 140 ustęp 3 ord. konk.). Ograniczenie to odpowiada przepisowi § 52, ustęp. 2 ust. o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych z dnia 9 kwietnia 1873 l. 70 Dz. u. p.

Treść wniosku.

§ 2.

(1) Równocześnie z wnioskiem należy przedstawić treść¹⁾ projektu ugodowego²⁾ i przedłożyć dokładny spis majątku³⁾. Sąd ugodowy może dozwolnić krótkiej zwłoki do przedłożenia spisu majątku⁴⁾.

(2) W spisie majątku należy wymienić poszczególne części majątku i wierzytelności i podać, czy i o ile one są

§ 2. (1) Gleichzeitig mit dem Antrage ist der Inhalt des Ausgleichsvorschlages anzugeben und ein genaues Vermögensverzeichnis vorzulegen. Das Ausgleichsgericht kann eine kurze Frist zur Vorlage des Vermögensverzeichnisses bewilligen.

(2) In dem Vermögensverzeichnis sind die einzelnen Ver-

ściągalne, tudzież wszystkie długi z wymienieniem adresów wierzycieli i zachodzących ewentualnie między nimi a dłużnikiem stosunków pokrewieństwa i powinowactwa.

⁽³⁾ Dłużnik winien własnoręcznie podpisać spis a zarazem oświadczyć gotowość złożenia przysięgi wyjawienia ⁵⁾, że oświadczenia jego, dotyczące stanu czynnego i biernego, są prawdziwe i zupełne i że z majątku swego nic nie zataił.

¹⁾ O treści ugody zob. §§ 46—48 ord. ugod. Treścią ugody jest przeważnie zaofiarowanie wierzycielom pewnej procentowej kwoty ich wierzytelności, przy podaniu czasu zapłaty i (ewentualnie) sposobu zabezpieczenia wierzycieli.

²⁾ Po rozpoczęciu audyencji ugodowej nie można już cofnąć wniosku ugodowego. Zmianę wniosku ugodowego albo postawienie nowego wniosku po odrzuceniu poprzedniego na audyencji ugodowej może komisarz ugodowy, o ile nie wszyscy wierzyciele uprawnieni do głosowania są obecni, dopuścić tylko wtedy, jeżeli zmieniony albo nowy wniosek nie jest dla wierzycieli mniej korzystny (zob. § 37, ustęp 2 ord. ugod.).

³⁾ Formularz wniosku dłużnika o otwarciu postępowania ugodowego wraz z projektem ugody ze spisem majątku zamieszczony jest w urzędowym zbiorze formularzy do ord. konk. i ugod. pod numerem 56.

⁴⁾ Formularz takiej uchwały sądowej zamieszczony jest w urzędowym zbiorze formularzy do ord. konk. i ugod. pod numerem 55.

⁵⁾ O złożeniu przysięgi wyjawienia zob. § 38, ustęp 2 ord. ugod. Niezłożenie przysięgi wyjawienia powoduje zastanowienie postępowania ugodowego (zob. § 56, ustęp 1 ord. ugod.).

mögensstücke und Forderungen mit der Angabe, ob und wieweit sie einbringlich sind, sowie alle Schulden unter Angabe der Adressen der Gläubiger und des zwischen ihnen und dem Schuldner etwa bestehenden Verwandtschafts- und Schwäger-schaftsverhältnisses anzuführen.

⁽³⁾ Der Schuldner muss das Verzeichnis eigenhändig unterschreiben und sich zugleich zum Offenbarungseid erbieuten, dass seine Angaben über den Aktiv- und Passivstand richtig und

Załatwienie wniosku.

§ 3.

(¹) Postępowania ugodowego nie można wdrożyć ¹⁾, dopóki dłużnik jest zbiegiem ²⁾ albo jeżeli po nastaniu niewypłacalności został zasądzony prawomocnie za oszukańczą krydę ³⁾.

(²) To samo obowiązuje ¹⁾, jeżeli treść wniosku ugodowego sprzeciwia się przepisom §§ 46 do 48 albo koniecznym przepisom prawa albo jeżeli wierzycielom, których wierzytelnościom nie przysługuje żadne prawo pierwszeństwa, nie ofiarowano zapłacić przynajmniej jedną czwartą część ⁴⁾ ich wierzytelności najpóźniej w ciągu lat dwu ⁵⁾.

(³) Sąd ugodowy może ⁶⁾ odmówić wnioskowi o otwarcie postępowania ugodowego, jeżeli w ciągu ostatniego roku przed podaniem wniosku zastanowiono postępowanie ugodowe. To samo odnosi się do wypadku, jeżeli w ciągu tego samego czasu w postępowaniu konkursowym do majątku dłużnika wierzyciele nie zgodzili się na wniosek o ugodę przymusową albo jeżeli dłużnik cofnął wniosek po publicznem obwieszczeniu ⁷⁾ audyencji ugodowej albo wreszcie sąd nie zatwierdził ⁸⁾ ugody przymusowej.

vollständig seien und dass er von seinem Vermögen nichts verschwiegen habe.

§ 1. (¹) Die Eröffnung des Ausgleichsverfahrens ist unzulässig, solange der Schuldner flüchtig ist oder wenn er nach Eintritt der Zahlungsunfähigkeit wegen betrügerischer Krida rechtskräftig verurteilt worden ist.

(²) Das gleiche gilt, wenn der Inhalt des Ausgleichsantrages gegen die Vorschriften der §§ 46 bis 48 oder gegen zwingende Rechtsvorschriften verstösst oder wenn den Gläubigern, deren Forderungen kein Vorrecht geniessen, nicht angeboten wird, mindestens ein Viertel ihrer Forderung innerhalb zweier Jahre zu bezahlen.

(³) Das Ausgleichsgericht kann einen Antrag auf Eröffnung des Ausgleichsverfahrens abweisen, wenn innerhalb eines Jahres vor der Stellung des Antrages ein Ausgleichsverfahren eingestellt worden ist. Das Gleiche gilt, wenn innerhalb derselben Zeit im Konkurse des Schuldners ein Zwangsausgleichsantrag von den Gläubigern abgelehnt oder vom Schuldner nach der öffentlichen Bekanntmachung der Ausgleichstagsatzung zurückgezogen oder wenn der Zwangsausgleich vom Gericht nicht bestätigt worden ist.

(4) W razie uwzględnienia wniosku może sąd równocześnie wydać wszelkie zarządzenia⁹⁾ 10), potrzebne do zabezpieczenia majątku, w szczególności może nakazać¹¹⁾, aby dłużnik w czasie trwania postępowania pewnych czynności prawnych albo wcale albo też bez zgody zarządcy ugodowego nie przedsięwziął.

(5) Przeciw uchwale, wdrażającej postępowanie ugodowe¹²⁾ albo odrzucającej wniosek, niema środka prawnego.

1) Jeżeli zachodzi powód, dla którego otwarcie postępowania nie jest dopuszczalne (§ 3 ustęp 1 i 2) należy odmówić z a t w i e r d z e n i a ugody (zob. § 50 ord. ugod.).

2) Po powrocie zbiegłego dłużnika można wdrożyć postępowanie ugodowe.

3) Oszukańczej krydy dopuszcza się ten, kto zaspokojenie swych wierzycieli albo części ich rozmyślnie udaremnia lub uszczupla przez to, że zataja, usuwa, pozbywa, lub uszkadza część składową swego majątku, nieistniejące zobowiązanie zmyśla lub uznaje albo w inny sposób umniejsza swój majątek (§ 205 a. ust. karn. w brzmieniu art. X rozp. ces. z dnia 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.).

4) To ograniczenie obecnie niema mocy obowiązującej. Art. I ustęp 3 rozp. ces. z dnia 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p. wprowadzającego ordynację konkursową, ugodową i zaczepną postanawia bowiem: Minister sprawiedliwości postanowi rozporządzeniem, kiedy i dla których obszarów mają wejść w życie postanowienia... § 3 ustęp 2 ord. ugod. o najniższej ofercie jako wymogu wniosku o wdrożenie postępowania ugodowego. Rozporządzenie takie ministra sprawiedliwości dotąd nie zostało wydanem.

(4) Wird dem Antrage stattgegeben, so kann das Ausgleichsgericht gleichzeitig alle zur Sicherung des Vermögens dienlichen Massnahmen treffen; insbesondere kann es dem Schuldner die Vornahme bestimmter Rechtshandlungen während der Dauer des Verfahrens überhaupt oder doch ohne Zustimmung des Ausgleichsverwalters verbieten.

(5) Gegen den Beschluss, mit dem das Ausgleichsverfahren eröffnet oder der Antrag abgewiesen wird, ist kein Rechtsmittel zulässig.

⁵⁾ Na d y ż k ę ponad $\frac{1}{4}$ część wierzytelności można zaoferować także w ten sposób, iż płatna będzie po upływie dwu lat.

⁶⁾ Sąd może ale nie musi w tym przypadku odmówić wnioskowi o otwarcie postępowania ugodowego.

⁷⁾ Zob. o ogłoszeniu audyencji ugodowej §§ 4 i 5 ord. ugod.

⁸⁾ O niezatwierdzeniu ugody przymusowej zob. §§ 153 i 154 ord. konk.

⁹⁾ Takim zarządzeniem może być n. p. opieczętowanie ruchomości złożenie ksiąg, zakaz wypłat i t. d. Zarządzenie może być wydane przy otwarciu postępowania ugodowego tudzież później w czasie trwania postępowania ugodowego. Przeciw zarządzeniom istnieje środek prawny rekursu.

Jeżeli dłużnik nie stosuje się do zarządzeń sądowych, natenczas zarządca ugodowy winien o tem donieść komisarzowi ugodowemu (§ 32, ustęp. 1 ord. ugod.); w przypadku takim można zastanowić postępowanie ugodowe (§ 59, ustęp 2 ord. ugod.).

¹⁰⁾ Jeżeli otwarto postępowanie ugodowe do majątku zakładu, który wydawał uprzywilejowane zapisy długu i przeznaczył pewne przedmioty majątkowe przedewszystkiem na ich pokrycie, natenczas ustanowi sąd ugodowy z urzędu w myśl § 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1874 Nr. 48 Dz. u. p. kuratora (art. VI ces. rozp. wpraw. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.).

¹¹⁾ O znaczeniu tych nakazów zob. § 8 ord. ugod.

¹²⁾ Zob. formularz takiej uchwały pod Nr. 57 urzędowego zbioru formularzy do ord. konk. i ugod.

Publiczne obwieszczenie.

§ 4.

(¹⁾ Otwarcie postępowania ugodowego należy obwieścić publicznie edyktem.

§ 4. (¹⁾ Die Eröffnung des Ausgleichsverfahrens ist durch ein Edikt öffentlich bekanntzumachen.

(²) Edykt winien zawierać:

1. Nazwę sądu;
2. nazwisko (firmę), imię i miejsce zamieszkania dłużnika i siedzibę jego przedsiębiorstwa;
3. nazwisko i siedzibę urzędową komisarza ugodowego;
4. nazwisko i adres zarządcy ugodowego;
5. miejsce, czas i cel audyencji ugodowej;
6. wezwanie do wierzycieli, aby zgłosili¹⁾ swoje wierzytelności w ciągu oznaczonego czasokresu przed audyencyą^{2) 3)}.

(³) Audyencyę ugodową należy zazwyczaj (§ 56, l. 1, zdanie 2) wyznaczyć najpóźniej na sześć tygodni.

§ 5.

(1) Edykt należy przybić⁴⁾ w dniu otwarcia postępowania na tablicy sądowej sądu ugodowego; potwierdzenie wykonania tego zarządzenia należy przechować w aktach. Oprócz tego ma być edykt przybity na tablicy sądowej sądu powiatowego, przy którym komisarz ugodowy ma siedzibę urzędową⁵⁾, a jeżeli miejsce zamieszkania dłużnika albo siedziba jego przedsiębiorstwa znajduje się poza siedzibą trybunału, na tablicy sądowej w tych miejscowościach.

(2) Jeżeli w siedzibie przedsiębiorstwa dłużnika, którego

(²) Das Edikt hat zu enthalten:

1. die Benennung des Gerichtes;
2. den Namen (Firma), Vornamen und Wohnort des Schuldners und den Sitz seines Unternehmens;
3. den Namen und Amtssitz des Ausgleichskommissärs;
4. den Namen und die Adresse des Ausgleichsverwalters;
5. Ort, Zeit und Zweck der Ansage;
6. die Aufforderung an die Gläubiger, ihre Forderungen innerhalb einer bestimmten Frist vor der Tagsatzung anzumelden.

(³) Die Ansage ist in der Regel (§ 56, Z. 1, Satz 2) auf längstens sechs Wochen anzuordnen.

§ 5.

(1) Das Edikt ist am Tage der Eröffnung des Verfahrens an der Gerichtstafel des Ausgleichsgerichtes anzuschlagen; eine Bestätigung über den Vollzug dieser Anordnung ist bei den Akten aufzubewahren. Ausserdem ist das Edikt an der Gerichtstafel des Bezirksgerichtes, bei dem der Ausgleichskommissär seinen Amtssitz hat, und, wenn sich der Wohnsitz des Schuldners oder der Sitz seines Unternehmens ausserhalb des Gerichtshofsortes befindet, an der Gerichtstafel dieser Orte anzuschlagen.

(2) Befindet sich am Orte der Niederlassung eines Schuld-

firma jest zapisana w rejestrze handlowym, znajduje się giełda albo jeżeli dłużnik jest członkiem giełdy lub uczęszcza na nią, natenczas należy przybić edykt także w lokalu giełdy.

(³) Wygotowanie edyktu należy doręczyć dłużnikowi i osobom, które oświadczyły gotowość przyjęcia odpowiedzialności za jego zobowiązania, dalej wierzycielom, których adres jest wiadomy, oraz właściwej miejscowo prokuratury skarbu. Rozporządzeniem (⁶) może być postanowione, że zamiast prokuratury skarbu albo obok niej mają być uwiadomione inne organa administracji skarbowej. Równocześnie należy doręczyć każdemu wierzycielowi odpis wniosku ugodowego i przegląd stanu czynnego i biernego, obejmujący główne części składowe majątku i sumę długów; tych odpisów winien dostarczyć dłużnik.

(⁴) Wyciąg z edyktu należy ogłosić w dzienniku centralnym (⁷).

(⁵) Do ogłoszenia edyktu i innych publicznych obwieszczeń należy zresztą stosować przepisy § 117, ustęp 2 p. c. (⁸). Takie obwieszczenia zamieszcza się tylko w streszczeniu (⁹) (¹⁰).

1) Jeżeli otwarto postępowanie konkursowe do majątku zakładu, który wydawał uprzywilejowane zapisy długu (listy zastawne, fundowane obligacje bankowe albo fundowane obligacje kolei lokalnych) i przeznaczył na ich po-

ners, dessen Firma im Handelsregister eingetragen ist, eine Börse oder ist der Schuldner Mitglied oder Besucher einer Börse, so ist das Edikt im Börselokal anzuschlagen.

(³) Eine Ausfertigung des Ediktes ist dem Schuldner und den Personen, die sich zur Übernahme einer Haftung für seine Verbindlichkeiten bereit erklären, ferner den Gläubigern, deren Adresse bekannt ist, sowie der örtlich zuständigen Finanzprokurator zuzustellen. Durch Verordnung kann bestimmt werden, dass an Stelle der Finanzprokurator oder neben ihr andere Organe der Finanzverwaltung zu verständigen sind. Gleichzeitig ist den Gläubigern je eine Abschrift des Ausgleichsantrages nebst einer die Hauptbestandteile des Vermögens und die Summe der Schulden enthaltenden Übersicht über den Vermögens- und Schuldenstand, die der Schuldner beizubringen hat, zuzustellen.

(⁴) Ein Auszug aus dem Edikt ist im Zentralblatte zu veröffentlichen.

(⁵) Im übrigen gelten für die Veröffentlichung des Ediktes sowie aller anderen öffentlichen Bekanntmachungen die Vorschriften des § 117, Absatz 2, Z. P. O. Solche Veröffentlichungen sind nur auszugsweise einzuschalten.

krycie pewne przedmioty majątkowe, natenczas mają zastosowanie następujące postanowienia: 1. Roszczeń uprzywilejowanych wierzycieli pochodzących z obligacji ma dochodzić ustanowiony dla tych wierzycieli kurator, zgłaszając je wedle przepisów ordynacji konkursowej. W ogłoszeniu należy wymienić przedmioty majątkowe, z których żąda się uprzywilejowanego zaspokojenia. O obligacjach wydanych i będących w obiegu winien zarządca masy udzielić kuratorowi potrzebnych wiadomości i dozwolić mu wglądu w księgi i zapiski zakładu. Odnosi się to także do obligacji wylosowanych lecz jeszcze niewykupionych i do płatnych w tym czasie kuponów (Art. V rozp. ces. z dnia 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.). — Ten przepis Art. V należy analogicznie stosować w postępowaniu ugodowym (art. VI ustęp 2 cyt. rozp. ces.).

²⁾ Kto rozmyślnie dochodzi wierzytelności nieistniejącej albo w nienależnym wymiarze lub stopniu, aby przez to uzyskać w postępowaniu ugodowym..... wpływ, który mu nie przysługuje, będzie karany za występek aresztem od trzech miesięcy do jednego roku (§ 486 b. ust. k.). Jeżeli spółka, stowarzyszenie lub towarzystwo... w wypadku § 486 b. jest wierzycielem, należy stosować to postanowienie do organów przedsiębiorstwa, które dopuściły się czynu. Jeżeli w przytoczonym wypadku popełnia czyn ktoś, kto prowadzi samoistnie interesy wierzyciela, należy stosować to postanowienie także do niego (§ 486 lit. c. ust. k.). Przepisy te ust. karn. cytowane są w brzmieniu art. X rozp. ces. z dnia 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.

³⁾ Ustawa nigdzie nie określa znaczenia zgłoszenia i skutków niezgłoszenia wierzytelności. Ponieważ jednak w postępowaniu ugodowym nie następuje ustalenie wierzytelności, przeto dojść należy do przekonania, że zgłoszenie ma tylko na celu uzyskanie przeglądu wierzytelności i ma dać podstawę do ustalenia prawa głosowania na audyencji ugodowej. Niezgłoszenie wierzytelności w czasie zakreślonym nie ma żadnych skutków prawnych; skutkiem tego może nastąpić zgłoszenie także później t. j.

po upływie czasokresu określonego dla zgłoszeń a przed audyencyą ugodową. Wszelako wierzyciel, który zgłosił swą pretensję już po upływie czasokresu określonego dla zgłoszeń, nie może korzystać z prawa kwestyonowania prawa głosowania cesjonariusza w przypadku § 41 ord. ugod. (zob. tam.).

Zgłosić mają swe wierzytelności tylko wierzyciele konkurujący t. j. nieuprzywilejowani.

Bliższych przepisów o formie zgłoszenia ordynacya ugodowa nie zawiera. Trzeba przeto tutaj stosować po myśli zasady z § 63 ord. ugod. subsydjarne przepisy ordynacyi konkursowej.

Zgłoszenie może być wniesione zapomocą podania (ewent. telegraficznie, § 97 instr. sąd.) albo do protokołu (§ 173, ustęp 3 ord. konk.), Zgłoszenie należy wnieść do sądu, przy którym ma siedzibę komisarz ugodowy (§ 104, ustęp 1 ord. konk.) i to w dwóch egzemplarzach (§ 104, ustęp 2 ord. konk.). W zgłoszeniu należy podać wysokość wierzytelności i fakta, na których się opiera, oraz środki dowodowe, służące do wykazania wierzytelności; wierzyciel, który równocześnie jest wierzycielem z prawem odrębności, winien oznaczyć przedmioty, na których ma prawo odrębności i podać, do jakiej wysokości wierzytelności jego będą prawdopodobnie pokryte na podstawie prawa odrębności (§ 103, ustęp 1 i 3 ord. konk. i § 39, ustęp 3 ord. ugod.).

Jakkolwiek nie ma przepisu nakazującego zarządcy ugodowemu sporządzenie spisu wierzytelności zgłoszonych, to jednak w zbiorze urzędowym formularzy do ord. konk. i ugod. zamieszczony jest pod Nr. 61 formularz takiego spisu. Spis taki ma umożliwić szybkie przeprowadzenie audyencyi ugodowej.

⁴⁾ Z początku dnia, w którym przybito edykt na tablicy sądu ugodowego rozpoczynają się skutki prawne otwarcia postępowania ugodowego (§ 7 ord. ugod.).

⁵⁾ Zob. § 29 ord. ugod.

⁶⁾ Rozporządzenie takie dotąd wydanem nie zostało.

7) Ustawa ma tu na myśli »Zentralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister« wydane przez Ministerstwo handlu. W przedmiocie ogłoszenia wyciągu z edyktów w toku postępowania ugodowego wydanem zostało rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z ministerstwem handlu z dnia 15 lutego 1915 r. Nr. 7 Dz. rozp. min. spraw. o opublikowaniu uchwał sądów konkursowych i ugodowych w piśmie »Zentralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister«.

Rozporządzenie to brzmi jak następuje:

W uzupełnieniu punktu II rozp. min. spraw. z dnia 10 grudnia 1901 Nr. 40 Dz. rozp. min. i z 26 kwietnia 1906 Nr. 13 Dz. rozp. min. spraw.*) rozporządza się na podstawie artykułu XV ces. rozp. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.:

I. Sąd ugodowy winien uchwały o otwarciu, ukończeniu i zastanowieniu postępowania ugodowego i o zatwierdzeniu ugody (§§ 5 ustęp 4, 55 ustęp 2, 56 ustęp 4 i 49 ustęp 2 ord. ugod.) podać do wiadomości w streszczeniu kierownictwu pisma »Zentralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister« i to w języku wygotowania uchwały.

II. Przy ułożeniu tego zawiadomienia należy przestrzegać formy przewidzianej w urzędowych formularzach do ordynacyi ugodowej odnośnie do zawiadomienia o uchwałach sądowych w streszczeniu.

III. Za zamieszczenie w streszczeniu edyktu o otwarciu postępowania ugodowego należy pobrać należytość w kwocie 3 kor., zaś za zamieszczenie (w streszczeniu) innych pozostałych uchwał należytość w kwocie 1 kor. 50 hal.

Do odesłania zamieścić się mających wiadomości i do przesłania należytości za zamieszczenie stosować należy punkt I rozporządzenia ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10 grudnia 1901 r. Nr. 40 Dz. rozp. min. spraw.

*) Treść punktu II tych rozporządzeń jest tu obojętną.

IV. Należności za zamieszczania zarządzone od dnia 1 stycznia 1915 r. wedle przepisów ordynacyi ugodowej w piśmie »Zentralblatt« należy dodatkowo ściągnąć i przesłać.

W myśl powołanego tu pod III punktu I rozporządzenia z 10 grudnia 1901 Nr. 40 Dz. u. p. należy zawiadomienia przeznaczane do ogłoszenia w »Zeltralblacie« przesyłać pod adresem: »Redaktion des Zentralblattes für Eintraten in das Handelsregister im k. k. Handelsministerium in Wien«. Należy przytem uważać, że przesyłki, które nie nadejdą do redakcyi do wtorku rana, nie będą w najbliższy piątek ogłoszone. Wezwania redakcyi o wyjaśnienia, sprostowania, uzupełnienia i t. d. należy pod tym samym adresem z największą szybkością załatwić. Ogłoszenie nastąpi zawsze w tym języku, w którym sąd wypełnił formularz. Należność insercyjną należy przesłać czekiem na konto »Zentralhandelsregister«. Przekazywanie winno nastąpić w połowie każdego miesiąca. Równocześnie w wygotowanym czeku należy redakcyi przesłać spis liczb czynności, za które się należności przesyła.

⁸⁾ Przepis § 117 ustęp 2 p. c. brzmi jak następuje: Edykt należy na tablicy sądowej sądu procesowego przybić i w dzienniku przeznaczonym do ogłaszania urzędowych obwieszczeń tego sądu raz zamieścić. Jeżeli w szczególnym przypadku okaże się wskazanem a nie będzie połączonem z wydatkiem w porównaniu z przedmiotem sporu zbyt wysokim, można na wniosek lub z urzędu zarządzić, aby edykt także w innych dziennikach kilkakrotnie zamieszczono. Przeciw tym zarządzeniom nie jest dopuszczalny środek prawny. W postępowaniu przed trybunałem należy to zarządzenie do przewodniczącego senatu, któremu sprawa jest przydzieloną. Przybicie i zamieszczenie edyktu należy uskutecznić z urzędu.

⁹⁾ Formularz edyktu zamieszczony jest w urzędowym zbiorze formularzy do ord. konk. i ugod. pod numerem 58. Formularz pisma o ogłoszeniu edyktu ugodowego zamieszczony jest w tym zbiorze pod numerem 59.

¹⁰⁾ Ogłoszenie edyktu t. j. tegoż wywieszenie na budynku sądowym i zamieszczenie w pismach peryodycznych należy do oddziału dla doręczeń (§ 37 instr. sąd.).

Adnotacya otwarcia postępowania ugodowego.

§ 6.

Komisarz ugodowy winien zarządzić adnotacyę otwarcia postępowania ugodowego z uwidocznieniem dnia otwarcia w księdze publicznej przy nieruchomościach i wierzytelnościach dłużnika, a jeżeli firma jego jest zapisana w rejestrze handlowym, w tym rejestrze, w miarę potrzeby także w rejestrach okrętowych i patentowych¹⁾ i w protokołach grabieży²⁾ spisanych przeciw dłużnikowi³⁾.

¹⁾ Zanotowanie otwarcia postępowania ugodowego jest przepisane z uwagi na przepis § 8 ord. ugod.

²⁾ Zanotowanie otwarcia postępowania ugodowego w protokołach grabieży jest przepisane z uwagi na przepis § 12 ord. ugod.

³⁾ O wykreśleniu tych adnotacyi zob. § 56, ustęp 4 ord. ugod.

ROZDZIAŁ DRUGI.

Skutek otwarcia postępowania.

Początek skutku.

§ 7.

Skutki prawne otwarcia postępowania ugodowego rozpoczynają się z początkiem dnia, w którym przybito edykt na tablicy sądu ugodowego^{1) 2)}.

§ 6. Der Ausgleichskommissär hat zu veranlassen, dass die Eröffnung des Ausgleichsverfahrens im öffentlichen Buche bei den Liegenschaften und Forderungen des Schuldners und, wenn dessen Firma im Handelsregister eingetragen ist, in diesem Register, erforderlichenfalls auch in den Schiffs- und Patentregistern sowie in den gegen den Schuldner aufgenommenen Pfändungsprotokollen unter Ersichtlichmachung des Tages der Eröffnung des Verfahrens angemerkt wird.

§ 7. Die Rechtswirkungen der Eröffnung des Ausgleichsverfahrens treten mit dem Beginn des Tages ein, an dem das Edikt an der Gerichtstafel des Ausgleichsgerichtes angeschlagen worden ist.

¹⁾ Z uwagi na ten przepis postanawia § 5, ustęp 1 ord. ugod., że edykt należy przybić na tablicy sądowej sądu ugodowego w dniu otwarcia postępowania ugodowego i że potwierdzenie wykonania tego zarządzenia należy przechować w aktach.

²⁾ Z chwilą otwarcia postępowania ugodowego należy zastanowić nadzór nad przedsiębiorstwem dłużnika, zarządzony po myśli ces. rozp. z 17 września 1914 Nr. 47 Dz. u. p.; nadzór taki nie może się bowiem ostać obok postępowania ugodowego.

Oddziaływanie na czynności prawne dłużnika.

§ 8.

(¹⁾ Od dnia podania wniosku aż do otwarcia postępowania ¹⁾ nie wolno dłużnikowi pozbywać lub obciążać nieruchomości ²⁾, ustanawiać na majątku swym praw odrębności, przyjmować rękojmię i rozporządzać majątkiem nieodpłatnie. Tego rodzaju czynności prawne są bez skutku wobec wierzycieli ³⁾ ⁴⁾ ⁵⁾.

(²⁾ Począwszy od otwarcia postępowania może dłużnik przedsięwziąć czynności, nie należące do zwykłego obrotu w przedsiębiorstwie, tylko za zgodą zarządcy ugodowego. Musi on jednak zaniechać także czynności, należące do zwykłego obrotu w przedsiębiorstwie, jeżeli temu sprzeciwi się zarządca ugodowy. Zarządca ugodowy może w szczególności żądać, aby on tylko odbierał wszystkie wpływające pienia-

§ 8. (¹⁾ Dem Schuldner ist vom Tage der Einbringung seines Antrages bis zur Eröffnung des Verfahrens nicht gestattet, Liegenschaften zu veräußern oder zu belasten, Absonderungsrechte an seinem Vermögen zu bestellen, Bürgschaften einzugehen und unentgeltliche Verfügungen zu treffen. Derartige Rechtshandlungen sind den Gläubigern gegenüber unwirksam.

(²⁾ Von der Eröffnung des Verfahrens an bedarf der Schuldner zur Vornahme von Geschäften, die nicht zum gewöhnlichen Geschäftsbetriebe gehören, der Zustimmung des Ausgleichsverwalters. Er muss aber auch eine zum gewöhnlichen Geschäftsbetriebe gehörende Handlung unterlassen, wenn der Ausgleichsverwalter dagegen Einspruch erhebt. Der Ausgleichsverwalter kann insbesondere verlangen, dass alle einlaufenden Gelder nur von ihm übernommen werden und vor-

dze ⁶⁾, uiszczal przypadające zapłaty albo też wykonywał inne zobowiązania.

⁽³⁾ Czynności prawne, które dłużnik wbrew postanowieniom ustępu 2 przedsięwziął bez przyzwolenia lub pomimo sprzeciwu zarządcy ugodowego, są wobec wierzycieli bezskuteczne ⁷⁾, jeżeli trzeci wiedział lub musiał wiedzieć, że one nie należą do zwykłego obrotu w przedsiębiorstwie i że zarządca ugodowy nie udzielił przyzwolenia albo sprzeciwił się ich przedsięwzięciu ⁸⁾ ⁹⁾.

⁽⁴⁾ Dłużnik ma prawo żądania potrzebnego utrzymania dla siebie i swojej rodziny ¹⁰⁾.

¹⁾ W ustępie 1 § 8 wymienione czynności dłużnika są czynnościami przedsięwziętymi w czasie od dnia podania wniosku o otwarcie postępowania ugodowego aż do dnia otwarcia postępowania ugodowego, a więc w czasie przed otwarciem postępowania ugodowego, podczas gdy ustęp 2 § 8 odnosi się do wymienionych tam czynności, przedsięwziętych po otwarciu postępowania ugodowego; za chwilę otwarcia postępowania ugodowego uważać należy po myśli § 7 ord. ugod. początek dnia, w którym przybito edykt na tablicy sądu ugodowego.

²⁾ O prawach odrębności zob. § 10 ord. ugod.

³⁾ Wedle uwag memoriału (Denkschrift), str. 159, wydanego do ordynacyi konkursowej i ugodowej, wyrażenie »bez skutku prawnego wobec wierzycieli« rozumieć należy w ten sposób, że czynności prawne, wymienione w ustępie 1 i 2 § 8, podlegają z a c z e p i e n i u przez p o s z c z e g ó l n y c h

kommende Zahlungen oder andere Verpflichtungen nur von ihm zu leisten sind.

⁽³⁾ Rechtshandlungen, die der Schuldner entgegen den Bestimmungen des Absatzes 2 ohne Zustimmung oder gegen Einspruch des Ausgleichsverwalters vorgenommen hat, sind den Gläubigern gegenüber unwirksam, wenn der Dritte wusste oder wissen musste, dass sie über den gewöhnlichen Geschäftsbetrieb hinausgehen und dass der Ausgleichsverwalter seine Zustimmung nicht erteilt oder dass er Einspruch gegen die Vornahme erhoben hat.

⁽⁴⁾ Der Schuldner hat Anspruch auf den notwendigen Unterhalt für sich und seine Familie.

wierzycieli; wynika stąd, że czynności z § 8 nie są bezwzględnie nieważne względnie bezskuteczne lecz że dopiero podlegają zaczepieniu; z natury rzeczy wynika, że skoro czynności, o których mowa, podlegają zaczepieniu przez poszczególnych wierzycieli, to tem bardziej podlegać muszą zaczepieniu przez zarządcę masy konkursowej dłużnika, jeżeli dłużnik następnie popadnie w konkurs.

⁴⁾ Z natury rzeczy wynika, że czynności przedsięwzięte przez dłużnika od dnia podania wniosku o wdrożenie postępowania ugodowego tylko o tyle po myśli ustępu 1 § 8 są bez skutku prawnego wobec wierzycieli, o ile na skutek wniosku dłużnika naprawdę nastąpi otwarcie postępowania ugodowego.

⁵⁾ Ponieważ czynności wymienione w ustępie 2 § 8, a więc czynności, które dłużnik przedsięwzięje już po ogłoszeniu otwarcia postępowania ugodowego są wobec wierzycieli tylko wtedy bezskuteczne, jeżeli trzeci, który w tych czynnościach brał udział, wiedział lub wiedzieć musiał, że one nie należą do zwykłego obrotu w przedsiębiorstwie i że zarządca ugodowy nie udzielił przyzwolenia albo sprzeciwił się ich przedsięwzięciu, a więc tylko wtedy gdy trzeci nie znajdował się w dobrej wierze, przeto wnosić stąd należy, że i czynności wymienione w ustępie 1 § 8, a przedsięwzięte przed ogłoszeniem wdrożenia postępowania ugodowego tylko o tyle są wobec wierzycieli bezskuteczne, o ile trzeci wiedział albo też wiedzieć musiał o podaniu wniosku przez dłużnika o wdrożenie postępowania ugodowego.

⁶⁾ Reskryptem z 9 kwietnia 1915 l. 9940/P zawiadomiło c. k. ministerstwo handlu urzędy pocztowe, że przy otwarciu postępowania ugodowego można żądać wydania pieniędzy albo innych przesyłek, nadchodzących dla dłużnika, — zarządcy ugodowemu. Zarazem polecono urzędom pocztowym, by nie stosowały się do takiego żądania przez zarządcę ugodowego wprost w urzędzie pocztowym przedłożonego, chociażby się wykazał sądowym dekretem ustanawiania. Urzędy pocztowe winny przeto cze-

kać, aż im właściwy sąd prześle potrzebne polecenie (vide Dz. rozp. min. spraw. z r. 1915 str. 113).

⁷⁾ Zob. wyżej uwagę 3.

⁸⁾ Zarządca ugody winien zawiadomić komisarza ugodowego o tem, że dłużnik działa wbrew przepisom § 8 ord. ugod. (§ 32, ustęp 1 ord. ugod.). Jeżeli dłużnik działa wbrew przepisom § 8 ord. ugod., można po myśli § 56, ustęp 2 ord. ugod. zastanowić postępowanie ugodowe.

⁹⁾ Nie ulega karze dłużnik, który w toku postępowania ugodowego przedsięwzięcie czynności prawne, dozwolone mu wedle ordynacji ugodowej (§ 486, ustęp 2 ust. karn. w brzmieniu art. X rozp. ces. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.).

¹⁰⁾ Co się tyczy stanowiska prawnego dłużnika, to przez otwarcie postępowania ugodowego dłużnik nie traci ani zdolności do działania ani zdolności dysponowania majątkiem; dłużnik ograniczony jest tylko w swobodzie dysponowania majątkiem zakazami w § 8 ord. ugod. wymienionymi, a to pod rygorem właśnie w § 8 ord. ugod. podanym. Skutkiem tego dłużnik ma także przez czas trwania postępowania ugodowego zdolność procesową; otwarcie postępowania ugodowego nie ma też wpływu na procesy dłużnika będące w toku.

Następstwem tego stanowiska prawnego jest okoliczność, że zarządca ugody jest tylko osobą, posiadającą nadzór nad tokiem interesów dłużnika, sam zaś za niego zarządu majątku dłużnika nie spełnia, nie jest przeto też ustawowym zastępcą dłużnika. Jedynie w granicach ostatniego zdania ustępu 2 § 8 ord. ugod. jest zarządca ugody zastępcą dłużnika.

Wstrzymanie przedawnienia.

§ 9.

Zgłoszenie wierzytelności w postępowaniu ugodowym wstrzymuje ¹⁾ przedawnienie zgłoszonej ²⁾ wierzytelności na

§ 9. Durch die Anmeldung einer Forderung im Ausgleichsverfahren wird die Verjährung der angemeldeten Forderung während

czas trwania postępowania, a jeżeli w ugodzie postanowiono termin zapłaty, aż do upływu terminu zapłaty.

¹⁾ §§ 1494 i n. u. c.

²⁾ i zgłoszeniu podlegającej wierzytelności (§ 4, ustęp 2 l. 6 ord. ugod., § 10, ustęp 1 ord. ugod.).

Wnioski o otwarcie konkursu Prawa odrębności (Absonderungsrechte). Prawa z nimi zrównane.

§ 10.

(¹⁾ Począwszy od otwarcia¹⁾ postępowania nie może być z powodu wierzytelności²⁾ należnej od dłużnika do jego majątku ani otwarty konkurs³⁾, ani nie można nabyć na rzeczach należących do dłużnika sędziowskiego prawa zastawu lub zaspokojenia⁴⁾ ⁵⁾.

(²⁾ Prawo zatrzymania należy w postępowaniu ugodowym traktować na równi z prawami zastawu⁶⁾.

(³⁾ O ile ordynacja ugodowa nie stanowi inaczej, należy postanowienia odnoszące się do wierzycieli uprawnionych do odrębnego zaspokojenia⁷⁾ stosować także do wierzycieli osobistych, którzy dla zabezpieczenia swych roszczeń nabyli oznaczone przedmioty z majątku dłużnika, w szczególności wierzytelności zapisane w księgach handlowych⁸⁾.

(⁴⁾ Na wierzytelności uprzywilejowane (§ 23) i na wierzytelności z czynności prawnych dłużnika albo działającego

der Dauer des Verfahrens und, wenn im Ausgleich eine Zahlungsfrist bestimmt worden ist, bis zum Ablaufe der Zahlungsfrist gehemmt.

§ 10. (¹⁾ Von der Eröffnung des Verfahrens an kann wegen einer Forderung gegen den Schuldner über sein Vermögen weder der Konkurs eröffnet, noch kann an den dem Schuldner gehörigen Sachen ein richterliches Pfand- oder Befriedigungsrecht erworben werden.

(²⁾ Zurückbehaltungsrechte sind im Ausgleichsverfahren wie Pfandrechte zu behandeln.

(³⁾ Soweit in der Ausgleichsordnung nichts anderes bestimmt ist, gelten die für Absonderungsgläubiger getroffenen Bestimmungen auch für persönliche Gläubiger, die zur Sicherung ihrer Ansprüche bestimmte Vermögensstücke des Schuldners, insbesondere Buchforderungen, erworben haben.

(⁴⁾ Forderungen, die ein Vorrecht genießen (§ 23), und Forderungen aus Rechtshandlungen des Schuldners oder des für ihn handelnden Ausgleichsverwalters, die ihnen nach den Be-

za niego zarządcy ugodowego, dozwolonych im wedle ordynacji ugodowej celem dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa, nie ma postępowanie ugodowe żadnego wpływu; na podstawie takich wierzytelności nie można jednak w toku postępowania ugodowego uczynić wniosku o otwarcie konkursu⁹⁾ 10).

¹⁾ t. j. od początku dnia, w którym przybito edykt na tablicy sądu ugodowego (§ 7 ord. ugod.).

²⁾ t. j. z powodu wierzytelności zwykłych, nieuprzywilejowanych (łącznie z wierzytelnościami z § 27 ord. ugod.); do wierzytelności uprzywilejowanych (§ 23 ord. ugod.) i do wierzytelności wynikających z dozwolonych czynności dłużnika, przedsięwziętych w czasie postępowania ugodowego, odnosi się przepis ustępu 4 § ord. ugod.

³⁾ O ile wierzyciel uczyni w czasie trwania postępowania ugodowego wniosek o otwarcie konkursu do majątku dłużnika, to załatwienie tego wniosku należy wstrzymać; wynika to z przepisu § 56, ustęp 3 ord. ugod., wedle którego przy zastanowieniu postępowania ugodowego należy powziąć uchwałę co do wniosku o otwarcie konkursu tudzież z przepisu § 71 ord. konk., wedle którego wierzyciel nie potrzebuje uprawdopodobnić niewypłacalności dłużnika, jeżeli wniosek o otwarcie konkursu wniesiono przed zastanowieniem postępowania ugodowego.

⁴⁾ t. j. przez wprowadzenie postępowania licytacyjnego lub zarządu przymusowego. Powstaniu ustawowego prawa zastawu przepis § 10 ord. ugod. nie stoi na przeszkodzie.

⁵⁾ Natomiast można wierzytelności takie zaskarżyć.

⁶⁾ t. j. z u m o w n e m i prawami zastawu.

⁷⁾ a więc n. p. przepis § 8 ustęp 1 ord. ugod., § 11 ustęp 1 ord. ugod., § 39 ustęp 3 ord. ugod., § 46 ustęp 1 ord. ugod.

⁸⁾ Rozchodzi się tu w szczególności o wierzytelności

stimmungen der Ausgleichsordnung zur Fortführung des Geschäftes gestattet sind, werden von dem Ausgleichsverfahren nicht berührt; jedoch kann auf Grund solcher Forderungen während des Ausgleichsverfahrens gegen den Schuldner kein Antrag auf Konkurseröffnung gestellt werden.

w drodze eskomptu przeniesione na instytucje kredytowe na zabezpieczenie udzielonego dłużnikowi kredytu (eskompt faktur).

⁹⁾ Zob. wyżej uwagi 3 i 5.

¹⁰⁾ W razie otwarcia konkursu równocześnie ze zastanowieniem postępowania ugodowego albo na podstawie wniosku podanego w ciągu dni 14 po zastanowieniu są wierzytelnościami do masy t. j. długami masy wszelkie roszczenia z czynności prawnych dłużnika albo działającego jego imieniem zarządcy ugodowego, które wedle postanowień ordynacji ugodowej są dozwolone celem dalszego prowadzenia przedsięwzięcia (§ 46 l. 2 ord. konk.).

Wpływ otwarcia postępowania na prawa odrębności (Absonderungsrechte) i prawa wyłączenia (Aussonderungsrechte).

§ 11.

(1) Otwarcie postępowania nie wywiera wpływu na prawa odrębności¹⁾ tudzież na prawa wyłączenia rzeczy należących do dłużnika²⁾³⁾.

(2) Sąd ugodowy albo komisarz ugodowy może jednak odłożyć wykonanie przymusowej sprzedaży najwyżej na sześćdziesiąt dni, jeżeli to wpłynie korzystnie na wynik sprzedaży albo jest nieodzowne dla zapobieżenia szkodzie, grożącej wierzycielom. Czasu takiego odroczenia nie wlicza się do czasokresu, na jaki ograniczone jest pierwszeństwo ustawowego prawa zastawu dla danin publicznych.

¹⁾ Na równi z wierzycielami uprawnionymi do odrębnego zaspokojenia należy traktować wierzycieli osobistych,

§ 11. (1) Absonderungsrechte sowie Rechte auf Aussonderung nicht dem Schuldner gehöriger Sachen werden durch die Eröffnung des Verfahrens nicht berührt.

(2) Das Ausgleichsgericht oder der Ausgleichskommissär kann jedoch die Vornahme einer zwangsweisen Veräußerung auf längstens sechzig Tage aufschieben, wenn dies für das Ergebnis der Veräußerung von Vorteil oder zur Hintanhaltung eines den Gläubigern drohenden Nachteiles unerlässlich ist. Die Dauer einer solchen Aufschiebung ist in die Zeit, auf die das gesetzliche Vorzugspfandrecht öffentlicher Abgaben eingeschränkt ist, nicht einzurechnen.

którzy dla zabezpieczenia swych roszczeń nabyli oznaczone przedmioty z majątku dłużnika (Zob. § 10, ustęp 3 ord. ugod.). — Prawem do odrębnego zaspokojenia jest również prawo zatrzymania (§ 10, ustęp 2 ord. ugod.).

²⁾ W postępowaniu ugodowym stosować należy postanowienia ordynacji ugodowej o prawach odrębności i o prawach z niemi zrównanych (§ 10, ustęp 3 ord. ugod.) także wówczas, gdy prawa te nabyto przed dniem 1 stycznia 1915 t. j. przed wejściem w życie ordynacji ugodowej (art. IX, ustęp 2 ces. rozp. wprov. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.).

³⁾ Zob. jednak § 12 ord. ugod.

§ 12.

(¹⁾ Skutkiem otwarcia postępowania gasną prawa odrębności, które drogą egzekucyj¹⁾ dla zaspokojenia albo dla zabezpieczenia nowo²⁾ nabyto w ostatnich dniach sześćdziesięciu³⁾ przed otwarciem postępowania, wyjąwszy prawa odrębności dla danin publicznych; wznawiają się one jednak w razie zastanowienia postępowania⁴⁾. Przy przymusowym ustanowieniu prawa zastawu na podstawie § 208 o. e.⁵⁾ rozstrzyga dzień adnotacji przymusowej licytacji.

(²⁾ Jeżeli wniosek o spieniężenie uczyniono tylko na podstawie takiego prawa odrębności, należy na wezwanie komisarza ugodowego zastanowić postępowanie celem spieniężenia. W razie wznowienia prawa odrębności bieg czasokresu zakreślonego § 256, ustęp 2, o. e.⁶⁾ do zgaśnięcia

§ 12. (¹) Absonderungsrechte, die in den letzten sechzig Tagen vor der Eröffnung des Ausgleichsverfahrens durch Exekution zur Befriedigung oder zur Sicherstellung neu erworben worden sind, mit Ausnahme der für öffentliche Abgaben erworbenen Absonderungsrechte, erlöschen durch die Eröffnung des Verfahrens; sie leben jedoch wieder auf, wenn das Verfahren eingestellt wird. Bei der zwangsweisen Pfandrechtsbegründung auf Grund des § 208 E. O. entscheidet der Tag der Anmerkung der Zwangsversteigerung.

(²) Ist lediglich auf Grund eines solchen Absonderungsrechtes die Verwertung beantragt worden, so ist auf Ersuchen des Ausgleichskommissärs oder auf Antrag des Ausgleichsverwalters das Verwertungsverfahren einzustellen. Die in § 256, Absatz 2, E. O. für das Erlöschen des Pfandrechtes festgesetzte Frist ist zugunsten dieses Absonderungsrechtes im Falle seines

prawa zastawu jest wstrzymany na korzyść prawa odrębności aż do upływu dnia, w którym uchwała zastanawiająca postępowanie ugodowe stała się prawomocną.

³⁾ Jeżeli przy spieniężeniu przeprowadzonym przed lub po otwarciu postępowania uzyskano cenę kupna, natenczas część jej przypadającą na takie prawo odrębności można wydać wierzycielowi z prawem odrębności tylko wtedy, gdy postępowanie ugodowe zastanowiono i gdy w ciągu dni czternastu nie uczyniono wniosku o otwarcie konkursu (§ 2 ustęp 2 ord. konk.).

¹⁾ a więc nie w drodze umowy lub na podstawie ustawy.

²⁾ Nie jest nowem nabyciem prawa zastawu opisanie po myśli § 1101 u. c. ruchomości stanowiących *invecta* i *illata*.

³⁾ Czasu, przez który trwa nadzór nad przedsiębiorstwem (*Geschäftsaufsicht*) po dniu 1 stycznia 1915, nie wlicza się w czasokres oznaczony w § 12, ustęp 1 ord. ugod. (ostatnie zdanie art. IX ces. rozp. wpraw. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.).

⁴⁾ Jeżeli równocześnie ze zastanowieniem postępowania ugodowego otwarto konkurs albo jeżeli konkurs otwarto na podstawie wniosku, podanego w ciągu dni 14 po zastanowieniu postępowania ugodowego, natenczas trwają skutki wdrożenia postępowania ugodowego nadal aż do otwarcia konkursu (§ 2, ustęp 2 ord. konk.); w przypadku takim z uwagi na przepis § 12 ord. konk., odpowiadający przepisowi § 12 ord. ugod., nie następuje wznowienie zgasłego egzekucyjnego prawa odrębności. Tymi względami podyktowany jest także przepis ustępu 3 § 12 ord. ugod.

Wiederauflebens bis zum Ablaufe des Tages gehemmt, an dem der Beschluss über die Einstellung des Ausgleichsverfahrens rechtskräftig geworden ist.

³⁾ Ist bei einer vor oder nach der Eröffnung des Verfahrens durchgeführten Verwertung ein Erlös erzielt worden, so darf der auf ein solches Absonderungsrecht entfallende Teil dem Absonderungsgläubiger nur ausgefolgt werden, wenn das Ausgleichsverfahren eingestellt und nicht innerhalb vierzehn Tagen ein Antrag auf Konkurseröffnung gestellt worden ist (§ 2, Absatz 2. K. O.).

⁵⁾ Ustęp 1 powołanego § 208 ord. egz. brzmi, jak następuje: »W ciągu czasokresu wymienionego w § 207, ustęp 1 (t. j. w ciągu dni czternastu od prawomocnego zaniechania postępowania licytacyjnego) mogą wszyscy wierzyciele, na rzecz których zanotowane zostało w księdze publicznej wdrożenie postępowania licytacyjnego (§ 134 ord. egz.), uczynić w sądzie egzekucyjnym wnioszek, by z pierwszeństwem tej adnotacji zainstabulowane zostało na nieruchomości egzekucji poddanej prawo zastawu dla ich wierzytelności wykonalnej«.

⁶⁾ Powołany ustęp 2, § 256 ord. egz. brzmi, jak następuje: »Prawo zastawu (nabyte na ruchomościach przez zajęcie i opisanie) gaśnie, jeżeli wnioszek na dozwole nie sprzedaży ruchomości nie zostanie uczyniony w ciągu roku od dnia skutecznego zajęcia i postępowanie sprzedażne nie będzie należycie popierane«.

Wpisy hipoteczne.

§ 13.

Intabulacje i prenotacje w księgach publicznych, dotyczących nieruchomości¹⁾, mogą być dozwolone i wykonane także po otwarciu postępowania, jeżeli stopień pierwszeństwa wpisu liczyć należy od dnia wyprzedzającego otwarcie postępowania²⁾ ³⁾.

¹⁾ Komisarz ugody winien zarządzić adnotację wdrożenia postępowania ugodowego z uwidocznieniem dnia wdrożenia w księdze publicznej przy nieruchomościach i wierzytelnościach dłużnika (§ 6 ord. ugod.).

²⁾ Tu ma zastosowanie w szczególności postanowienie o adnotacji stopnia hipotecznego, zamieszczone w § 56 ust. hipotecznej.

³⁾ Również po otwarciu postępowania mogą być

§ 13. Einverleibungen und Vormerkungen in den öffentlichen Büchern über unbewegliche Sachen können auch nach der Eröffnung des Verfahrens bewilligt und vollzogen werden, wenn sich der Rang der Eintragung nach einem vor der Eröffnung des Verfahrens liegenden Tage richtet.

wykonywane intabulacye lub prenotacye dla wierzytelności, które w drodze egzekucyjnej w toku postępowania mogą być ściągane względnie zabezpieczone; takimi są n. p. wierzytelności, pochodzące z dozwolonych czynności dłużnika w czasie trwania postępowania ugodowego (§ 10, ustęp 4 ord. ugod.).

Wierzytelności nieoznaczone i terminowe.

§ 14.

(¹) Wierzytelności, których przedmiotem nie jest świadczenie pieniężne albo których kwota pieniężna jest nieoznaczona albo nie jest wyrażona w walucie krajowej, należy dochodzić¹⁾ wedle ich wartości szacunkowej w walucie krajowej w czasie otwarcia postępowania.

(²) Wierzytelności terminowe (zależne od czasokresu) uważa się w postępowaniu ugodowym za płatne²⁾.

(³) Nieoprocentowanych wierzytelności terminowych można dochodzić tylko w takiej kwocie, jaka po doliczeniu ustawowych odsetek za czas od otwarcia postępowania aż do płatności równa się pełnej kwocie wierzytelności^{2) 3)}.

¹⁾ Przepis ten ma znaczenie tylko dla postępowania ugodowego i z uwagi na zawrzcć się mającą ugodę. O ile przeto postępowanie ugodowe zastanowionem zostanie, to wierzyciel może dochodzić swej pierwotnej wierzytelności. Tak samo w toku postępowania ugodowego wierzyciel tylko pierwotną wierzytelność zaskarżyć może; o ile przyjdzie do ugody, to otrzyma świadczenie we wartości sza-

§ 14. (¹) Forderungen, die nicht auf eine Geldleistung gerichtet sind oder deren Geldbetrag unbestimmt oder nicht in inländischer Währung festgesetzt ist, sind nach ihrem Schätzwert in inländischer Währung zur Zeit der Eröffnung des Verfahrens geltend zu machen.

(²) Betagte Forderungen gelten im Ausgleichsverfahren als fällig.

(³) Betagte unverzinsliche Forderungen können nur in dem Betrage geltend gemacht werden, der mit Hinzurechnung der gesetzlichen Zinsen für die Zeit von der Eröffnung des Verfahrens bis zur Fälligkeit dem vollen Betrage der Forderung gleichkommt.

cunkowej; o ile do ugody nie przyjdzie, to będzie mógł żądać świadczenia pierwotnego.

²⁾ Płatność następuje tylko z uwagi na postępowanie ugodowe i zawrzeć się mającą ugodę; wynika stąd, że w toku postępowania ugodowego nie może wierzyciel zaskarżyć pretensyi zresztą jeszcze niepłatnej.

³⁾ Wysokość w ten sposób zredukowanej pretensyi oblicza się w myśl ogólnie przyjętej teoryi Hoffmana według następującego wzoru:

$$X = \frac{K \cdot 100}{100 \times l. p.}$$

We wzorze tym oznacza K. kapitał t. j. całą wierzytelność, l. czas, za który się strąca odsetki ustawowe, p. wysokość stopy procentowej ustawowej (5⁰/₀ wzgl. 6⁰/₀). Jeżeli pretensya wierzyciela była co prawda oprocentowana, procent jednakże był niższy niż ustawowy, wówczas nie nastąpi wcale potrącenie różnicy procentowej.

Wierzytelności z tytułu świadczeń powrotnych.

§ 15.

(¹) Wierzytelności, których przedmiotem są wypłaty rocznych rent, datków na utrzymanie lub inne powrotne świadczenia o oznaczonym czasie trwania, należy zliczyć razem i potrącić odsetki wymienione w § 14, ustęp 3, za czas leżący w pośrodku ¹⁾.

(²) Wierzytelności określonych w ustępie 1 o nieoznaczonym czasie trwania należy dochodzić wedle ich wartości szacunkowej w czasie otwarcia postępowania ²⁾.

¹⁾ Zob. § 14, ustęp 3 ord. ugod. i podane tam uwagi.

²⁾ Zob. § 14, ustęp 1 ord. ugod. i podaną tam uwagę.

§ 15. (¹) Forderungen auf Entrichtung vom jährlichen Renten, Unterhaltsgeldern oder anderen wiederkehrenden Leistungen von bestimmter Dauer sind unter Abzug der im § 14, Absatz 3, bezeichneten Zwischenzinsen zusammenzurechnen.

(²) Forderungen der im Absatz 1 bezeichneten Art von unbestimmter Dauer sind nach ihrem Schätzwert zur Zeit der Eröffnung des Verfahrens geltend zu machen.

Wierzytelności zależne od warunku.

§ 16.

Kto ma wierzytelność zależną od warunku, może żądać zabezpieczenia na wypadek ziszczenia się warunku zawieszającego albo nieziszczenia się warunku rozwiązującego; może jednak żądać zapłaty, jeżeli warunek jest rozwiązujący, a żądający daje zabezpieczenie na wypadek ziszczenia się warunku.

§ 17. Prawa spółdłużników i ręczycieli.

§ 17.

(¹) Spółdłużnicy do niepodzielnej ręki i ręczyciele dłużnika mogą żądać w postępowaniu ugodowym zwrotu wypłat, uiszczonych przez siebie na poczet wierzytelności przed lub po otwarciu postępowania, o tyle, o ile im przysługuje zwrotne poszukiwanie przeciw dłużnikowi.

(²) Co do zapłat, któreby ich z tytułu tej odpowiedzialności w przyszłości spotkać mogły, zastrzega się im zgłoszenie swych roszczeń w postępowaniu ugodowym na wypadek, gdyby wierzytelność nie dochodziła wierzytelności w postępowaniu ugodowym.

(³) Po otwarciu postępowania mogą spółzobowiązani dłużnika wykupić (einlösen) wierzytelność od wierzyciela lub

§ 16. Wer eine bedingte Forderung hat, kann das Begehren auf Sicherstellung der Bezahlung für den Fall des Eintrittes der aufschiebenden oder des Nichteintrittes der auflösenden Bedingung, wenn aber die Bedingung auflösend ist und wenn er für den Fall, dass die Bedingung eintritt, Sicherheit leistet, das Begehren auf Zahlung stellen.

§ 17. (¹) Mitschuldner zur ungeteilten Hand und Bürgen des Schuldners können im Ausgleichsverfahren das Begehren auf Ersatz der vor oder nach der Eröffnung des Verfahrens von ihnen auf die Forderung geleisteten Zahlungen stellen, soweit ihnen ein Rückgriff gegen den Schuldner zusteht.

(²) In Ansehung der Zahlungen, die sie infolge ihrer Haftung etwa künftig treffen könnten, bleibt ihnen vorbehalten, ihre Ansprüche im Ausgleichsverfahren für den Fall anzumelden, dass die Forderung von dem Gläubiger im Ausgleichsverfahren nicht geltend gemacht wird.

(³) Nach der Eröffnung des Verfahrens können Mitverpflichtete des Schuldners die Forderung vom Gläubiger oder von

jego następcy, który może przeciw nim wykonać prawo zwrotnego poszukiwania ¹⁾).

¹⁾ Postanowienie ustępu 3, § 17 ord. ugod. jest następstwem: z jednej strony przepisu § 53, ustęp 2 ord. ugod., mocą którego przez zawarcie zgody dłużnik zwolniony zostaje wobec ręcycieli i innych uprawnionych do zwrotnego poszukiwania, z drugiej strony zaś przepisu § 48 ord. ugod., wedle którego bez wyraźnej zgody uprawnionych nie można ugodą ograniczać praw wierzycieli przeciw ręcycielom lub współdłużnikom dłużnika ani też przeciw dłużnikom regresowym.

Nasuwa się pytanie, czy współzobowiązani dłużnika, wykupując wierzytelności, mają prawo skutecznie zapłaty, przy uwzględnieniu postanowień §§ 14 i 15 ord. ugod. Ustawa tego pytania nie rozstrzyga. Przeciw przyjęciu takiego prawa przemawia fakt, że wierzyciel od współzobowiązanych, którzy nie są w postępowaniu ugodowym, ma prawo dochodzić swej pretensyi tak, jak gdyby wogóle nie było postępowania ugodowego co do jednego dłużnika; za przyjęciem takiego prawa przemawia zaś fakt, że wykupienie wierzytelności n. p. z § 15 ord. ugod. nie da się pomyśleć bez zastosowania tego paragrafu.

Prawa wierzycieli przeciw współzobowiązany.

§ 18.

(¹⁾ Jeżeli wierzycielowi za tę samą wierzytelność odpowiada niepodzielnie więcej osób, natenczas może wierzyciel aż do zupełnego zaspokojenia dochodzić przeciw każdemu dłużnikowi, przeciw któremu toczy się postępowanie ugo-

einem Nachmanne, der gegen sie Rückgriff nehmen kann, einlösen.

§ 18. (¹⁾ Haften dem Gläubiger mehrere Personen für dieselbe Forderung zur ungeteilten Hand, so kann der Gläubiger bis zu seiner vollen Befriedigung gegen jeden Schuldner, der sich im Ausgleichsverfahren befindet, den ganzen Betrag der zur

dowe, całej kwoty niewyrównanej jeszcze do czasu otwarcia postępowania ugodowego.

⁽²⁾ Jeżeli po zupełnem zaspokojeniu wierzyciela pozostaje nadwyżka, natenczas aż do wysokości nadwyżki¹⁾ stosowane będzie prawo zwrotnego poszukiwania wedle ogólnych postanowień ustawowych²⁾.

¹⁾ a więc tylko co do tej nadwyżki.

²⁾ Zob. § 896 u. c.

Wzajemne potrącenie.

§ 19.

⁽¹⁾ Wierzytelności, które w czasie otwarcia postępowania nadawały się¹⁾ już do wzajemnego potrącenia, nie potrzeba dochodzić w postępowaniu ugodowem.

⁽²⁾ Wzajemnego potrącenia nie wyklucza²⁾ okoliczność, że wierzytelność wierzyciela albo dłużnika ugodowego w czasie otwarcia postępowania była jeszcze zależną od warunku lub czasokresu albo że przedmiotem wierzytelności wierzyciela³⁾ nie było świadczenie pieniężne. W celu wzajemnego potrącenia należy obliczyć wierzytelność wierzyciela wedle §§ 14 i 15⁴⁾. Jeżeli wierzytelność wierzyciela zależną jest od warunku, może sąd dopuszczalność wzajemnego potrącenia uczynić zawiścią od złożenia zabezpieczenia.

Zeit der Eöffnung des Verfahrens noch ausständigen Forderung geltend machen.

⁽²⁾ Wenn sich nach der vollen Befriedigung des Gläubigers ein Überschuss ergibt, so findet bis zur Höhe dieses Überschusses das Rückgriffsrecht nach den allgemeinen gesetzlichen Bestimmungen statt.

§ 19. ⁽¹⁾ Forderungen, die zur Zeit der Eröffnung des Verfahrens bereits aufrechenbar waren, brauchen im Ausgleichsverfahren nicht geltend gemacht zu werden.

⁽²⁾ Die Aufrechnung wird dadurch nicht ausgeschlossen, dass die Forderung des Gläubigers oder des Ausgleichsschuldners zur Zeit der Eröffnung des Verfahrens noch bedingt oder betagt oder dass die Forderung des Gläubigers nicht auf eine Geldleistung gerichtet war. Die Forderung des Gläubigers ist zum Zwecke der Aufrechnung nach den §§ 14 und 15 zu berechnen. Ist die Forderung des Gläubigers bedingt, so kann das Gericht die Zulässigkeit der Aufrechnung von einer Sicherheitsleistung abhängig machen.

§ 20.

(1) Wzajemne potrącenie nie jest dopuszczalne, jeżeli wierzyciel dopiero po otwarciu postępowania stał się dłużnikiem dłużnika ugodowego albo jeżeli wierzytelność przeciw dłużnikowi ugodowemu nabyto dopiero po otwarciu postępowania. To samo obowiązuje⁵⁾, jeżeli dłużnik dłużnika ugodowego nabył wprawdzie wzajemną wierzytelność przed otwarciem postępowania, lecz w czasie nabycia wiedział albo musiał wiedzieć o niewypłacalności dłużnika ugodowego.

(2) Wzajemne potrącenie jest atoli dopuszczalne⁶⁾, jeżeli dłużnik dłużnika ugodowego nabył wzajemną wierzytelność wcześniej aniżeli sześć miesięcy przed otwarciem postępowania albo jeżeli był obowiązany do przejęcia wierzytelności, a przyjmując ten obowiązek nie miał ani nie musiał mieć wiadomości o niewypłacalności dłużnika^{7) 8)}.

¹⁾ wedle przepisów prawa cywilnego (§§ 1438 i n. ust. cyw.).

²⁾ Ustęp 2, § 19 ord. ugod. rozszerza dopuszczalność kompensaty na przypadki, w których wedle ustawy cywilnej kompensata nie byłaby dopuszczalna; rozszerzenie to jest następstwem przepisów §§ 14—16 ord. ugod. Natomiast zdanie 2-gie pierwszego ustępu § 20 ord. ugod. wyklucza dopuszczalność kompensaty w przypadkach, w których wedle ustawy cywilnej kompensata byłaby dopuszczalną.

³⁾ tylko wierzyciela, a nie dłużnika ugodowego.

§ 20. (1) Die Aufrechnung ist unzulässig, wenn ein Gläubiger erst nach der Eröffnung des Verfahrens Schuldner des Ausgleichsschuldners geworden oder wenn die Forderung des Ausgleichsschuldners erst nach der Eröffnung des Verfahrens erworben worden ist. Das Gleiche gilt, wenn der Schuldner des Ausgleichsschuldners die Gegenforderung zwar vor der Eröffnung des Verfahrens erworben hat, jedoch zur Zeit des Erwerbes von der Zahlungsunfähigkeit des Ausgleichsschuldners Kenntnis hatte oder Kenntnis haben musste.

(2) Die Aufrechnung ist jedoch zulässig, wenn der Schuldner des Ausgleichsschuldners die Gegenforderung früher als sechs Monate vor der Eröffnung des Verfahrens erworben hat oder wenn er zur Forderungsübernahme verpflichtet war und bei Eingehung dieser Verpflichtung von der Zahlungsunfähigkeit des Ausgleichsschuldners weder Kenntnis hatte noch Kenntnis haben musste.

⁴⁾ Zob. §§ 14 i 15 i uwagi tam podane.

⁵⁾ z ograniczeniem, podanem w ustępie 2, § 20 ord. ugod.

⁶⁾ chociaż wierzyciel w czasie nabycia wiedział albo wiedzieć musiał o niewypłacalności dłużnika ugodowego.

⁷⁾ Ograniczenie i rozszerzenie kompensaty przewidziane w § 19, ustęp 2 i i w § 20 ord. ugod. mają znaczenie tylko w postępowaniu ugodowym i to tylko z uwagi na zawrzeć się mającą ugodę; w razie zastanowienia (§ 53) postępowania ugodowego ograniczenia i rozszerzenia te tracą znaczenie.

⁸⁾ Możliwość wzajemnego potrącenia... należy oceniać wedle przepisów, obowiązujących w czasie nabycia wzajemnej wierzytelności... (art. IX ces. rozp. wpraw. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.).

ROZDZIAŁ TRZECI.

Roszczenia w postępowaniu ugodowym.

Roszczenia o wyłączenie.

§ 21.

(¹) Rzeczowe lub osobiste prawo wyłączenia rzeczy, które nie należą do dłużnika w całości lub części, należy oceniać wedle ogólnych zasad prawa ¹⁾.

(²) Jeżeli taką rzecz pozbyto po otwarciu postępowania, może uprawniony, bez ujmy dla dalej idących roszczeń o wynagrodzenie, żądać wyłączenia uiszczonej już odpłaty, a jeżeli jej jeszcze nie uiszczono, odstąpienia prawa żądania należnej zapłaty.

§ 21. (¹) Das dingliche oder persönliche Recht auf Aussonderung von Sachen, die dem Schuldner ganz oder zum Teile nicht gehören, ist nach den allgemeinen Rechtsgrundsätzen zu beurteilen.

(²) Ist eine solche Sache nach Eröffnung des Verfahrens veräußert worden, so kann der Berechtigte, unbeschadet weitergehender Ersatzansprüche, die Ausfolgung des bereits geleisteten Entgelts, wenn aber das Entgelt noch nicht geleistet ist, die Abtretung des Rechtes auf das ausstehende Entgelt verlangen.

⁽³⁾ Jeżeli dłużnikowi należy się zwrot wydatków wyłożonych na rzecz, która ma być zwróconą, albo poniesionych celem uzyskania zapłaty, winien uprawniony do wyłączenia zwrócić je równocześnie ze świadczeniem wzajemnym.

¹⁾ Do wierzycieli osobistych, którzy dla zabezpieczenia swych roszczeń nabyli oznaczone przedmioty z majątku dłużnika, w szczególności wierzytelności zapisane w księgach handlowych — należy stosować postanowienia odnoszące się do wierzycieli uprawnionych do odrębnego zaspokojenia a nie postanowienia, odnoszące się do prawa wyłączenia (§ 10, ustęp 3 ord. ugod.).

Prawo ścigania (Verfolgungsrecht)*).

§ 22.

Sprzedawca albo komisant dla zakupna może żądać zwrotu towarów, wysłanych dłużnikowi z innego miejsca, których tenże jeszcze nie zapłacił całkowicie, chyba że nadeszły jeszcze przed otwarciem postępowania do miejsca odstawy i że dłużnik lub inna osoba za niego objęła je w dzierżenie (prawo ścigania) ¹⁾.

¹⁾ Na samą umowę, na podstawie której przesłanie towaru nastąpiło, nie ma wpływu wykonanie prawa po-

⁽³⁾ Sind dem Schuldner Auslagen zu vergüten, die für die zurückzustellende Sache oder zur Erzielung des Entgeltes aufgewendet worden sind, so sind sie vom Aussonderungsberechtigten Zug um Zug zu ersetzen.

§ 22. Der Verkäufer oder Einkaufskommissionär kann Waren, die von einem anderen Ort an den Schuldner abgesendet und von diesem noch nicht vollständig bezahlt worden sind, zurückfordern, es sei denn, dass sie schon vor der Eröffnung des Verfahrens am Ablieferungsorte angekommen und in die Gewahrsame des Schuldners oder einer anderen Person für ihn gelangt sind (Verfolgungsrecht).

* W urzędowym tłumaczeniu przetłómaczony jest wyraz »Verfolgungsrecht« jako prawo »ścigania«. Ponieważ dotąd nie przyjęto żadnego odmiennego wyrażenia celem oddania znaczenia wyrazu »Verfolgungsrecht«, przeto tłumaczenie urzędowe tutaj zatrzymano; odpowiedniejszym jednak byłoby wyrażenie »prawo wycofania« lub »prawo cofnięcia«.

ścigu; przez wykonanie prawa pościgu cofnięciem zostaje tylko wykonanie zobowiązania, polegające na wysłaniu towaru, a stosunek umowny wraca do tego stadyum, w jakim się znajdował przed wysłaniem towaru.

Wierzytelności uprzywilejowane.

§ 23.

W postępowaniu ugodowym przysługuje pierwszeństwo ¹⁾:

1. kosztom postępowania ugodowego ²⁾ ³⁾;

następnie wszystkim wydatkom połączonym z nadzorem zarządu przedsiębiorstwa dłużnika i z badaniem jego stanu majątkowego ⁴⁾, nie wyłączając podatków (kwot ugodzonych z podatnikiem, czynszów za dzierżawę podatku), należności, ceł, opłat na ubezpieczenie pensyjne i społeczne i innych danin publicznych ⁵⁾, które stają się płatne w czasie postępowania albo nie wcześniej jak na trzy lata przed otwarciem postępowania i nie przypadają do zapłaty z przedmiotu, który za nie odpowiada;

2. kosztom pogrzebu dłużnika wedle § 549 ⁶⁾ p. u. c.: jeżeli atoli dłużnik zmarł po otwarciu postępowania, tylko niezbędnym wydatkom połączonym z jego pogrzebem;

3. wierzytelnościom osób, które były w służbie u dłużnika, z tytułu poborów ⁷⁾ służbowych za ostatni rok przed otwarciem postępowania lub przed śmiercią dłużnika ⁸⁾ oraz

§ 23. Ein Vorrecht geniessen im Ausgleichsverfahren:

1. Die Kosten des Ausgleichsverfahrens;

ferner alle Auslagen, die mit der Beaufsichtigung der Geschäftsführung des Schuldners und der Prüfung seines Vermögensstandes verbunden sind, einschliesslich der Steuern (Abfindungsbeträge, Steuerpachtschillinge), Gebühren, Zölle, Beiträge zur Pensions- und Sozialversicherung und anderen öffentlichen Abgaben, die während des Verfahrens fällig werden oder nicht früher als drei Jahre vor der Eröffnung des Verfahrens fällig geworden sind und nicht schon aus dem dafür haftenden Gute zur Zahlung gelangen;

2. Die Kosten des Begräbnisses des Schuldners gemäss § 549 a. b. G. B., wenn jedoch der Schuldner nach der Eröffnung des Verfahrens gestorben ist, die mit dessen Beerdigung unvermeidlich verbundenen Auslagen;

3. Forderungen von Dienstnehmern des Schuldners an Dienstbezügen für das letzte Jahr vor Eröffnung des Verfahrens oder vor dem Ableben des Schuldners sowie Ansprüche dieser

roszczeniom tych osób z powodu przedwczesnego rozwiązania stosunku służbowego⁹⁾, o ile nie przewyższają kwoty jednorocznego wynagrodzenia, dalej wierzytelnościom agentów handlowych do właściciela przedsiębiorstwa o zapłatę prowizji i o zwrot wydatków w gotówce, o ile chodzi o roszczenia, które powstały lub przypadły do zapłaty w ostatnim roku przed otwarciem postępowania; wszystkim tym roszczeniom z tem ograniczeniem, że roszczenie każdego wierzyciela tylko najwyżej do kwoty 2400 K ma pierwszeństwo uprzywilejowane. To ograniczenie nie odnosi się do roszczenia o zwrot gotowych wydatków¹⁰⁾;

4. roszczeniom kas chorych przy przedsiębiorstwie (Betriebskrankenkassen) i przy budowach (Baukrankenkassen) do ich majątku zarządzanego przez przedsiębiorcę (właściciela budowy) w myśl § 47, l. 9 i 57 ustawy z dnia 30 marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33, oraz roszczeniom z umów zastępczych w myśl § 66, lit. b, rozporządzenia cesarskiego z dnia 25 czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 138, o ubezpieczeniu pensyjnym osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach¹¹⁾;

5. wierzytelnościom lekarzy, akuszerok, pielęgniarzy chorych i aptekarzy, pochodzącym z zawodowych ich świadczeń względnie dostaw, o ile te wierzytelności powstały w ostatnim roku przed otwarciem postępowania albo przed śmiercią dłużnika¹²⁾ i odnoszą się do jego osoby, do człon-

Personen wegen vorzeitiger Lösung des Dienstverhältnisses, soweit sie den Betrag des für ein Jahr entfallenden Entgelts nicht übersteigen, ferner Forderungen von Handelsagenten gegen den Geschäftsherrn auf Zahlung der Provision und Ersatz der Barauslagen, insoweit es sich um Ansprüche handelt, die im letzten Jahre vor der Eröffnung des Verfahrens erworben oder fällig geworden sind; alle diese Ansprüche mit der Beschränkung, dass das Vorrecht nur für den Höchstbetrag von 2400 K für jeden einzelnen Forderungsberechtigten gilt. Diese Beschränkung gilt nicht für Ansprüche auf Ersatz von Barauslagen;

4. die Ansprüche der Betriebskrankenkassen und Baukrankenkassen auf ihr vom Betriebsunternehmer (Bauherrn) verwaltetes Vermögen gemäss den Bestimmungen der §§ 47, Z. 9, und 57 des Gesetzes vom 30 März 1888, R. G. Bl. Nr. 33, sowie die Ansprüche aus Ersatzverträgen gemäss § 66, lit. b, der Kaiserlichen Verordnung vom 25 Juni 1914, R. G. Bl. Nr. 138, betreffend die Pensionsversicherung von Angestellten;

5. Forderungen von Ärzten, Hebammen, Krankenwärtern und Apothekern aus berufsmässigen Leistungen oder Lieferungen, soweit diese Forderungen im letzten Jahre vor der Eröffnung des Verfahrens oder vor dem Ableben des Schuldners

ków jego rodziny i do służby zatrudnionej w domu, przemyśle lub gospodarstwie ¹³⁾ ¹⁴⁾).

¹⁾ Wierzyciele, których wierzytelnościom przysługuje pierwszeństwo, muszą być przy ugodzie całkowicie zaspokojeni (§ 46, ustęp 2 ord. ugod.).

²⁾ Koszta postępowania ugodowego poprzedzającego otwarcie konkursu są długami masy konkursowej, jeżeli konkurs otwarto równocześnie ze zastanowieniem postępowania ugodowego albo na podstawie wniosku, podanego w ciągu dni czternastu po zastanowieniu (§ 46, ustęp 1 ord. konk.).

³⁾ Do wierzytelności uprzywilejowanych należy skarbowa należność ryczałtowa, która po myśli art. XIV, § 11 rozp. ces. z 10 grudnia 1914, Nr. 337 Dz. u. p. względnie obecnie po myśli pozycyi 15 lit. b taryfy, dołączonej do rozp. ces. z 15 września 1915 Nr. 279 Dz. u. p. o należnościach sądowych obowiązany jest zapłacić dłużnik ugodowy; zob. bliższe szczegóły w dodatku IV.

⁴⁾ n. p. wydatki na opędzenie wynagrodzenia i zwrotu wydatków zarządcy ugodowego (§ 33 ord. ugod.), wydatki na wynagrodzenie biegłych, którzy badają prowadzenie przedsiębiorstwa dłużnika po myśli § 31, ustęp 2 ord. ugod.

⁵⁾ Nie są daniną publiczną należności telefoniczne (O. z 9 lutego 1915 Rr. VI. 29/15 Rep. orz. Nr. 251, Zb. urzęd. Nr. 1624).

⁶⁾ W § 549 u. c. wymienione są koszta pogrzebu odpowiadające zwyczajowi miejsca, stanowi i majątkowi zmarłego.

⁷⁾ poborów w gotówce lub naturaliach.

⁸⁾ Wyrazy »za ostatni rok przed otwarciem postępowania lub przed śmiercią dłużnika«, rozumieć należy w ten sposób, że rok liczy się wstecz od śmierci dłużnika, jeżeli dłużnik zmarł przed otwarciem postępowania ugo-

entstanden sind und sich auf die Person des Schuldners, auf seine Familienmitglieder oder auf die im Hause, im Gewerbe oder in der Wirtschaft verwendeten Dienstpersonen beziehen.

dowego. (Roszczenia przypadającego na czas trwania postępowania ugodowego można dochodzić wedle § 10, ustęp 4 ord. ugod.). Ustawa ani memoriał do ustawy nie wyjaśnia kwestyi, czy w przypadku, gdy rok liczy się wstecz od śmierci dłużnika, także pobory za czas od śmierci dłużnika do chwili otwarcia postępowania ugodowego są wierzytelnością uprzywilejowaną; jeżeli się przyjmie, że i te pobory mają uprzywilejowane pierwszeństwo, to nastąpiłoby przedłużenie czasokresu uprzywilejowanego ponad rok; gdyby zaś przyjęto, że te pobory nie mają uprzywilejowanego pierwszeństwa, to to krzywdziłoby uprawnionego wtedy, jeżeli jego stosunek służbowy nie trwał cały rok, licząc wstecz od śmierci dłużnika; przyjęc przeto należy pośrednią drogę o tyle, że w każdym razie przyznać należy uprawnionemu jako uprzywilejowane wynagrodzenie za rok, jeżeli zaległości należące się uprawnionemu z przed śmierci dłużnika nie należą się za cały rok, jeżeliby jednak należały się za rok lub za czas dłuższy, jeżeliby w konkretnym przypadku liczone należytości za czas od otwarcia postępowania ugodowego wstecz.

⁹⁾ O ile rozwiązywanie stosunku służbowego nastąpiło przed otwarciem postępowania ugodowego; jeżeli rozwiązanie stosunku służbowego nastąpiło w czasie postępowania ugodowego przez czynność dłużnika, uzasadniającą odszkodowanie, to pretensyi z tego tytułu może uprawniony przeciw dłużnikowi dochodzić po myśli § 10, ustęp 4 ord. ugod.

¹⁰⁾ Postanowienie to rozumieć należy w ten sposób, że jeżeli roszczenie z tytułu zwrotu wydatków wyczerpuje lub przewyższa kwotę 2400 koron, dalsze roszczenie z tytułu wynagrodzenia nie jest uprzywilejowane.

¹¹⁾ Powołane tu przepisy brzmią, jak następuje:

§ 47, l. 9, ust. z 30 marca 1888, Nr. 33 Dz. u. p.:
Majątek kasy chorych przy przedsiębiorstwie powierzony jest przedsiębiorcy. Jeżeli przedsiębiorca popadnie w konkurs, wówczas należy roszczenie kasy do majątku zarządzanego przez przedsiębiorcę, o ile ono nie jest roszcze-

niem o zwrot, do pierwszej klasy roszczeń wierzycieli konkursowych

§ 57 ust. z dnia 30 marca 1888, Nr. 33 Dz. u. p.: Zresztą mają odnośnie do kas chorych budowlanych odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 46—49

§ 66 rozp. ces. z 25 lipca 1914, Nr. 138 Dz. u. p.: Jako umowy zastępcze w przeszłości będzie można uznać umowy *b*), które słuźbodawca ze swym personelem zawrze co do roszczeń o zaopatrzenie członków personalu lub osób po nich pozostałych.

¹²⁾ Zob. wyżej uwagę 8.

¹³⁾ Jeżeli obowiązek ten wogóle ciążył na dłużniku.

¹⁴⁾ W postępowaniu ugodowem stosować należy przepisy, wedle których pewnym prawom przysługuje pierwszeństwo uprzywilejowane, także wówczas, gdy prawa te nabyto przed dniem 1 stycznia 1915 t. j. przed wejściem w życie ordynacji ugodowej (art. IX, ustę 2 ces. rozp. wpraw. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.).

Należytości uboczne i roszczenia o zwrot.

§ 24.

(¹) Należytości uboczne, które powstały przed otwarciem postępowania ugodowego, mają równy stopień pierwszeństwa z wierzytelnościami.

(²) Roszczeniom o zwrot długu zapłaconego za dłużnika ¹⁾ przysługuje stopień pierwszeństwa wierzytelności zapłaconej.

¹⁾ n. p. przez ręczyciela (§ 1358 u. c.), przez współdłużnika (§ 17, ustę 3 ord. ugod.), przez trzeciego po myśli §§ 1422 i 1423 u. c.).

§ 24. (¹) Die bis zur Eröffnung des Ausgleichsverfahrens entstandenen Nebengebühren stehen mit den Forderungen im gleichen Range.

(²) Forderungen auf Ersatz einer für den Schuldner bezahlten Schuld genießen das Vorrecht der bezahlten Forderung.

Wierzytelności małżonki dłużnika.

§ 25.

(¹) Na przepis § 1226 p. u. c. ¹) o dowodzie oddania posagu może małżonka dłużnika wtedy tylko się powołać, jeżeli sporządzony w prawnej formie dokument ²), stwierdzający odbiór posagu, wystawiono albo w czasie odbioru albo najpóźniej dwa lata przed otwarciem postępowania ugodowego.

(²) Data dokumentu prywatnego ³), stwierdzającego odbiór posagu, nie stanowi sama przez się takiego dowodu.

¹) § 1226 u. c., brzmi jak następuje: Jeżeli do majątku małżonka otwarto konkurs, to jego przed otwarciem konkursu złożone pisemne albo ustne poświadczenie stanowi przeciw każdemu dowód, że otrzymał posag. Jeżeli poświadczenie nastąpiło dopiero po otwarciu konkursu, to ono przeciw wierzycielom nie ma żadnej siły dowodowej.

²) Poświadczenie odbioru posagu musi mieć w tych krajach, w których obowiązuje ustawa z dnia 25 lipca 1871 Nr. 76 Dz. u. p., formę aktu notaryalnego.

³) Chodzi tu o dokument prywatny, wystawiony na terytorium, w którym wspomniana w uwadze 2) ustawa z dnia 25 lipca 1871 Nr. 76 Dz. u. p. nie obowiązuje.

Wierzytelności wierzycieli handlowych.

§ 26.

Wierzytelności wierzycieli handlowych, wyprzedzające prawa małżonki dłużnika z układów małżeńskich (§ 16 ust.

§ 25 (¹) Auf die Bestimmung des § 1226 a. b. G. B. über den Beweis der Übergabe des Heiratsgutes kann sich die Ehegattin des Schuldners nur berufen, wenn die über den Empfang des Heiratsgutes in gesetzlicher Form errichtete Urkunde entweder zur Zeit der Empfangnahme oder spätestens zwei Jahre vor der Eröffnung des Ausgleichsverfahrens ausgestellt worden ist.

(²) Das Datum einer Privaturkunde über den Empfang des Heiratsgutes stellt für sich allein diesen Beweis nicht her.

§ 26. Forderungen von Handelsgläubigern, denen die Rechte der Ehegattin des Schuldners aus den Ehepakten (§ 16

wprow. kodeks handl.)¹⁾, uwzględnić należy w takiej kwocie, jakaby im przypadła bez względu na układy małżeńskie. Nadwyżka, która skutkiem tego przypada wierzycielom handlowym, ma być przekazana z udziału, który się należy małżonce jako osobistej wierzycielce²⁾.

1) Zacytowany § 16 ust. wprow. ust. handl. brzmi jak następuje:

Jeżeli firma kupca jest wpisana w rejestr handlowy, prawa majątkowe żonie jego przez układy małżeńskie zapewnione nie mają skutku względem wierzycieli handlowych, jeśli nie zostały również wpisane w rejestr handlowy, bez względu na to, czy układy małżeńskie zawarte zostały przed wpisaniem firmy czy też dopiero po wpisaniu tejże.

Prawa te skutkują wobec rzeczonych wierzycieli dopiero od dnia, w którym nastąpiło wpisanie umów małżeńskich w rejestr handlowy sądu handlowego, w którego okręgu zakład handlowy ma siedzibę.

Wpis taki skutkuje przeciw osobom trzecim bez względu na to, czy o wpisie wiedziały lub nie.

W razie konkursu roszczenia wierzycieli handlowych męża, jeszcze przed dniem wpisu powstałe, mają pierwszeństwo co do całego jego majątku przed wymienionymi prawami żony.

Przepisy tego paragrafu stosują się także do wszelkiej zmiany układów małżeńskich, czy ona nastąpiła zgodnie czy też wskutek orzeczenia sądziego.

Przepisy powyższe stosują się i do spółników osobiście odpowiedzialnych spółki handlowej wpisanej w rejestr handlowy.

2) O tyle przepis § 26 ord. ugod. jest wyjątkiem z przepisu § 46, ustęp 3 ord. ugod.

E. G. zum H. G. B.) nachstehen, sind mit dem Betrage zu berücksichtigen, der auf sie ohne Rücksicht auf die Ehepakten entfallen würde. Der Mehrbetrag, der dadurch den Handelsgläubigern zukommt, ist aus dem der Ehegattin als persönlicher Gläubigerin gebührenden Anteil zuzuweisen.

Roszczenia wykluczone.

§ 27.

W postępowaniu ugodowym nie można dochodzić:

1. bieżących od otwarcia postępowania odsetek od wierzytelności osobistych^{1) 2)}), oraz kosztów, które urastają poszczególnym wierzycielom z powodu uczestniczenia w postępowaniu³⁾;

2. kar pieniężnych za czyny karygodne wszelkiego rodzaju⁴⁾;

3. roszczeń z darowizn a w postępowaniu ugodowym co do spuścizny także roszczeń z tytułu zapisów.

1) Odmienne od przepisu § 27 l. 1 może kurator dochodzić także odsetek bieżących od zapisów długu od dnia postępowania ugodowego jednak z ograniczeniem do masy majątkowej przeznaczonej przedewszystkiem na zaspokojenie uprzywilejowanych posiadaczy zapisów długu (art. V, l. 2 i art. VI ustęp 2 rozp. ces. z dnia 10 grudnia 1910 Nr. 337 zaprowadzającego ust. konk. i ord. ugod.).

2) Odsetki do dnia otwarcia postępowania mają równy stopień pierwszeństwa z wierzytelnościami (§ 24, ustęp 1 ord. ugod.).

3) Po zawarciu ugody nie można już dochodzić wierzytelności wymienionych w § 27, l. 1 (§ 53, ustęp 5 ord. ugod.).

4) Na wierzytelności wymienione w § 27, l. 2 i 3 nie wywiera ugoda żadnego wpływu (§ 53, ustęp 5 ord. ugod.).

§ 27. Im Ausgleichsverfahren können nicht geltend gemacht werden:

1. die seit der Eröffnung des Verfahrens laufenden Zinsen von persönlichen Forderungen sowie Kosten, die den einzelnen Gläubigern aus ihrer Teilnahme am Verfahren erwachsen;

2. Geldstrafen wegen strafbarer Handlungen jeder Art;

3. Ansprüche aus Schenkungen und im Ausgleichsverfahren über eine Verlassenschaft auch Ansprüche aus Vermächtnissen.

Wierzytelności wierzycieli obcokrajowych.

§ 28.

(¹) O ile z układów państwowych albo oświadczeń rządu, obwieszonych w dzienniku ustaw państwa, nie wynika nic innego, przysługują wierzycielom obcokrajowym takie same prawa jak krajowym, jeżeli zachowanie wzajemności jest zapewnione.

(²) Jeżeli zachowanie wzajemności jest wątpliwe, należy zasięgnąć wiążącego oświadczenia Ministra sprawiedliwości.

(³) Te postanowienia odnoszą się także do wierzytelności, które po otwarciu postępowania przeszły od obcokrajowców na obywateli tutejszego państwa.

ROZDZIAŁ CZWARTY.

Organa postępowania ugodowego.

Komisarz ugodowy.

§ 29.

(¹) Sąd ugodowy ustanowi sędziego komisarzem ugodowym. Jeżeli to jest wskazane, może sąd ugodowy ustanowić komisarzem ugodowym także sędziego jednego ze sądów powiatowych swego okręgu. Gdy komisarz ugodowy jest przeszkodzony, wstępuje w jego miejsce sędzia, któremu zresztą jest poruczone jego zastępstwo.

§ 28. (¹) Sofern nicht aus Staatsverträgen oder im Reichsgesetzblatte kundgemachten Regierungserklärungen etwas anderes hervorgeht, stehen den ausländischen Gläubigern die gleichen Rechte zu wie den inländischen, wenn die Beobachtung der Gegenseitigkeit gewährleistet ist.

(²) Bestehen Zweifel an der Beobachtung der Gegenseitigkeit, so ist die bindende Erklärung des Justizministers einzuholen.

(³) Diese Bestimmungen gelten auch für Forderungen, die nach der Eröffnung des Verfahrens von Ausländern an Inländer übergegangen sind.

§ 29. (¹) Das Ausgleichsgericht hat einen Richter zum Ausgleichskommissär zu bestellen. Aus Zweckmässigkeitsgründen kann das Ausgleichsgericht auch den Richter eines Bezirksgerichtes in seinem Sprengel zum Ausgleichskommissär bestellen. Bei Verhinderung des Ausgleichskommissärs tritt der mit seiner Vertretung sonst betraute Richter an seine Stelle.

(²) Komisarz ugody ma kierować postępowaniem jako sędzia samoistny¹⁾ i nadzorować czynność zarządcy ugodowego. Jest on mianowicie powołany do tych wszystkich zarządzeń sądowych i rozstrzygnięć, których ordynacya ugodowa nie zastrzega uchwale sądu ugodowego²⁾.

(³) Sąd ugody może każdorazowo wglądać w czynności komisarza ugodowego, żądać od niego sprawozdania, a z ważnych powodów odwołać go i zastąpić innym sędzią.

(⁴) Wszystkie sądy i władze są obowiązane udzielać komisarzowi ugodowemu pomocy prawnej.

1) Komisarz ugody jest sędzią samoistnym. Po myśli § 176 ord. konk., który wedle § 63 ord. ugod. ma w postępowaniu ugodowym analogiczne zastosowanie, można o ile ustawa nic odmiennego nie stanowi (n. p. §§ 32 i 33 ord. ugod.), przeciw zarządzeniom i uchwałom komisarza ugodowego wnosić rekurs do sądu krajowego wyższego i Sądu Najwyższego (§ 528 p. c.); komisarz ugody może do rekursu, poza przypadkiem § 522 p. c., sam się przychylić, jeżeli jego zarządzenie albo rozstrzygnięcie może być zmienione bez uszczerbku dla osoby interesowanej.

2) Uchwale sądu ugodowego zastrzeżone są zarządzenia z §§ 3 (uchwała co do wniosku na otwarcie postępowania ugodowego i wydanie zarządzeń tymczasowych), 29 (ustanowienie komisarza ugodowego), 30 (ustanowienie zarządcy ugodowego), 35 (odwołanie zarządcy ugodowego), 36 (rozstrzygnięcie, czy wierzyciel może od-

(²) Der Ausgleichskommissär hat als Einzelrichter das Verfahren zu leiten und die Tätigkeit des Ausgleichsverwalters zu überwachen. Er ist insbesondere zu allen gerichtlichen Verfügungen und Entscheidungen berufen, die nicht durch die Ausgleichsordnung der Beschlussfassung des Ausgleichsgerichtes vorbehalten sind.

(³) Das Ausgleichsgericht kann in die Geschäftsführung des Ausgleichskommissärs zu jeder Zeit Einsicht nehmen, sich von ihm darüber Bericht erstatten lassen und ihn aus erheblichen Gründen abberufen und durch einen anderen Richter ersetzen.

(⁴) Dem Ausgleichskommissär ist von allen Gerichten und Behörden Rechtshilfe zu leisten.

mówić przyjęcia wyboru do rady przybocznej wierzycieli odwołanie powołania do rady przybocznej wierzycieli), 49 (zatwierdzenie względnie niezatwierdzenie ugody), 56 (wniosek o przedłużenie czasokresu 90-dniowego do przyjęcia ugody) ord. ugod.

Uchwale sądu ugodowego lub komisarza ugodowego zastrzeżone jest wstrzymanie wykonania przymusowej sprzedaży w przypadku § 11, ustęp 2 ord. ugod.

Zarządca ugody.

§ 30.

(¹) Sąd ugodowy ustanawia z urzędu zarządcę ugodowego przy otwarciu postępowania i każdym razem, gdy się opróżni miejsce zarządcy ugodowego. Jeżeli ustanowiony jest adwokatem lub notaryuszem, może odmówić przyjęcia tylko z ważnych powodów, których ocena należy do sądu ugodowego.

(²) Zarządcą ugodowym należy ustanowić osobę nieposzlakowaną, godną zaufania i obznajomioną z interesami. Władze i związki zawodowe są obowiązane odpowiadać odwrotnie na zapytania sądu, dotyczące tych przymiotów. Zarządcą ugodowym nie może być bliski członek rodziny (§ 32 o. k.)¹⁾, a nie powinien nim być spółzawodnik dłużnika.

(³) Bliższe postanowienia o wyborze zarządców ugodowych przez sąd mogą być wydane rozporządzeniem²⁾.

§ 30. (¹) Das Ausgleichsgericht bestellt einen Ausgleichsverwalter bei der Eröffnung des Verfahrens und bei jeder Erledigung der Stelle des Ausgleichsverwalters von Amts wegen. Ist der Bestellte Advokat oder Notar, so kann er die Bestellung nur aus erheblichen Gründen, deren Beurteilung dem Ausgleichsgerichte zusteht, ablehnen.

(²) Zum Ausgleichsverwalter ist eine unbescholtene, verlässliche und geschäftskundige Person zu bestellen. Anfragen des Gerichtes über diese Eigenschaften sind von den Behörden und Standesvereinigungen umgehend zu beantworten. Der Ausgleichsverwalter darf kein naher Angehöriger (§ 32 K. O.) und soll kein Konkurrent des Schuldners sein.

(³) Nähere Bestimmungen über die Auswahl von Ausgleichsverwaltern durch das Gericht können durch Verordnung erlassen werden.

(4) W ciągu dni ośmiu po ustanowieniu zarządcy ugodowego mogą dłużnik i każdy wierzyciel uczynić w sądzie ugodowym motywowany wniosek o ustanowienie innego zarządcy ugodowego. Ustanowienie innego zarządcy ugodowego ma być ogłoszone publicznie.

(5) Zarządca ugody otrzymuje dekret ³⁾ i winien przyrzec komisarzowi ugodowemu podaniem ręki, że sumiennie będzie pełnił swoje obowiązki ⁴⁾ ⁵⁾.

1) Za bliskich członków rodziny uważać należy małżonka i osoby, które z dłużnikiem lub jego małżonkiem są spokrewnione lub spowinowacone w linii prostej albo do czwartego stopnia linii ubocznej, następnie przysposobieńców i wychowanków oraz osoby żyjące z dłużnikiem w związku nieślubnym. Pokrewieństwo ze związku nieślubnego stoi na równi ze ślubnym (§ 32 ord. konk.).

2) Dotąd takie rozporządzenie nie zostało wydanem.

3) Formularz dekretu zamieszczony jest w urzędowym zbiorze formularzy do ord. konk. i ord. ugod. pod Nr. 60.

4) Zarządcy ugodowemu przysługuje odnośnie do wszystkich pism i czynności urzędowych, dotyczących postępowania ugodowego, osobiste uwolnienie od należytości skarbowych. To zwolnienie nie obejmuje należytości od ugód sądowych i od innych interesów prawnych, następnie należytości od sporów, które łączą się z postępowaniem ugodowym (§ 13 rozp. ces. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p. względnie § 11, ustęp 3 rozp. ces. z 15 września 1915 Nr. 279 Dz. u. p. o należytościach sądowych).

5) Zob. o stanowisku prawnem zarządcy ugodowego uwagę 10 do § 8 ord. ugod.

(4) Der Schuldner und jeder Gläubiger können innerhalb acht Tagen nach Bestellung des Ausgleichsverwalters unter Darlegung der Gründe beim Ausgleichsgericht die Bestellung eines anderen Ausgleichsverwalters beantragen. Die Bestellung eines anderen Ausgleichsverwalters ist zu veröffentlichen.

(5) Der Ausgleichsverwalter erhält eine Bestellsurkunde und hat dem Ausgleichskommissär die gewissenhafte Erfüllung seiner Pflichten durch Handschlag anzugeloben.

Obowiązki i odpowiedzialność zarządcy ugodowego.

§ 31.

(¹) Zarządca ugodowy jest obowiązany wystarać się o dokładne wiadomości o ekonomicznym położeniu i dotychczasowym prowadzeniu przedsiębiorstwa dłużnika, o przyczynach upadku majątkowego tegoż, o ściągalsności jego należności, o stosowności ofiarowanej ugody i o wszystkich okolicznościach, ważnych dla decyzji wierzycieli ¹⁾, oraz dbać o to, aby przedsiębiorstwo w miarę możliwości było utrzymane, a majątek dłużnika nie był uszczuplony. Winien on dołożyć starania, jakiego wymaga przedmiot jego czynności (§ 1299 p. u. c.) ²⁾.

(²) Komisarz konkursowy może celem przygotowania sprawozdania zarządcy ugodowego po przesłuchaniu tegoż zarządczi, aby osoby biegle, obeznane z przedmiotem przedsiębiorstwa, zbadały gospodarke dłużnika.

(³ Rozporządzeniem ³⁾ mogą być wydane bliższe postanowienia o wyborze i wynagrodzeniu takich osób, w szczególności o układaniu list.

(⁴) Komisarz ugodowy może zarządzić, aby zarządca ugodowy złożył jeszcze przed audyencyą pisemne sprawo-

§ 31. (¹) Der Ausgleichsverwalter hat sich über die wirtschaftliche Lage und die bisherige Geschäftsführung des Schuldners, über die Ursachen seines Vermögensverfalles, über die Einbringlichkeit der Aussenstände, die Angemessenheit des angebotenen Ausgleiches und über alle für die Entschliessung der Gläubiger wichtigen Umstände genaue Kenntnis zu verschaffen und dafür zu sorgen, das der Geschäftsbetrieb nach Tunlichkeit aufrechterhalten und dass das Vermögen des Schuldners nicht geschmälert wird. Er hat die durch den Gegenstand seiner Geschäftsführung gebotene Sorgfalt (§ 1299 a. b. G. B.) anzuwenden.

(²) Der Ausgleichskommissär kann zur Vorbereitung der Berichterstattung des Ausgleichsverwalters nach dessen Einvernehmung anordnen, dass die Gebarung des Schuldners durch sachkundige, mit seinem Geschäftszweige vertraute Personen geprüft werde.

(³) Durch Verordnung können nähere Bestimmungen über die Auswahl und Entlohnung solcher Personen, insbesondere über die Anlegung von Listen, erlassen werden.

(⁴) Der Ausgleichskommissär kann anordnen, dass der Ausgleichsverwalter über die von ihm erhobenen Umstände

zdanie o okolicznościach, które zbadał, i w miarę potrzeby udzielił wierzycielom odpisów tego sprawozdania.

¹⁾ O wyniku tych dochodzeń winien zarządca ugody zdać sprawę na audyencji ugodowej (§ 38, ustęp. 1 ord. ugod.).

²⁾ W razie niedołożenia takich starań obowiązany jest zarządca ugody do wynagrodzenia interesowanym zrządzonej przez to szkody. Wynika to tak z ostatniego ustępu § 32 ord. ugod. (zob.) jak i z powołania w ustępie pierwszym § 31 ord. ugod., §-u 1299 u. c. Powołany na ostatku § 1299 u. c. brzmi mianowicie:

»Kto publicznie wykonuje urząd, sztukę, przemysł, lub kto bez potrzeby przyjmuje na siebie dobrowolnie interes, którego uskutecznienie wymaga właściwej znajomości sztuki albo niezwykłej pilności, ten daje tem samem do poznania, iż przyznaje sobie potrzebną pilność i wymagane niezwykle wiadomości, a tem samem staje się odpowiedzialnym za ich brak. Jeżeli jednak ten, który mu powierza interes, wiedział o jego niedoświadczeniu, lub przez zwrócenie zwykłej uwagi mógłby był o tem wiedzieć, natenczas na niego także wina spada.«

³⁾ Rozporządzenie takie dotąd wydanem nie zostało.

§ 32.

(¹) Zarządca ugody jest obowiązany donieść komisarzowi ugodowemu, jeżeli dłużnik wykracza (¹) przeciw sądowemu zarządzeniu, wydanemu wedle § 3, ustęp 4 ²⁾, albo przeciw przepisom § 8 ³⁾.

(²) Zażalenia dłużnika przeciw poszczególnym zarządzeniom albo postępowaniu zarządcy ugodowego rozstrzyga ko-

noch vor der Tagsatzung schriftlichen Bericht erstatte und erforderlichenfalls Abschriften dieses Berichtes den Gläubigern mitteile.

§ 32. (¹) Der Ausgleichsverwalter hat dem Ausgleichskommissär Anzeige zu erstatten, wenn der Schuldner einer gerichtlichen Verfügung nach § 3, Absatz 4, oder den Vorschriften des § 8 zuwider handelt.

(²) Über Beschwerden des Schuldners gegen einzelne Massnahmen oder das Verhalten des Ausgleichsverwalters ent-

misarz ugody. Przeciw jego rozstrzygnięciu niema środka prawnego.

^(d) Zarządca ugody odpowiada ⁽⁴⁾ wszystkim interesowanym za niekorzyści majątkowe, które spowodował, sprawując swój urząd wbrew obowiązкови ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾.

¹⁾ Wykroczenia takie mogą spowodować zastanowienie postępowania ugodowego po myśli § 56, ustęp 2 ord. ugod.

²⁾ t. j. zarządzeniu wydanemu przez sąd ugodowy, potrzebnemu do zabezpieczenia majątku (zob. § 3, ustęp 4 ord. ugod.).

³⁾ t. j. przeciw przepisom, mocą których dłużnikowi nie wolno przedsiębrać pewnych czynności bądź wogóle, bądź bez przyzwolenia zarządcy ugodowego (zob. szczegóły w § 8 ord. ugod.).

⁴⁾ Odpowiedzialność ta jest bezpośrednią wobec osób interesowanych.

⁵⁾ W pewnych przypadkach spotyka zarządcę ugodowego odpowiedzialność karna. I tak po myśli § 486 b., 4 ust. karn. (w brzmieniu art. X rozp. ces. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.) ulega zarządca ugody, który ze szkodą wierzycieli rozmyślnie przyjmuje dla siebie lub kogoś trzeciego nienależną korzyść majątkową lub jej obietnicę — za występki karze aresztu od trzech dni do jednego roku.

Roszczenia zarządcy ugodowego.

§ 33.

⁽¹⁾ Zarządcy ugodowemu należy się zwrot gotowych wydatków oraz wynagrodzenie za trud.

scheidet der Ausgleichskommissär. Ein Rechtsmittel gegen dessen Entscheidung ist nicht zulässig.

⁽³⁾ Der Ausgleichsverwalter ist allen Beteiligten für Vermögensnachteile, die er ihnen durch Pflichtwidrige Führung eines Amtes verursacht, verantwortlich.

§ 33. ⁽¹⁾ Der Ausgleichsverwalter hat Anspruch auf Ersatz seiner baren Auslagen sowie auf eine Belohnung für seine Mühewaltung.

(²) Przy ukończeniu swej działalności winien on zgłosić swe roszczenia u komisarza ugodowego. Komisarz ugody może każdego czasu zlecić zarządcy ugodowemu, aby oznajmił swoje roszczenia.

(³) O roszczeniach zarządcy ugodowego rozstrzyga komisarz ugody. Rozstrzygnięcie należy doręczyć zarządcy ugodowemu i dłużnikowi. Mogą oni zaciepić rozstrzygnięcie komisarza ugodowego rekuresem przed sadem ugodowym ¹⁾; ten rozstrzyga ostatecznie.

§ 34.

(¹) Rozporządzeniem może być wydana taryfa ²⁾, oznaczająca pewne kwoty wynagrodzenia łącznego, wedle której ma się wymierzać należności zarządcy ugodowego. Przy ułożeniu taryfy należy uwzględnić ogólną sumę majątku, jaki jest do rozporządzenia dla zaspokojenia wierzycieli, wynik osiągnięty dla wierzycieli i stan postępowania w czasie ukończenia czynności zarządcy ugodowego.

(²) Od należności taryfowych można odstąpić tylko wtedy, jeżeli sprawowane zgodnie z obowiązkiem czynności

(²) Er hat bei Beendigung seiner Tätigkeit seine Ansprüche beim Ausgleichskommissär anzumelden. Der Ausgleichskommissär kann dem Ausgleichsverwalter jederzeit auftragen, seine Ansprüche bekanntzugeben.

(³) Über die Ansprüche des Ausgleichsverwalters hat der Ausgleichskommissär zu entscheiden. Die Entscheidung ist dem Ausgleichsverwalter und dem Schuldner zuzustellen. Sie können die Entscheidung des Ausgleichskommissärs durch Rekurs beim Ausgleichsgerichte anfechten; dieses entscheidet endgültig.

§ 34.

(¹) Duch Verordnung kann ein Tarif mit bestimmten Sätzen für eine Gesamtentlohnung erlassen werden, nach dem die Gebühren des Ausgleichsverwalters zu bemessen sind. Bei Aufstellung des Tarifes sind der Gesamtbetrag des für die Befriedigung der Gläubiger zur Verfügung stehenden Vermögens, der für die Gläubiger erzielte Erfolg und der Stand des Verfahrens zur Zeit des Abschlusses des Tätigkeit des Ausgleichsverwalters zu berücksichtigen.

(²) Von den Sätzen des Tarifes kann nur abgewichen werden, wenn die pflichtmässig besorgten Geschäfte mit ausserordentlichen Anstrengungen verbunden, wenn sie von unge-

były połączone z nadzwyczajnym trudem, jeżeli rozmiar ich był niezwykły albo jeżeli odniosły szczególniejszy skutek.

⁽³⁾ Układy zarządcy ugodowego z dłużnikiem albo z wierzycielami o wysokość gotowych wydatków i o wynagrodzenie za trud są nieważne.

¹⁾ Przepis ten jest wyjątkiem od reguły, wedle której rekurs przeciw zarządzeniom i uchwałom komisarza ugodowego załatwia sąd krajowy wyższy; zob. uwagę pierwszą do § 29 ord. ugod.

²⁾ Taryfa taka dotąd wydaną nie została.

Nadzór nad zarządcą ugodowym.

§ 35.

⁽¹⁾ Komisarz ugodowy może zasięgać od zarządcy ugodowego ustnego lub pisemnego sprawozdania i wyjaśnień, wglądać w rachunki i inne pisma i przedsiębrać potrzebne dochodzenia.

⁽²⁾ Jeżeli zarządca ugodowy nie wypełnia należycie swych obowiązków, może sąd ugodowy na wniosek komisarza ugodowego zniewolić go grzywnami do dokładnego wypełniania obowiązków a w wypadkach nagłych ustanowić na jego koszt i niebezpieczeństwo inną osobę dla załatwienia poszczególnych czynności.

wöhnlichem Umfange oder von besonderem Erfolg begleitet waren.

⁽³⁾ Vereinbarungen des Ausgleichsverwalters mit dem Schuldner oder den Gläubigern über die Höhe der baren Auslagen sowie über die Belohnung für seine Mühewaltung sind ungültig.

§ 35 ⁽¹⁾ Der Ausgleichskommissär kann mündlich oder schriftlich Bericht und Aufklärungen vom Ausgleichsverwalter einholen, Einsicht in die Rechnungen oder sonstigen Schriftstücke nehmen und die erforderlichen Erhebungen vornehmen.

⁽²⁾ Kommt der Ausgleichsverwalter seinen Obliegenheiten nicht gehörig nach, so kann das Ausgleichsgericht auf Antrag des Ausgleichskommissärs ihn zur pünktlichen Erfüllung seiner Pflichten durch Geldstrafen anhalten und in dringenden Fällen auf seine Kosten und Gefahr zur Besorgung einzelner Geschäfte eine andere Person bestellen.

(³) Z ważnych powodów może sąd ugody po wysłuchaniu komisarza ugodowego usunąć zarządcę ugodowego. W miarę możliwości należy przedtem przesłuchać zarządcę ugodowego.

Rada przyboczna wierzycieli.

§ 36.

(¹) Jeżeli przez wzgląd na objętość przedsiębiorstwa jest to potrzebne, może komisarz ugody przydać zarządcy ugodowemu, celem wspierania go, radę przyboczną¹⁾ z trzech do pięciu członków²⁾. Przytem należy w miarę możliwości mieć wzgląd na wnioski wierzycieli.

(²) Członkami rady przybocznej można ustanowić także osoby fizyczne i prawnicze, niebędące wierzycielami. Każdy członek może na własny koszt i niebezpieczeństwo dać się zastępować w wykonywaniu swych obowiązków. Jeżeli ustanowiony jest wierzycielem, natenczas może odmówić powołaniu do rady przybocznej tylko z ważnych powodów, których ocena należy do sądu ugodowego.

(³) Sąd ugody może odwołać powołanie do rady przybocznej³⁾.

¹⁾ Zarządca ugody nie jest związany uchwałą rady przybocznej wierzycieli. Wykonanie przez zarządcę uchwały rady przybocznej wierzycieli, szkodliwej dla masy, pociąga

(³) Das Ausgleichsgericht kann den Ausgleichsverwalter aus wichtigen Gründen nach Anhörung des Ausgleichskommissärs entheben. Der Ausgleichsverwalter ist, wenn tunlich, vorher einzuzunehmen.

§ 36. (¹) Wenn der Umfang des Geschäftes es erfordert, kann der Ausgleichskommissär dem Ausgleichsverwalter einen Beirat von drei bis fünf Mitgliedern zur Unterstützung beordnen. Hierbei ist, wenn tunlich, auf Vorschläge der Gläubiger Bedacht zu nehmen.

(²) Zu Mitgliedern des Beirates können auch physische und juristische Personen bestellt werden, die nicht Gläubiger sind. Jedes Mitglied kann sich bei der Erfüllung seiner Pflichten auf eigene Gefahr und Kosten vertreten lassen. Ist der Bestellte Gläubiger, so kann er die Berufung in den Beirat nur aus erheblichen Gründen, deren Beurteilung dem Ausgleichsgerichte zusteht, ablehnen.

(³) Die Berufung in den Beirat kann vom Ausgleichsgerichte widerrufen werden.

za sobą odpowiedzialność zarządcy ugodowego po myśli § 32, ustęp 3 ord. ugod.; niezastosowanie się przez zarządcę do uchwały rady przybocznej wierzycieli pociąga za sobą odpowiedzialność zarządcy ugodowego tylko o tyle, o ile to niezastosowanie się do uchwały rady przybocznej wierzycieli zrzędziło interesowanym szkodę, podpadającą pod przepis § 32, ustęp 3 ord. ugod.

²⁾ Członek rady przybocznej w postępowaniu ugodowym, który ze szkodą wierzycieli rozmyślnie przyjmuje dla siebie lub kogoś trzeciego nienależną korzyść majątkową lub jej obietnicę ulega za występki karze aresztu od trzech miesięcy do jednego roku. (§ 486 b., 4 ust. karn. w brzmieniu art. X rozp. ces. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.).

³⁾ Radzie przybocznej wierzycieli przysługuje odnośnie do wszystkich pism i czynności urzędowych, dotyczących postępowania ugodowego, osobiste uwolnienie od należytości skarbowych (§ 13 ces. rozp. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p. względnie § 11, ustęp 3 ces. rozp. z 15 września 1915 Nr. 279 Dz. u. p. o należytościach sądowych).

ROZDZIAŁ PIĄTY.

Audyencya ugodowa.

Audyencya ugodowa.

§ 37.

(1) Na audyencyi ugodowej ¹⁾ winien dłużnik stanać osobiście ¹⁾. Wtedy tylko może dać się zastąpić przez pełnomocnika, jeżeli ważne przyczyny nie pozwalają mu jawić się osobiście i jeżeli komisarz ugodowy uzna niestawiennictwo za usprawiedliwione. W przeciwnym przypadku wnioszek uchodzi za cofnięty.

§ 37. (1) Der Schuldner hat bei der Ausgleichstagsatzung persönlich zu erscheinen. Seine Vertretung durch einen Bevollmächtigten ist nur zulässig, wenn er durch wichtige Gründe am persönlichen Erscheinen verhindert ist und wenn das Ausbleiben vom Ausgleichskommissär als gerechtfertigt erklärt wird. Andernfalls gilt der Ausgleichsantrag als zurückgezogen.

(²) Po rozpoczęciu audyencyi nie można już cofnąć wniosku ugodowego. Zmianę wniosku ugodowego albo postawienie nowego wniosku po odrzuceniu poprzedniego na audyencyi może komisarz ugodowy, o ile nie wszyscy wierzyciele uprawnieni do głosowania są obecni, dopuścić tylko wtedy, jeżeli zmieniony albo nowy wniosek nie jest dla wierzycieli mniej korzystny ²).

¹) Audyencyę ugodową należy w regule wyznaczyć najpóźniej na 6 tygodni i ją w edykcie ogłosić (§ 4, ustęp 2 l. 5 i ustęp 3 ord. ugod.).

¹) Jeżeli dłużnikiem nie jest osoba fizyczna lecz osoba prawnicza lub spółka handlowa, natenczas dłużnik będzie uchodził za obecnego na audyencyi osobiście, jeżeli na audyencyi ugodowej staną te osoby, które są uprawnione do zastępstwa osoby prawniczej względnie spółki handlowej i to tyle z pośród nich, ile wedle statutów względnie ustawy najmniej reprezentuje osobę prawniczą względnie spółkę handlową.

²) Zob. o odroczeniu audyencyi ugodowej z tego powodu — § 45 ord. ugod.

§ 38.

(¹) Przed rozpoczęciem głosowania ma zarządca ugodowy zdać sprawę w myśl § 31, ustęp 1 ¹).

(²) Następnie winien dłużnik na wniosek zarządcy ugodowego albo wierzyciela lub na polecenie komisarza ugodowego złożyć przysięgę wyjawienia ²).

(²) Nach Beginn der Tagsatzung kann der Ausgleichsantrag nicht mehr zurückgezogen werden. Eine Änderung des Ausgleichsantrages oder die Stellung eines neuen Antrages nach Ablehnung des früheren bei der Tagsatzung kann der Ausgleichskommissär, sofern nicht alle stimmberechtigten Gläubiger anwesend sind, nur zulassen, wenn der geänderte oder neue Antrag für die Gläubiger nicht ungünstiger ist.

§ 38. (¹) Vor Beginn der Abstimmung hat der Ausgleichsverwalter im Sinne des § 31, Absatz 1. zu berichten.

(²) Sodann hat der Schuldner auf Antrag des Ausgleichsverwalters, eines Gläubigers oder auf Anordnung des Ausgleichskommissärs den Offenbarungseid abzulegen.

¹⁾ Zob § 31.

²⁾ Postępowanie ugodowe należy zastanowić, jeżeli dłużnik nie składa przysięgi wyjawienia (§ 56 l. 3 ord. ugod.). Zob. 2, ustęp 3 ord. ugod. o treści przysięgi wyjawienia.

Prawo głosowania.

§ 39.

(¹⁾ Wierzycielom, których prawa przez treść ugody nie doznają uszczerbku ¹⁾, nie przysługuje prawo głosowania.

(²⁾ Wierzycielom spółki handlowej, którzy zgłosili swoje wierzytelności także w równoczesnym konkursie lub w postępowaniu ugodowym spółnika osobiście odpowiedzialnego, przysługuje w postępowaniu ugodowym przeciw spółnikowi osobiście odpowiedzialnemu prawo głosowania tylko co do tej części wierzytelności ²⁾, która prawdopodobnie w innej drodze nie będzie pokryta.

(³⁾ Wierzycielom z prawem odrębności ³⁾ przysługuje prawo głosowania tylko co do tej części wierzytelności ²⁾, która prawdopodobnie nie będzie pokryta na podstawie prawa odrębnego zaspokojenia ⁴⁾.

¹⁾ Tu należą wierzyciele uprzywilejowani z § 23 ord. ugod. i wierzyciele posiadający wierzytelności z czynności prawnych dłużnika albo działającego za niego zarządcy ugodowego z § 10, ustęp 4 ord. ugod.

²⁾ Zob. o wykonywaniu głosowania przez takich wierzycieli w przypadku, gdy wysokość tego niedoboru jest zaprzeczoną — § 44 ord. ugod.

§ 39. (¹⁾ Gläubigern, deren Rechte durch den Inhalt des Ausgleiches keinen Abbruch erleiden, gebührt kein Stimmrecht.

(²⁾ Gläubigern einer Handelsgesellschaft, die ihre Forderungen auch in einem gleichzeitigen Konkurs oder Ausgleichsverfahren eines persönlich haftenden Gesellschafters angemeldet haben, gebührt im Ausgleichsverfahren gegen den persönlich haftenden Gesellschafter das Stimmrecht nur für den Teil der Forderung, der voraussichtlich durch die anderweitige Geltendmachung nicht gedeckt ist.

(³⁾ Absonderungsgläubigern gebührt das Stimmrecht nur für den durch das Absonderungsrecht voraussichtlich nicht gedeckten Teil der Forderung.

³⁾ Zob. §§ 11 i 12 ord. ugod. — Postanowienie § 39, ustęp 3 ord. ugod. stosować należy po myśli § 10, ustęp 3 ord. ugod. także do tych wierzycieli osobistych, którzy dla zabezpieczenia swych roszczeń nabyli oznaczone przedmioty z majątku dłużnika, w szczególności wierzytelności zapisane w księgach handlowych.

⁴⁾ Wedle art. VI ces. rozp. wpraw. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p. mają postanowienia artykułu V cyt. rozp. ces. i § 39, ustęp 3 ord. ugod. odpowiednie zastosowanie.

W myśl art. V cyt. rozp. wpraw. w konkursie (a więc też w postępowaniu ugodowym) do majątku zakładu, który wydawał uprzywilejowane zapisy długu (listy zastawne, fundowane obligacje bankowe albo fundowane obligacje kolei lokalnych) i przeznaczył na ich pokrycie pewne przedmioty majątkowe l. 4. Na zgromadzeniu wierzycieli przysługuje kuratorowi (ustanowionemu dla dochodzenia roszczeń wierzycieli, pochodzących z obligacji) prawo głosowania tylko wedle § 93, ustęp 3 ord. konk., chyba chodziło o sprawy, dotyczące przedmiotów majątkowych, przeznaczonych jedynie na uprzywilejowane zaspokojenie wierzycieli, których on zastępuje l. 6. Jeżeli w konkursie (a więc też w postępowaniu ugodowym) zawiera się ugodę przymusową, natenczas ma analogiczne zastosowanie przepis § 149, ustęp 1 ord. konk. Jeżeli przy ugodzie przymusowej przysługuje kuratorowi prawo głosowania, należy mu się po jednym głosie od kwoty, jaka wynika z podziału sumy reszty wierzytelności, uprawniających do głosowania, przez liczbę reszty wierzycieli, uprawnionych do głosowania.

Otóż powołany w art. VI pod 4 przepis § 93, ustęp 3 ord. konk. brzmi: »Prawo głosowania przyznaje się wierzycielom z prawem odrębności tylko odnośnie do tej części wierzytelności, która prawdopodobnie w innej drodze nie będzie pokrytą«. Zaś powołany w art. V l. 6 przepis § 149, ustęp 1 ord. konk. brzmi: »Uгода nie narusza roszczeń wierzycieli z prawem odrębności. — Prze-

pis § 93, ustęp 3 ord. konk. odpowiada przepisowi § 39, ustęp 3 ord. ugod. zaś przepis § 149, ustęp 1 ord. konk. odpowiada przepisowi § 39, ustęp 1 ord. ugod.

§ 40.

(¹) Kilku wierzycielom, którym wspólnie przysługuje jedna wierzytelność albo których wierzytelności aż do nastania niewypłacalności dłużnika stanowiły jedną tylko wierzytelność, należy się tylko jeden głos. Ten przepis ma być analogicznie stosowany, jeżeli wierzytelność wierzyciela obciążona jest prawem zastawu.

(²) Te osoby muszą się porozumieć co do wykonania prawa głosowania ¹⁾.

(³) Wierzycielowi, który zgłosił kilka wierzytelności, należy się tylko jeden głos bez względu na to, czy wierzytelności nabył przed lub po otwarciu postępowania ugodowego.

¹⁾ W braku porozumienia nie może być wykonanem prawo głosowania; ma to wpływ na obliczenie większości głosów, potrzebnej do przyjęcia ugody w myśl § 42 ord. ugod.

§ 41.

(¹) Wierzycielom, którzy nabyli wierzytelności po nastaniu niewypłacalności przez ustępstwo, nie przysługuje co do tej wierzytelności prawo głosowania, jeżeli temu sprzeciwi się

§ 40. (¹) Mehreren Gläubigern, denen eine Forderung gemeinschaftlich zusteht oder deren Forderungen bis zum Eintritt der Zahlungsunfähigkeit des Schuldners eine einzige Forderung gebildet haben, gebührt nur eine Stimme. Diese Vorschrift ist sinngemäss anzuwenden, wenn an der Forderung des Gläubigers ein Pfandrecht besteht.

(²) Die mehreren Personen müssen sich über die Ausübung des Stimmrechtes einigen.

(³) Einem Gläubiger, der mehrere Forderungen angemeldet hat, gebührt nur eine Stimme, gleichviel ob er die Forderungen vor oder nach der Eröffnung des Ausgleichsverfahrens erworben hat.

§ 41. (¹) Gläubigern, die erst nach Eintritt der Zahlungsunfähigkeit die Forderung durch Abtretung erworben haben, gebührt für diese Forderung kein Stimmrecht, wenn dagegen

wierzyciel ¹⁾ uprawniony do głosowania, który zgłosił swoją wierzytelność w czasokresie do zgłoszeń ²⁾. Roszczący sobie prawo głosu może sprzeciw ten obalić, jeżeli wykaże, że oponentowi ofiarowano pisemnie przed audyencyą ugodową z określeniem ośmiodniowego terminu kupno jego wierzytelności pod warunkami równie korzystnymi, jakie przyznano ustępującemu, i że odnośne warunki odpowiadały gospodarczemu położeniu dłużnika bezpośrednio przed otwarciem postępowania albo, jeżeli wierzytelność odstąpiono wcześniej, w czasie odstąpienia.

²⁾ Te postanowienia nie mogą być stosowane, jeżeli wierzyciel przejął wierzytelność na podstawie zobowiązania przyjętego przed nastaniem niewypłacalności.

¹⁾ a więc tylko w razie sprzeciwienia się przez takiego wierzyciela.

²⁾ Zgłoszenie więc musiało nastąpić na czasie (§ 4, ustęp 6, l. ord. ugod.

Warunki przyjęcia wniosku.

§ 42.

(¹⁾ Do przyjęcia ¹⁾ wniosku ugodowego wymaga się, aby większość obecnych na audyencyi wierzycieli, uprawnionych do głosowania, zgodziła się ²⁾ na wniosek i aby ogólna suma

von einem stimmberechtigten Gläubiger, der seine Forderung innerhalb der Anmeldefrist angemeldet hat, Widerspruch erhoben wird. Diesen Widerspruch kann derjenige, der die Stimme beansprucht, durch den Nachweis entkräften, dass dem Widersprechenden die Einlösung seiner Forderung unter gleich günstigen Bedingungen, wie sie dem Abtretenden gewährt worden sind, vor der Ausgleichstagsatzung unter Setzung einer acht-tägigen Frist schriftlich angeboten worden ist und dass diese Bedingungen der wirtschaftlichen Lage des Schuldners unmittelbar vor der Eröffnung des Verfahrens oder, wenn die Forderung früher abgetreten worden ist, dessen wirtschaftlicher Lage zur Zeit der Abtretung entsprochen haben.

(²⁾ Diese Bestimmungen finden keine Anwendung, wenn der Gläubiger die Forderung auf Grund eines vor Eintritt der Zahlungsunfähigkeit eingegangenen Verpflichtungsverhältnisses übernommen hat.

§ 42. (¹⁾ Zur Annahme des Ausgleichsantrages ist erforderlich, dass die Mehrheit der bei der Tagsatzung anwesenden stimmberechtigten Gläubiger dem Antrage zustimmt und dass

wierzytelności wierzycieli, którzy się zgodzili, wynosiła co najmniej trzy czwarte ogólnej sumy wszystkich wierzytelności, uprawniających do głosowania ³⁾.

⁽²⁾ Jeżeli osiągnięto tylko jedną z tych większości, może dłużnik aż do zamknięcia audyencji żądać powtórzenia głosowania na nowej audyencji. Audyencję tę wyznaczy ⁴⁾ komisarz ugody natychmiast i poda ją ustnie do wiadomości. Wierzycieli nieobecnych na pierwszej audyencji należy wezwać ⁵⁾.

⁽³⁾ Oświadczenia, złożone na pierwszej audyencji, wierzycieli nie wiążą ⁶⁾ ⁷⁾.

¹⁾ Ugoda przez kwalifikowaną większość wierzycieli po myśli § 42 ord. ugod. przyjęta podlega zatwierdzeniu przez sąd ugodowy (zob. §§ 49 i n. ord. ugod.).

²⁾ 1. Kto rozmyślnie dochodzi wierzytelności nieistniejącej albo w nienależnym wymiarze lub stopniu, aby przez to uzyskać w postępowaniu ugodowym wpływ, który mu nie przysługuje;

2. wierzyciel, który za wykonanie prawa głosowania w pewnym określonym kierunku lub za zaniechanie wykonania prawa głosowania przyjmuje rozmyślnie dla siebie lub osoby trzeciej korzyść majątkową lub jej obietnicę, albo kto w tym celu użycza wierzycielowi korzyści majątkowej lub ją przyrzeka;

3. wierzyciel, który bez zgody innych wierzycieli za przyzwolenie na ugodę w postępowaniu ugodowym przyjmuje dla siebie lub osoby trzeciej odrębną korzyść majątkową lub jej obietnicę, albo kto w tym celu roz-

die Gesamtsumme der Forderungen der zustimmenden Gläubiger wenigstens drei Viertel der Gesamtsumme aller zur Abstimmung berechtigenden Forderungen beträgt.

⁽²⁾ Wird nur eine der Mehrheiten erreicht, so kann der Schuldner bis zum Schlusse der Tagsatzung begehren, dass bei einer neuerlichen Tagsatzung abermals abgestimmt wird. Diese Tagsatzung ist vom Ausgleichskommissär sofort festzusetzen und mündlich bekannt zu geben. Die bei der ersten Tagsatzung nicht anwesenden Gläubiger sind zu laden.

⁽³⁾ Die Gläubiger sind an ihre Erklärungen bei der ersten Tagsatzung nicht gebunden.

myślnie użycza wierzycielowi korzyści majątkowej lub ją przyrzeka, będzie karany za występki aresztem od trzech miesięcy do jednego roku (§ 486 b. ust. karnej w brzmieniu rozp. ces. wpraw. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.).

Jeżeli spółka, stowarzyszenie lub towarzystwo w wypadku § 486 b. jest wierzycielem lub dłużnikiem, należy stosować te postanowienia do organów przedsiębiorstwa, które dopuściły się czynu.

Jeżeli w przytoczonych wypadkach popełnia czyn ktoś, kto prowadzi samoistnie interesy dłużnika lub wierzyciela, należy stosować te postanowienia także do niego (§ 486 c. ust. karn. w brzmieniu art. X rozp. ces. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.).

³⁾ O tem, jak uwzględnić należy głosy blizkich członków rodziny dłużnika oraz ich prawonabywców, zob. § 43 ord. ugod. — O tem, jaki wpływ na rezultat głosowania mają głosy, oddane przez wierzycieli, których prawo głosowania zakwestyonowano, zob. § 44 ord. ugod.

⁴⁾ Audyencyę tę wyznaczyć należy przy uwzględnieniu dopuszczalnego czasu trwania postępowania ugodowego, zakreślonego w § 56, ustęp 1 ord. ugod.

⁵⁾ Poza przypadkiem tu podanym może nastąpić odroczenie audyencyi ugodowej także w przypadku z § 45 ord. ugod. (zob. tamże).

⁶⁾ Po o d r z u c e n i u wniosku ugodowego na audyencyi może komisarz ugodowy dopuścić postawienie nowego wniosku ugodowego, o ile nie wszyscy wierzyciele uprawnieni do głosowania są obecni, tylko wtedy, jeżeli nowy wniosek nie jest dla wierzycieli mniej korzystny (§ 37, ustęp 2 ord. ugod.).

⁷⁾ Formularz spisu zgłoszeń i głosowania w postępowaniu ugodowym zamieszczony jest pod Nr. 61 w urzędowym zbiorze formularzy do ord. konk. i ugod.

§ 43.

Bliskich członków rodziny dłużnika (§ 32 o. k.)¹⁾ oraz prawonabywców, którzy nabyli od nich wierzytelności nie wcześniej jak sześć miesięcy przed otwarciem postępowania, dolicza się przy obliczaniu większości wierzycieli, a ich wierzytelności przy ustaleniu ogólnej sumy wierzytelności, tylko wtedy, jeżeli głosują przeciw wnioskowi.

¹⁾ Za bliskich członków rodziny uważać należy małżonka i osoby, które z krydataryuszem lub jego małżonkiem są spokrewnione lub spowinowaczone w linii prostej albo do czwartego stopnia linii ubocznej, następnie przysposobieńców i wychowanków oraz osoby żyjące z krydataryuszem w związku nieślubnym. Pokrewieństwo ze związku nieślubnego stoi na równi ze ślubnem (§ 32 ord. konk.).

§ 44¹⁾.

(¹) Wierzyciel, którego prawo głosowania zakwestyono-
wał²⁾ inny wierzyciel lub dłużnik, bierze na razie udział w głosowaniu.

(²) Gdy się okaże, że wynik głosowania jest różny, zależnie od tego, czy głos oddany przez takiego wierzyciela jest liczony lub nie, natenczas rozstrzygnie komisarz ugody po wysłuchaniu interesowanych, czy i o ile głos tego wierzyciela ma być liczony³⁾.

§ 43. Die nahen Angehörigen des Schuldners (§ 32 K. O.) sowie Rechtsnachfolger, die deren Forderungen nicht früher als sechs Monate vor der Eröffnung des Verfahrens erworben haben, werden bei Berechnung der Mehrheit der Gläubiger und deren Forderungen bei Berechnung der Gesamtsumme der Forderungen nur mitgezählt, wenn sie gegen den Antrag stimmen.

§ 44. (¹) Ein Gläubiger, dessen Stimmrecht von einem anderen Gläubiger oder vom Schuldner bestritten wird, nimmt zunächst an der Abstimmung teil.

(²) Stellt sich heraus, dass das Ergebnis der Abstimmung verschieden ist, je nachdem die von einem solchen Gläubiger abgegebene Stimme gezählt wird oder nicht, so hat der Ausgleichskommissär nach Einvernehmung der Beteiligten zu entscheiden, ob und inwieweit die Stimme dieses Gläubigers zu zählen ist.

(³) Powyższe przepisy mają być stosowane, jeżeli zakwestyonowano ²) wysokość niedoboru (§ 39, ustęp 2 i 3)⁴).

¹) Dla zrozumienia przepisu § 44 ord. ugod. przywieść należy następujące uwagi do tego paragrafu, przytoczone w memoryale rządowym, wydanym do ord. konk. i ord. ugod. na str. 165 i 166:

Postępowanie ugodowe nie zna badania zgłoszonych wierzytelności, dlatego nie można prawa głosowania, jak to się dzieje w ordynacyi konkursowej (§ 93, ustęp 1), zasadniczo ograniczyć tylko do ustalonych wierzytelności. W postępowaniu ugodowym ma nastąpić badanie wierzytelności tylko celem ustalenia prawa głosowania i bez jakiegokolwiek wpływu na stosunek prawny między wierzycielem i dłużnikiem, w szczególności bez stworzenia tytułu egzekucyjnego. Byłoby jednak bezcelowem, każdą wierzytelność poddać takiemu badaniu z urzędu. Może być, że takie badanie także wtedy jest zbędnem, jeżeli wierzytelność zostaje zaprzeczoną przez którego z wierzycieli albo jeżeli zresztą wydaje się wątpliwą. Badanie jest tylko wtedy potrzebnem, jeżeli tegoż wynik ma wpływ na rozstrzygnięcie pytania, czy istnieje większość potrzebna do ugody. Ponieważ jednak to widocznem jest dopiero przy głosowaniu, przeto ordynacya ugodowa stanowi, podobnie jak prawo belgijskie (art. 9, 16), szwajcarskie (art. 302, 305), włoskie (art. 12, 19), norwęgskie (§ 22), duńskie (§§ 12, 16), że wierzyciele, których wierzytelności zaprzeczono albo których prawo głosowania z innych powodów jest wątpliwe n. p. dlatego, ponieważ jest wątpliwem, czy co do nich zachodzą warunki, pod którymi im wedle § 39 przysługuje prawo głosowania, tymczasem mogą brać udział w głosowaniu. Często po głosowaniu okaże się, że ugoda na wszelki przypadek przyjętą albo nieprzyjętą została, bez względu na to, czy tym właśnie wierzycielom prawo głosowania przysługuje czy też nie. W takim przypadku nie

(³) Die vorstehenden Bestimmungen finden Anwendung, wenn die Höhe des Ausfalles (§ 39, Absatz 2 und 3) bestritten ist.

potrzeba wcale wydać rozstrzygnięcia co do prawa głosowania. Rozstrzygnięcie takie winno przeto tylko wtedy nastąpić, jeżeli ma znaczenie dla rozstrzygnięcia pytania, czy ugodę przyjęto czy też jej nie przyjęto ... «

²⁾ Z postanowień poszczególnych ordynacji ugodowej a mianowicie z § 41 (o prawie głosowania cesjonariusza, któremu »sprzeciwi się« inny wierzyciel...), z § 44, ustęp 1 ... (wierzyciel, którego prawo głosowania »zakwestyjonował« inny wierzyciel lub dłużnik...) z § 44, ustęp 3 (... jeżeli »zakwestyjonowano« wysokość niedoboru...) — z jednej strony, a z braku ogólnego przepisu nakazującego komisarzowi ugodowemu badanie prawa głosowania poszczególnych wierzycieli konkurujących — z drugiej strony, wynika, że prawo głosowania wierzycieli konkurujących z urzędu badaniem być nie ma; badanie następuje tylko w razie zakwestyjonowania i to tylko wśród warunków ustępu 2, § 44 ord. ugod. (O. z 26 sierpnia 1915 R. I. ⁴²²/₁₅ w J. Bl. z r. 1915 str. 469)

³⁾ Przeciw rozstrzygnięciu istnieje rekurs. (O. z 26 sierpnia 1915 R. I. ⁴²²/₁₅ w J. Bl. z r. 1915, str. 469).

⁴⁾ Zob. § 39, ustęp 2 i 3 ord. ugod.

Odroczenie audyencji ugodowej.

§ 45.

Pominąwszy wypadek przewidziany w § 42, ustęp 2¹⁾, może być rozprawa odroczoną także wówczas, jeżeli zmieniono wniosek ugodowy albo na audyencji dopuszczono nowy wniosek ²⁾, albo jeżeli w najbliższym czasie należy się spodziewać zmiany okoliczności miarodajnych dla decyzji wierzycieli (§ 56, I. 1)³⁾.

¹⁾ t. j. osiągnięcie na audyencji ugodowej tylko jednej z dwu ustawowych większości, potrzebnych do przyjęcia ugody.

§ 45. Die Verhandlung kann, abgesehen von dem im § 42, Absatz 2, bezeichneten Fall, auch dann erstreckt werden, wenn der Ausgleichsantrag geändert oder bei der Ausgleichsagsatzung ein neuer Antrag zugelassen wird oder wenn eine Änderung der für die Entschliessung der Gläubiger massgebenden Umstände in nächster Zeit zu erwarten ist (§ 56, Z. 1).

²⁾ Komisarz ugody może zmianę wniosku ugodowego albo postawienie nowego wniosku po odrzuceniu poprzedniego na audyencyi, o ile nie wszyscy wierzyciele uprawnieni do głosowania są obecni, dopuścić tylko wtedy, jeżeli zmieniony albo nowy wniosek nie jest dla wierzycieli mniej korzystny (§ 37, ustęp 2 ord. ugod.).

³⁾ Odroczonej audyencyę należy wyznaczyć przy uwzględnieniu dopuszczalnego czasu trwania postępowania ugodowego, zakreślonego w § 56, ustęp 1 ord. ugod. (Zob. § 56 ord. ugod. i uwagę tam pod ... podaną).

ROZDZIAŁ SZÓSTY.

Treść ugody.

Prawa osób uprawnionych do wyłączenia i wierzycieli.

§ 46.

(¹) Ugoda nie narusza (¹) roszczeń osób uprawnionych do wyłączenia (²) i wierzycieli z prawem odrębności (³).

(²) Wierzyciele, których wierzytelnościom przysługuje pierwszeństwo (§ 23) (⁴), muszą być całkowicie zaspokojeni (⁵).

(³) Wierzyciele, których wierzytelnościom nie przysługuje pierwszeństwo, muszą być w ugodzie postawieni na równi (⁶), o ile nie zgodzą się wyraźnie na traktowanie nierównomierne; nie wyklucza to jednak odpowiedniego stosowania przepisu § 26.

(⁴) Jeżeli dłużnik zaprzecza istnienie wierzytelności, może komisarz ugody na wniosek wierzyciela po wysłu-

§ 46. (¹) Die Ansprüche des Aussonderungsberechtigten und der Absonderungsgläubiger werden durch den Ausgleich nicht berührt.

(²) Gläubiger, deren Forderungen ein Vorrecht geniessen (§ 23), müssen voll befriedigt werden.

(³) Gläubiger, deren Forderungen kein Vorrecht geniessen, müssen, unbeschadet der sinngemässen Anwendung der Vorschrift des § 26, im Ausgleich gleich behandelt werden, sofern sie nicht einer ungleichen Behandlung ausdrücklich zustimmen.

(⁴) Wird der Bestand einer Forderung vom Schuldner bestritten, so kann der Ausgleichskommissär auf Antrag des Gläubigers nach Einvernehmung der Beteiligten anordnen, dass

chaniu interesowanych zarządzić, że kwota przypadająca na wierzytelność albo część tejże, którą on oznaczył, ma być zabezpieczoną⁷⁾ w takim wymiarze i pod takimi warunkami⁸⁾, jakie odnośnie do zapłaty wierzytelności niezaprzeczonych tegoż rodzaju w ugodzie są ustalone. Kwota zabezpieczona staje się wolna, gdyby nie dochodzono roszczenia w czasie określonym przez komisarza ugodowego⁹⁾.

¹⁾ Zgodnie z tem w myśl § 11, ustęp 1 ord. ugod. otwarcie postępowania ugodowego nie wywiera wpływu na prawa osób uprawnionych do wyłączenia i wierzycieli z prawem odrębności. Zob. jednak niżej uwagę 3).

²⁾ Zob. § 21 ord. ugod.

³⁾ Prawa odrębności, które drogą egzekucyi dla zaspokojenia albo dla zabezpieczenia nowo nabyto w ostatnich dniach sześćdziesięciu przed otwarciem postępowania ugodowego, wyjąwszy prawa odrębności dla danin publicznych, gasną skutkiem otwarcia postępowania ugodowego (§ 12, ustęp 1 ord. ugod.).

⁴⁾ Tu należą wierzytelności z § 23 ord. ugod. Na równi z nimi pozostają wierzytelności z czynności prawnych dłużnika albo działającego za niego zarządcy ugodowego, dozwolonych wedle ordynacyi ugodowej — po myśli § 10, ustęp 4 ord. ugod.

⁵⁾ Samo zaspokojenie wierzycieli uprzywilejowanych nie jest warunkiem ukończenia postępowania ugodowego; w myśl ustępu 1, §-u 55 ord. ugod. należy bowiem postępowanie ugodowe uznać za ukończone, jeżeli ugodę sądownie zatwierdzono.

⁶⁾ Po myśli § 26 ord. ugod. należy wierzytelności wierzycieli handlowych, wyprzedzające prawa małżonki dłużnika z układów małżeńskich, uwzględnić w takiej kwo-

der auf die Forderung oder den von ihm bestimmten Teil entfallende Betrag in demselben Ausmasse und unter den gleichen Bedingungen, die für die Bezahlung unbestrittener Forderungen gleicher Art im Ausgleiche festgesetzt sind, sicherzustellen ist. Der sichergestellte Betrag wird frei, wenn der Anspruch nicht innerhalb der vom Ausgleichskommissär bestimmten Frist geltend gemacht wird.

cie, jakaby im przypadła bez względu na układy małżeńskie; nadwyżka, która skutkiem tego przypada wierzycielom handlowym, ma być przekazaną z udziału, który się należy małżonce jako osobistej wierzycielce. (Zob. uwagi przy § 26 ord. ugod.).

Nie wykracza przeciw zasadzie równości, jeżeli dłużnik, będący spółką akcyjną, ofiaruje wierzycielom 25⁰/₀ ich wierzytelności w gotówce lub 100⁰/₀ we własnych akcyach — wedle wyboru wierzycieli poszczególnych (O. z 6 lipca 1915 R. I³⁶⁰/₁₅ w G. Z. z r. 1915 str. 392).

⁷⁾ Ustawa nie postanawia żadnego rygoru na niezłożenie takiego zabezpieczenia; niezłożenie więc nie stanowi przeszkody dla zatwierdzenia ugody i dla zakończenia postępowania ugodowego.

⁸⁾ z uwagi na równomierne traktowanie wierzycieli, przepisane w § 46, ustęp 3 ord. ugod.

⁹⁾ O ustawowem minimum świadczenia na rzecz wierzycieli nieuprzywilejowanych zob. § 3, ustęp 2 ord. ugod. i uwagę tam pod 4) podaną.

Szczególne korzyści.

§ 47.

Nieważny jest układ dłużnika lub innych osób z wierzycielem, którym przyznano wierzycielowi przed zawarciem ugody albo w czasie między zawarciem ugody a prawomocnością uchwały zatwierdzającej szczególne korzyści ¹⁾. Bez ujmy dla dalej idących roszczeń o odszkodowanie, można w ciągu trzech lat żądać zwrotu tego, co dano na mocy nieważnego układu albo na mocy zobowiązania, przyjętego celem zakrycia

§ 47. Eine Vereinbarung des Schuldners oder anderer Personen mit einem Gläubiger, wodurch diesem vor Abschluss des Ausgleiches oder in der Zeit zwischen dem Abschluss und der Rechtskraft des Bestätigungsbeschlusses besondere Vorteile eingeräumt werden, ist ungültig. Was auf Grund einer ungültigen Vereinbarung oder auf Grund eines zur Verdeckung einer solchen Vereinbarung eingegangenen Verpflichtungsverhältnisses

tego układu²⁾ ³⁾. Nie należy uważać za szczególną korzyść, jeżeli wierzycielowi za odstąpienie jego wierzytelności dano odpłatę, która odpowiadała położeniu gospodarczemu dłużnika bezpośrednio przed otwarciem postępowania albo też jego gospodarczemu położeniu w czasie odstąpienia, jeżeli ono wcześniej nastąpiło⁴⁾.

¹⁾ Sąd ugodowy winien odmówić zatwierdzenia ugody, jeżeli wbrew przepisowi § 47 przyznano wierzycielowi szczególne korzyści. (§ 50, l. 3 ord. ugod.).

²⁾ Wierzyciel, który bez zgody innych wierzycieli za przyzwolenie na ugodę w postępowaniu ugodowym... przyjmuje dla siebie lub osoby trzeciej odrębną korzyść majątkową lub jej obietnicę, albo kto w tym celu rozmyślnie użycza wierzycielowi korzyści majątkowej lub ją przyrzeka, będzie karany za występki aresztem od trzech miesięcy do jednego roku (§ 486 b. ust. karn. w brzmieniu art. X rozp. ces. z dnia 10 grudnia 1911 Nr. 337 Dz. u. p.). Jeżeli spółka, stowarzyszenie lub towarzystwo... w wypadku § 486 b. jest wierzycielem lub dłużnikiem, należy stosować te postanowienia do organów przedsiębiorstwa, które dopuściły się czynu. Jeżeli w przytoczonych wypadkach popełnia czyn ktoś, kto prowadzi samoistnie interesy dłużnika lub wierzyciela, należy stosować te postanowienia także do niego. (§ 486 c. ust. karn. w brzmieniu ces. rozp. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.).

³⁾ dla skarg o roszczenie takie właściwym jest wyłącznie sąd ugodowy. Zob. § 59 ord. ugod.

⁴⁾ O bezskuteczności ugody z powodu niedozwolonych korzyści przyznanych poszczególnym wierzycielom zob. § 58 ord. ugod.

geleistet worden ist, kann unbeschadet weitergehender Ersatzansprüche binnen drei Jahren zurückgefordert werden. Als ein besonderer Vorteil ist es nicht anzusehen, wenn einem Gläubiger für die Abtretung seiner Forderung ein Entgelt gewährt wird, das der wirtschaftlichen Lage des Schuldners unmittelbar vor der Eröffnung des Verfahrens oder, wenn die Forderung früher abgetreten worden ist, dessen wirtschaftlicher Lage zur Zeit der Abtretung entsprochen hat.

Prawa wierzycieli przeciw spółobowiązany.

§ 48.

Bez wyraźnej zgody uprawnionych nie można ugodą ograniczać praw wierzycieli przeciw ręczytelom lub spółdłużnikom dłużnika ani też przeciw dłużnikom regresowym¹⁾.

¹⁾ Wszelako dłużnik ugody zwolniony jest wobec ręczyteli i innych uprawnionych do zwrotnego poszukiwania (§ 53, ustęp 2 ord. ugod.). — Zob. § 17, ustęp 3 ord. ugod.

ROZDZIAŁ SIÓDMY.

Zatwierdzenie ugody.

Sądowe zatwierdzenie ugody.

§ 49.

⁽¹⁾ Ugoda wymaga zatwierdzenia przez sąd ugody^{1) 2)}.

⁽²⁾ Rozstrzygnięcie sądu ugodowego obwieszczane będzie publicznie. Wygotowanie należy doręczyć wszystkim wierzycielom oraz innym interesowanym^{3) 4)}.

¹⁾ Z chwilą zatwierdzenia ugody przymusowej staje się płatną skarbową należnością ryczałtowa od postępowania ugodowego. Zob. o tej należności bliższe szczegóły w dodatku IV.

²⁾ Formularz uchwały zatwierdzającej ugodę zamieszczony jest pod Nr. 62, zaś formularz uchwały odmawiającej zatwierdzenia pod Nr. 64 w urzędowym zbiorze formularzy do ord. konk. i ugod.

§ 48. Die Rechte der Gläubiger gegen Bürgen oder Mitschuldner des Schuldners sowie gegen Rückgriffsverpflichtete können ohne ausdrückliche Zustimmung der Berechtigten durch den Ausgleich nicht beschränkt werden.

§ 49 ⁽¹⁾ Der Ausgleich bedarf der Bestätigung durch das Ausgleichsgericht.

⁽²⁾ Die Entscheidung des Ausgleichsgerichtes ist öffentlich bekanntzumachen. Eine Ausfertigung ist allen Gläubigern sowie den übrigen Beteiligten zustellen.

³⁾ O środku prawnym przeciw zatwierdzeniu ugody względnie odmówieniu zatwierdzenia ugody zob. § 52 ord. ugod.

⁴⁾ O zatwierdzeniu ugody winien sąd zawiadomić kierującą władzę skarbową pierwszej instancji (oddział należnościowy okręgowej dyrekcji skarbu, urząd wymiaru należności), w której okręgu urzędowym ma swą siedzibę urzędową komisarz ugodowy; zawiadomienie to może nastąpić przez udzielenie wygotowania uchwały sądowej, którą ugodę zatwierdzono (§ 13 rozp. z 12 stycznia 1915 Nr. 10 Dz. u. p. — zob. w dodatku IV).

Odmówienie zatwierdzenia.

§ 50.

Zatwierdzenia należy ¹⁾ odmówić:

1. jeżeli zachodzi powód, dla którego otwarcie postępowania nie jest dopuszczalne (§ 3, ustęp 1 i 2) ²⁾;

2. jeżeli nie przestrzegano przepisów obowiązujących co do postępowania i zawarcia ugody ³⁾, chyba że braki te mogą być następnie usunięte albo wedle stanu rzeczy nie są doniosłe;

3. jeżeli wbrew przepisowi § 47 przyznano wierzycielowi szczególne korzyści ⁴⁾;

4. jeżeli koszta ⁵⁾ i należności ⁶⁾ postępowania ugodowego nie zostały wyrównane lub zabezpieczone a nie wykazano także, iż interesowani na to się zgodzili.

§ 50. Die Bestätigung ist zu versagen:

1. wenn ein Grund vorliegt, aus dem die Eröffnung des Verfahrens unzulässig ist (§ 3, Absatz 1 und 2);

2. wenn die für das Verfahren und den Abschluss des Ausgleiches geltenden Vorschriften nicht beobachtet worden sind, es sei denn, dass diese Mängel nachträglich behoben werden können oder nach der Sachlage nicht erheblich sind;

3. wenn entgegen der Vorschrift des § 47 einem Gläubiger besondere Vorteile eingeräumt worden sind;

4. wenn die Kosten und Gebühren des Ausgleichsverfahrens nicht berichtet oder sichergestellt sind und auch die Zustimmung der Berechtigten nicht nachgewiesen wird.

1) Oprócz przyczyn, wymienionych w § 50 ord. ugod., z powodu których sąd musi odmówić zatwierdzenia ugody, są nadto w § 51 ord. ugod. wymienione dalsze przyczyny, z powodu których sąd może odmówić zatwierdzenia ugody.

2) Postępowania ugodowego nie można wdrożyć, dopóki dłużnik jest zbiegły albo jeżeli po nastaniu niewypłacalności został zasądzony prawomocnie za oszukańczą krydę, dalej jeżeli treść wniosku ugodowego sprzeciwia się przepisom §§ 46 do 48 ord. ugod. albo koniecznym przepisom prawa albo jeżeli wierzycielom, których wierzytelnościom nie przysługuje żadne prawo pierwszeństwa, nie zaofiarowano zapłacić przynajmniej $\frac{1}{4}$ część ich wierzytelności najpóźniej w ciągu dwu lat. Zob. § 3 al. 2 i 3 i uwagi tam podane, w szczególności podaną tam uwagę 4) tej treści, że na razie ograniczenie co do obowiązku zapłacenia najmniej $\frac{1}{4}$ części wierzytelności nie obowiązuje.

3) n. p. przepisu, iż w spółce handlowej i w spadku na ugodę zgodzić się muszą wszyscy osobiście odpowiedzialni spółnicy względnie spadkobiercy (§ 60) n. p. przepisu, że ugoda musi być przyjętą w przeciągu dni 90 (§ 56), że musi być przyjętą kwalifikowaną większością (§ 42) i t. d.

4) t. j. jeżeli stanął układ, mocą którego dłużnik lub inna osoba wierzycielowi przed zawarciem ugody albo w czasie między zawarciem ugody a prawomocnością uchwały zatwierdzającej przyznała szczególne korzyści (zob. § 47 ord. ugod.).

5) Tu należy n. p. wynagrodzenie i zwrot wydatków zarządcy ugodowego (§ 33 ord. ugod.).

6) Tu należy w szczególności skarbowa należność ryczałtowa od postępowania ugodowego; o tej należności zob. przepisy zamieszczone w dodatku IV, w szczególności § 10 rozporządzenia z 12 stycznia 1915 Nr. 10 Dz. u. p. (zob.). Z uwagi na to przed zupełną zapłatą lub dostatecznemu zabezpieczeniu należności ryczałtowej albo wykazaniem, że władza skarbowa zgadza się na sądowe

zatwierdzenie ugody, nie może być ugoda zatwierdzona przez sąd (§ 12, ustęp 2 cyt. rozp.).

§ 51.

Zatwierdzenia można ¹⁾ odmówić:

1. jeżeli korzyści przyznane w ugodzie dłużnikowi, stoją w sprzeczności z jego stosunkami albo jeśli ugoda sprzeciwia się wspólnemu interesowi wierzycieli;

2. jeżeli z powodu jakości albo braku zapisków odnoszących się do przedsiębiorstwa dłużnika nie można uzyskać dostatecznego poglądu na położenie majątkowe dłużnika;

3. jeżeli w przeciągu jednego roku przed postawieniem wniosku o otwarcie postępowania ugodowego zastanowiono postępowanie ugodowe;

4. jeżeli w przeciągu tego samego czasu w konkursie dłużnika wierzyciele odrzucili wniosek o ugodę przymusową albo dłużnik go cofnął po publicznem obwieszczeniu audyencji ugodowej albo sąd nie zatwierdził ugody przymusowej ²⁾).

¹⁾ W § 51 ord. ugod. są wymienione przyczyny, dla których sąd może odmówić zatwierdzenia ugody, podczas gdy w § 56 ord. ugod. wymienione są przyczyny, dla których sąd musi odmówić zatwierdzenia ugody.

²⁾ Przyczyny tu pod 3 i 4 wymienione dawały są-

§ 51. Die Bestätigung kann versagt werden:

1. wenn die dem Schuldner im Ausgleich gewährten Begünstigungen in Widerspruch mit dessen Verhältnissen stehen oder wenn der Ausgleich dem gemeinsamen Interesse der Gläubiger widerspricht;

2. wenn es infolge der Beschaffenheit oder des Mangels geschäftlicher Aufzeichnungen des Schuldners nicht möglich ist, einen hinreichenden Überblick über dessen Vermögenslage zu gewinnen;

3. wenn innerhalb eines Jahres vor der Stellung des Antrages auf Eröffnung des Ausgleichsverfahrens ein Ausgleichsverfahren eingestellt worden ist;

4. wenn innerhalb derselben Zeit im Konkurse des Schuldners ein Zwangsausgleichsantrag von den Gläubigern abgelehnt oder vom Schuldner nach der öffentlichen Bekanntmachung der Ausgleichstagsatzung zurückgezogen oder wenn der Zwangsausgleich vom Gericht nicht bestätigt worden ist.

dowi prawo odmówienia wnioskowi o wdrożenie postępowania ugodowego (zob. § 3, ustęp 3 ord. ugod.).

Środki prawne.

§ 52.

Przeciw zatwierdzeniu ugody może każdy interesowany ¹⁾, który nie zgodził się wyraźnie na ugode, oraz każdy spółdłużnik i ręczyciel dłużnika ²⁾ wnieść rekurs, przeciw odmówieniu zatwierdzenia zaś dłużnik i każdy wierzyciel, który nie sprzeciwił się ugodzie.

¹⁾ wierzyciel lub dłużnik, ostatni n. p. w przypadku, gdy cofnął na czasie wnioszek ugodowy, dalej jawny spółnik, który się nie zgodził na ugode zaproponowaną przez innych jawnych współników (§ 60 ord. ugod.).

²⁾ z uwagi na przepis § 53, ustęp 2 ord. ugod.

³⁾ O rekursie zobacz uwagi przy § 63 ord. ugod.

ROZDZIAŁ ÓSMY.

Skutek ugody.

Skutek prawny ugody.

§ 53.

(¹⁾ Zatwierdzona przez sąd ugoda zwalnia ¹⁾ dłużnika ²⁾ od obowiązku zwrócenia później wierzycielom niedoboru, który ponieśli, albo późniejszego świadczenia czegokolwiek z tytułu przyrzeczonych im zresztą korzyści, bez względu

§ 52. Gegen die Bestätigung des Ausgleiches kann von jedem Beteiligten, der dem Ausgleich nicht ausdrücklich zugestimmt hat, sowie von jedem Mitschuldner und Bürgen des Schuldners, gegen die Versagung der Bestätigung von dem Schuldner und jedem Gläubiger, der dem Ausgleich nicht widersprochen hat, Rekurs ergriffen werden.

§ 53 (¹) Durch den gerichtlich bestätigten Ausgleich wird der Schuldner von der Verbindlichkeit befreit, seinen Gläubigern den Ausfall, den sie erleiden, nachträglich zu ersetzen oder für die sonst gewährte Begünstigung nachträglich aufzukommen,

na to, czy brali oni udział w postępowaniu lub głosowaniu nad ugodą, czy też głosowali przeciw niej.

(1) Taksamo jest dłużnik zwolniony wobec ręcycieli i innych uprawnionych do zwrotnego poszukiwania³⁾.

(3) Sprzeczne z tem postanowienia ugody są o tyle tylko ważne, o ile nie sprzeciwiają się wymogom §§ 46⁴⁾ i 47 o równem traktowaniu wierzycieli.

(4) Wierzyciele, których wierzytelności tylko z winy dłużnika nie uwzględniono w ugodzie, mogą żądać od dłużnika zapłaty swych wierzytelności w pełnej kwocie.

(5) Po zawarciu ugody nie można już dochodzić wierzytelności wymienionych w § 27, l. 1⁵⁾. Na wierzytelności wymienione w § 27, l. 2 i 3⁶⁾ nie wywiera ugoda wpływu⁷⁾.

1) Zwolnienie to zostaje w ogóle t. j. wobec wszystkich wierzycieli uchylonem w przypadku nieważności ugody z powodu prawomocnego zasądzenia dłużnika za oszukańczą krydę w ciągu dwu lat po zatwierdzeniu ugody (zob. § 57 ord. ugod.). Nadto zwolnienie to staje się nieskutecznem, jeżeli ugoda przyszła do skutku przez czynności oszukańcze albo przez niedozwolone przyznanie niektórym wierzycielom szczególnych korzyści, wszelako tylko wobec wierzycieli niewinnych, wśród warunków w § 58 ord. ugod. podanych (zob. tamże). — Zwolnienie jest bezwarunkowe tak, że odnośnie do zwolnionej części nie zostaje nawet obligacya naturalna.

gleichviel ob sie am Verfahren oder an der Abstimmung über den Ausgleich teilgenommen oder gegen den Ausgleich gestimmt haben.

(2) In gleicher Weise wird der Schuldner gegenüber den Bürgen und anderen Rückgriffsberechtigten befreit.

(3) Entgegenstehende Bestimmungen im Ausgleich sind nur so weit gültig, als sie den Erfordernissen der §§ 46 und 47 über die gleiche Behandlung der Gläubiger nicht widersprechen.

(4) Gläubiger, deren Forderungen nur aus Verschulden des Schuldners im Ausgleich unberücksichtigt geblieben sind, können die Bezahlung ihrer Forderungen im vollen Betrage vom Schuldner verlangen.

(5) Die in § 27, Z. 1, bezeichneten Forderungen können nach Abschluss des Ausgleiches nicht mehr geltend gemacht werden. Die in § 27, Z. 2 und 3, bezeichneten Forderungen werden durch den Ausgleich nicht berührt.

²⁾ Przy ugodzie spółki handlowej zwolnienie spółtka także poszczególnych spółników osobiście odpowiedzialnych (§ 60, ustęp 2 ord. ugod.).

³⁾ Z uwagi na tę negatywną doniosłość ugody dla ręcycieli i uprawnionych do zwrotu przyznanem jest im prawo rekursu przeciw zatwierdzeniu ugody (zob. § 52 ord. ugod.). Z uwagi na tę doniosłość ugody zamieszczony też jest w ordynacyi ugodowej przeciw § 17, ustęp 3 ord. ugod. (zob.).

⁴⁾ Chodzi tu o ustęp 3 §-u 46 ord. ugod.

⁵⁾ t. j. wierzytelności z tytułu odsetek bieżących od otwarcia postępowania od wierzytelności osobistych oraz z tytułu kosztów poszczególnym wierzytelom z powodu uczestnictwa w postępowaniu ugodowem narosłych.

⁶⁾ t. j. wierzytelności z tytułu kar pieniężnych za czyny karygodne, roszczeń z tytułu darowizn i z tytułu zapisów.

⁷⁾ Ponieważ zwolnienie z ustępu 1, § 53 ord. ugod. jest następstwem przepisu prawnego, przeto ma ono znaczenie tylko w granicach mocy obowiązującej ordynacyi ugodowej; nie ma przeto znaczenia za granicą.

Skutek ugody w konkursie.

§ 54.

(¹) Jeżeli przed zupełnem dopełnieniem ugody otwarto konkurs, natenczas wierzytiele biorący udział w ugodzie nie są obowiązani zwrócić to, co otrzymali w dobrej wierze.

(²) Ich wierzytelności należy jednak uważać za zupełnie umorzone, jeżeli zostały zaspokojone kwotą ustaloną w ugodzie; w przeciwnym razie uważa się wierzytelność za umo-

§ 54. (¹) Wird vor vollständiger Erfüllung des Ausgleiches ein Konkurs eröffnet, so sind die am Ausgleich beteiligten Gläubiger nicht verpflichtet, das im guten Glauben Bezogene zurückzuerstatten.

(²) Ihre Forderungen sind jedoch als vollständig getilgt anzusehen, wenn sie mit dem im Ausgleich festgesetzten Betrag befriedigt worden sind; andernfalls ist die Forderung nur mit

rzoną w takiej części, jaka odpowiada stosunkowi między kwotą zapłaconą a kwotą, która wedle ugody miała być zapłaconą ¹⁾).

¹⁾ Z postanowień § 54 ord. ugod. wynika, że otwarcie konkursu po zawarciu ugody w zasadzie nie narusza prawidłowych skutków ugody.

ROZDZIAŁ DZIEWIĄTY.

Ukończenie i zastanowienie postępowania.

Ukończenie postępowania.

§ 55.

(¹⁾ Skoro ugodę sądownie zatwierdzono, należy uznać postępowanie za ukończone ¹⁾ ²⁾ ³⁾).

(²⁾ Ukończenie ma być obwieszczone publicznie. Równocześnie należy zarządzić, aby wykreślono adnotacje otwarcia postępowania ugodowego, wykonane po myśli § 6 ⁴⁾).

¹⁾ Ukończenie postępowania ugodowego nie jest więc zależnem od wykonania ugody; ukończenie postępowania ugodowego następuje bowiem już z chwilą (prawomocnego) zatwierdzenia ugody przez sąd.

²⁾ Formularz uchwały, orzekającej ukończenie postępowania ugodowego zamieszczony jest w urzędowym zbiorze formularzy pod Nr. 63.

³⁾ Pojęcie »zakończyć« postępowanie ugodowe jest przeciwstawieniem pojęcia »zastanowić« postępowanie ugodowe (zob. § 56 ord. ugod.).

dem Bruchteil als getilgt anzusehen, der dem Verhältnis des bezahlten Betrages zu dem nach dem Ausgleich zu zahlenden Betrage entspricht.

§ 55. (¹⁾ Das Verfahren ist für beendet zu erklären, wenn ein Ausgleich gerichtlich bestätigt worden ist.

(²⁾ Die Beendigung ist öffentlich bekanntzumachen. Gleichzeitig ist zu veranlassen, dass die gemäss § 6 vollzogenen Anmerkungen der Eröffnung des Ausgleichsverfahrens gelöscht werden.

4) t. j. adnotację w księdze gruntowej, w rejestrze handlowym okrętowym i patentowym tudzież w protokołach grabieży.

Zastanowienie postępowania ugodowego.

§ 56.

(1) Postępowanie ugodowe należy zastanowić¹⁾:

1. jeżeli dłużnik przed audyencyą ugodową cofa wniosek ugodowy albo jeżeli wierzyciele w przeciągu dni dwięćdziesięciu po otwarciu postępowania nie przyjęli ugody. Jeżeli postępowanie ugodowe dotyczy przedsiębiorstwa o nadzwyczajnej rozciągłości i donośnem znaczeniu ekonomicznem, natenczas może Minister sprawiedliwości w porozumieniu z interesowanymi Ministrami na wniosek sądu ugodowego, który w miarę możności wysłucha zgromadzenie wierzycieli, przedłużyć ten czasokres o tyle, jak tego wymaga interes publiczny²⁾;

2. jeżeli przyjętej ugodzie odmówiono³⁾ prawomocnie zatwierdzenia sądowego;

3. jeżeli dłużnik nie składa przysięgi wyjawienia⁴⁾, albo zbiegł.

(2) Postępowanie ugodowe można zastanowić, jeżeli dłużnik działa przeciw sądowemu zarządzeniu, wydanemu po myśli § 3, ustęp 4⁵⁾, albo przeciw przepisom § 8⁵⁾.

§ 56. (1) Das Ausgleichsverfahren ist einzustellen:

1. wenn der Schuldner den Ausgleichsantrag vor der Ausgleichstagsatzung zurückzieht oder wenn ein Ausgleich nicht innerhalb neunzig Tagen nach der Eröffnung des Verfahrens von den Gläubigern angenommen worden ist. Wenn das Ausgleichsverfahren ein Unternehmen von aussergewöhnlicher Ausdehnung und von weittragender volkswirtschaftlicher Bedeutung betrifft, kann der Justizminister im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern auf Antrag des Ausgleichsgerichtes, das, wenn tunlich, die Gläubigerversammlung zu hören hat, diese Frist soweit erstrecken, als es im öffentlichen Interesse geboten ist;

2 wenn einem angenommenen Ausgleich die gerichtliche Bestätigung rechtskräftig versagt wird;

3. wenn der Schuldner den Offenbarungseid nicht ablegt oder flüchtig wird.

(2) Das Ausgleichsverfahren kann eingestellt werden, wenn der Schuldner einer gerichtlichen Verfügung nach § 3, Absatz 4, oder den Vorschriften des § 8 zuwiderhandelt.

(¹) Jeżeli uczyniono wniosek o otwarcie konkursu ⁶⁾, natenczas należy równocześnie z zastanowieniem postępowania ugodowego powziąć uchwałę co do wniosku o otwarcie konkursu ⁷⁾.

(⁴) Zastanowienie postępowania należy obwieścić publicznie ⁸⁾. Jeżeli w przeciągu dni czternastu po zastanowieniu nie uczyniono wniosku o otwarcie konkursu (§ 2, ustęp 2, o. k.) ⁹⁾, należy po prawomocnem zastanowieniu postępowania wykreślić adnotacyę otwarcia postępowania ugodowego ¹⁰⁾.

1) »Zastanowienie« postępowania ugodowego jest przeciwstawieniem »ukończenia« postępowania ugodowego z § 55 ord. ugod.

2) Dalszy wyjątek od przepisu, iż postępowanie ugodowe zastanowionem być musi, jeżeli wierzyciele w przeciągu dni 90 po otwarciu postępowania ugodowego nie przyjęły ugody, zawarty jest w rozporządzeniu Ministra sprawiedliwości z dnia 28 czerwca 1915 Nr. 185 Dz. u. p. o wpływie wypadków wojennych na należyte przeprowadzenie postępowania ugodowego:

Rozporządzenie to brzmi jak następuje:

Na podstawie cesarskiego rozporządzenia z 29 sierpnia 1914 Nr. 227 Dz. u. p. i artykułu III l. 8 rozporządzenia cesarskiego z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p. zarządza się co następuje:

§ 1. Jeżeli postępowanie ugodowe toczy się w trybunale w Galicyi, Bukowinie, Dalmacyi albo Pobrzeżu albo w sądach obwodowych w Bozen, Tryencie albo Rovereto i jeżeli dłużnik ugodowy ma swe zamieszkanie (siedzibę) albo swe stałe przedsiębiorstwo (ständige geschäftliche Niederlassung) na terytoryum, w którym sąd

(¹) Liegt ein Antrag auf Konkurseröffnung vor, so ist gleichzeitig mit der Einstellung des Ausgleichsverfahrens über den Antrag auf Konkurseröffnung zu beschliessen.

(⁴) Die Einstellung des Verfahrens ist öffentlich bekanntzumachen. Die Anmerkung der Eröffnung des Ausgleichsverfahrens (§ 6) ist nach rechtskräftiger Einstellung des Verfahrens zu löschen, wenn nicht innerhalb vierzehn Tagen nach der Einstellung ein Antrag auf Konkurseröffnung (§ 2, Absatz 2, K. O.) gestellt wird.

powiatowy na skutek wypadków wojennych swą czynność czasowo zawiesił albo swą siedzibę urzędową przeniósł, albo też na terytorium, które na skutek polecenia władzy znaczną (erheblich) część ludności opuścić musiała, natenczas może sąd ugodowy uchwalić dalsze prowadzenie postępowania ugodowego, jeżeli z powodu wypadków wojennych prawdopodobnie nie będzie można należycie przeprowadzić postępowania w przeciągu ustawowego czasokresu.

W wypadkach takich należy postępowanie zastanowić, jeżeli wniosku ugodowego nie przyjęto w przeciągu dni 90 po usunięciu przeszkody, najpóźniej w przeciągu dni 90 po zawarciu pokoju.

§ 2. Dalsze prowadzenie postępowania jest niedopuszczalne, jeżeli wniosek ugodowy został nieprzyjęty przez wierzycieli, których wierzytelności łącznie wynoszą więcej jak czwartą część ogólnej sumy do głosowania uprawnionych wierzytelności, a audyencyi ugodowej po myśli § 45 ord. ugod. nie można więcej odroczyć.

§ 3. Jeżeli postanowionem zostanie dalsze prowadzenie postępowania ugodowego, natenczas winien sąd ugodowy równocześnie w razie potrzeby wydać zarządzenia po myśli § 3, ustęp 4 ord. ugod., służące do zabezpieczenia majątku.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia. (Rozporządzenie ogłoszonym zostało w dniu 1 lipca 1915 r.).

³⁾ Zob. §§ 50 i 51 ord. ugod.

⁴⁾ Zob. § 38, ustęp 2 ord. ugod.

⁵⁾ Zob. §§ 3, 8 i 32, ustęp 1 ord. ugod.

⁶⁾ Tu należy tak wniosek wierzyciela o otwarcie konkursu uczyniony przed wdrożeniem postępowania ugodowego, którego załatwienie z powodu wdrożenia postępowania ugodowego wstrzymano (zob. § 1, ustęp 4 ord. ugod. i podaną tam uwagę 8), jak i wniosek taki uczyniony w czasie trwania postępowania ugodowego, którego załatwienie z powodu toczącego się postępowania ugado-

wego wstrzymano (zob. § 10, ustęp 1 i 4 ord. ugod. i uwagi 3) i 5) tam podane).

⁷⁾ Jeżeli konkurs otwarto równocześnie z zastanowieniem postępowania ugodowego, natenczas skutki postępowania ugodowego trwają nadal aż do otwarcia konkursu (§ 2, ustęp 2 ord. konk.).

⁸⁾ Formularz uchwały zastanawiającej postępowania ugodowe zamieszczony jest w urzędowym zbiorze formularzy pod Nr. 65.

⁹⁾ z uwagi na przepis § 2, ustęp 2 ord. konk., wzdle którego skutki postępowania ugodowego trwają dalej aż do otwarcia konkursu, jeżeli konkurs otwarto (równocześnie z zastanowieniem postępowania ugodowego albo) na podstawie wniosku, podanego w ciągu dni czternastu po zastanowieniu postępowania ugodowego.

¹⁰⁾ Zob. § 6 ord. ugod.

ROZDZIAŁ DZIEWIĄTY.

Nieważność i nieskuteczność ugody.

Nieważność ugody.

§ 57.

Zasądzenie dłużnika za oszukańczą krydę¹⁾, które w ciągu dwu lat po zatwierdzeniu ugody stanie się prawomocne, uchyla odnośnie do wszystkich²⁾ wierzycieli tak opust, jak i inne korzyści udzielone dłużnikowi, nie powoduje natomiast utraty praw przyznanych im ugodą wobec dłużnika lub osób trzecich³⁾.

§ 57. Die Verurteilung des Schuldners wegen betrügerischer Krida hebt, wenn sie innerhalb zweier Jahre nach der Bestätigung des Ausgleiches rechtskräftig wird, für alle Gläubiger den im Ausgleich gewährten Nachlass sowie die sonstigen Begünstigungen auf, ohne den Verlust der Rechte nach sich zu ziehen, die ihnen der Ausgleich gegenüber dem Schuldner oder dritten Personen einräumt.

1) Pojęcie oszukańczej krydy zawarte jest w § 205 a ust. karn. w brzmieniu art. X ces. pat. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.

§ 205 a brzmi jak następuje:

»Kto zaspokojenie swych wierzycieli albo część ich rozmyślnie udaremnia lub uszczupla przez to, że zataja, usuwa, pozbywa lub uszkadza część składową swego majątku, nieistniejące zobowiązanie zmyśla lub uznaje, albo w inny sposób umniejsza swój majątek, będzie karany więzieniem od sześciu miesięcy do jednego roku, przy okolicznościach obciążających zaś od jednego roku do lat pięciu.

Przy szczególnie obciążających okolicznościach należy orzec ciężkie więzienie od lat pięciu do dziesięciu.

Jeżeli dłużnikiem jest spółka, stowarzyszenie albo towarzystwo, należy stosować te postanowienia do organów przedsiębiorstwa, które dopuściły się czynu.

Jeżeli czyn popełnił ktoś, kto prowadzi samoistnie interesy dłużnika, należy te postanowienia stosować także do niego«.

Otóż ponieważ zasądzenie dłużnika za oszukańczę krydę powoduje wśród warunków § 57 ord. ugod. nieważność ugody, zaś zasądzenie organów spółki, towarzystwa lub stowarzyszenia (po myśli cyt. § 205 a, ustęp 3 ust. karnej) względnie zasądzenie osoby prowadzącej samoistnie interesy dłużnika (po myśli cyt. § 205 a, ustęp 4 ust. karn.) nie jest identycznym ze zasądzeniem samego dłużnika, przeto zasądzenie wspomnianych tu na ostatku dwu kategorii osób nie powoduje nieważności ugody zawartej przez dłużnika.

2) Nieważności ugody z § 57 ord. ugod. może dochodzić każdy wierzyciel; inaczej się rzecz ma w przypadku bezskuteczności ugody po myśli § 58 ord. ugod.; w przypadku bezskuteczności ugody mogą prawstąd wynikających dochodzić tylko wierzyciele niewinni, wspomniani w ustępie drugim § 58 ord. ugod.

3) Przyjąć należy, że zasądzenie dłużnika za oszukańczę krydę powoduje tylko wówczas nieważność ugody,

gdy oszukańcza kryda, za którą dłużnik zasądzony został, odnosi się do karygodnych czynności dłużnika, wyprzedzających zawarcie ugody lub zawarciu ugody towarzyszących (arg. z § 58 ord. ugod.).

§ 58. Uznanie ugody za nieskuteczną.

§ 58.

(¹) Jeżeli ugoda przyszła do skutku przez czynności oszukańcze albo przez niedozwolone przyznanie niektórym wierzycielom szczególnych korzyści ¹⁾, nie istnieją jednak wymogi § 57 ²⁾, natenczas może każdy wierzyciel ³⁾ w ciągu lat trzech po prawomocnem zatwierdzeniu ugody wnieść skargę ⁴⁾ o zapłatę niedoboru albo o uznanie przyznanych zresztą korzyści za nieskuteczne, nie tracąc przeto praw, przyznanych mu ugoda, przeciw dłużnikowi lub osobom trzecim.

(²) Roszczenie to przysługuje tylko tym wierzycielom, którzy w oszukańczych czynnościach albo w niedozwolonych układach nie mieli udziału i bez swej winy nie byli w stanie przedstawić faktów, uprawniających do skargi, w postępowaniu poprzedzającym zatwierdzenie ugody.

¹⁾ Zob. § 47 ord. ugod.

²⁾ t. j. jeżeli nie zachodzi zasądzenie dłużnika za oszukańczą krydę, uzasadniające wprost nieważność ugody po myśli § 57 ord. ugod.

³⁾ Skargę wnieść może tylko wierzyciel nie winny; o tem, kto jest takim niewinnym wierzycielem, stanowi ustęp drugi § 58 ord. ugod.

§ 58. (¹) Ist der Ausgleich durch betrügerische Handlungen oder durch unzulässige Einräumung besonderer Vorteile an einzelne Gläubiger zustande gebracht worden, ohne dass die Voraussetzungen des § 57 vorliegen, so kann jeder Gläubiger innerhalb dreier Jahre nach rechtskräftiger Bestätigung des Ausgleiches mit Klage den Anspruch auf Bezahlung des Ausfalles oder auf Unwirksamklärung der sonst gewährten Begünstigung geltend machen, ohne die Rechte zu verlieren, die ihm der Ausgleich gegenüber dem Schuldner oder dritten Personen einräumt.

(²) Dieser Anspruch steht nur Gläubigern zu, die an den betrügerischen Handlungen oder an den unzulässigen Abmachungen nicht teilgenommen haben und ohne Verschulden ausserstande waren, die zur Klage berechtigenden Tatsachen im Bestätigungsverfahren geltend zu machen.

⁴⁾ Dla skargi takiej uzasadniona jest wyłączna właściwość sądu ugodowego. Zob. § 59 ord. ugod.

Właściwość.

§ 59.

Skargi o roszczenia, oparte na §§ 47¹⁾ i 58²⁾, należy wnosić do sądu ugodowego (§ 114 ord. konk.)^{3) 4)}.

¹⁾ Tu należą roszczenia o zwrot tego, co дано na mocy układu dłużnika lub innych osób z wierzyicielem, którym przyznano wierzytelności wbrew § 47 ord. ugod. szczególne korzyści, albo o zwrot tego, co дано na mocy zobowiązania, przyjętego celem zakrycia tegoż układu, wreszcie roszczenia o odszkodowanie z powodu takich układów.

²⁾ Tu należą roszczenia o zapłatę niedoboru albo o uznanie przyznanych dłużnikowi w ugodzie innych korzyści za bezskuteczne z powodu bezskuteczności ugody po myśli § 58 ord. ugod.

³⁾ Z faktu, że w § 59 ord. ugod. powołany jest § 114 ord. konk. tudzież z przepisu §63 ord. ugod., wedle którego w braku odmiennych przepisów w ordynacji ugodowej należy stosować przepisy ordynacji konkursowej, wynika, że do skarg z § 59 ord. ugod. stosować należy przepis § 114 ord. konk. Przepis tu brzmi, jak następuje:

Jeżeli kwota lub wartość przedmiotu sporu nie przekracza tysiąca koron, rozstrzyga spory, które się mają toczyć w sądzie konkursowym (analogicznie: w sądzie ugodowym), sędzia samoistny wedle przepisów obowiązujących w postępowaniu przed sądami powiatowymi (§§ 431 do 453 p. c.). Zresztą pozostaje w mocy § 7 a n. j.

Z § 114 ord. konk., w którym powołane są przepisy §§ 431—453 pr. cyw. i który utrzymuje w mocy

§ 59. Klagen wegen Ansprüche auf Grund der §§ 47 und 58 sind beim Ausgleichsgericht (§ 114 K. O.) anzubringen.

§ 7 a n. j. (w brzmieniu noweli z 1 czerwca 1914 Nr. 118 Dz. u. p.) wynika, że spory z § 59 ord. ugod. będą się toczyły: 1) wobec senatu wedle postępowania trybunalskiego, jeżeli przedmiot sporu przenosi 2500 kor., zaś 2) przed sędzią samodzielnym, jeżeli przedmiot sporu 2500 kor. nie przekracza; w ostatnim przypadku ad 2) będzie obowiązywało: a) postępowanie drobiazgowe, jeżeli przedmiot sporu 100 kor. nie przewyższa, b) zwykle postępowanie przed sądami powiatowymi, jeżeli przedmiot sporu przewyższa 100 kor. a nie przewyższa 1000 kor., c) postępowanie trybunalskie, jeżeli przedmiot sporu przenosi 1000 kor.

⁴⁾ Zob. § 173, ustęp 2 ord. konk. niżej na str. 91.

ROZDZIAŁ JEDENASTY.

Uгода spółki handlowej albo spółnika, spuścizny albo osoby prawniczej.

Uгода spółki handlowej albo spuścizny.

§ 60.

(¹) Jeżeli dłużnikiem jest spółka handlowa lub spuścizna, naleyczas może być zawartą ugoda jedynie za przyzwoleniem wszystkich osobiście odpowiedzialnych spółników albo wszystkich spadkobierców ¹⁾.

(²) O ile w ugodzie nie postanowiono nic innego, korzysta każdy taki spółnik względnie spadkobierca wobec wierzycieli spółki lub spuścizny ze skutków prawnych ugody.

¹⁾ W drodze może być jednak postępowanie ugodowe, chociaż nie wszyscy spółnicy osobiście odpowiedzialni względnie nie wszyscy spadkobiercy wniosek

§ 60. (¹) Ist der Schuldner eine Handelsgesellschaft oder eine Verlassenschaft, so kann der Ausgleich nur mit Zustimmung sämtlicher persönlich haftenden Gesellschafter oder sämtlicher Erben geschlossen werden.

(²) Die Rechtswirkungen des Ausgleiches kommen, soweit im Ausgleich nichts anderes bestimmt ist, einem jeden solchen Gesellschafter oder Erben gegenüber den Gesellschaftsgläubigern oder Erbschaftsgläubigern zustatten.

o wdrożenie uczynili, jeżeli uprawdopodobnioną zostanie niewypłacalność względnie nadmierne zadłużenie — wśród warunków § 1, ustęp 2 i 3 ord. ugod.

Uгода osobiście odpowiedzialnego spółnika.

§ 61.

(¹) Jeżeli otwarcie postępowanie ugodowe tylko do prywatnego majątku spółnika osobiście odpowiedzialnego i zawarto z nim ugodę, zostaje spółnik zwolniony od wszelkiej dalszej odpowiedzialności za długi spółki.

(²) Jeżeli równocześnie z postępowaniem ugodowym do majątku spółki w toku jest konkurs lub postępowanie ugodowe do prywatnego majątku spółnika osobiście odpowiedzialnego, natenczas uгода spółnika o tyle tylko oddziaływa na wierzytelności wierzycieli spółki, o ile tych wierzytelności dochodzić można w tym konkursie lub postępowaniu ugodowym (artykuł 122 ust. h.).

Powołany w ustępie 2, § 61 ord. ugod., art. 122 ust. handl. brzmi jak następuje: W razie konkursu spółki (handlowej jawnej) wierzyciele jej zaspokojeni będą oddzielnie z majątku spółki, na osobistym zaś majątku spółników poszukiwać mogą tylko niedoboru

Z tego przepisu art. 122 ust. handl. i przepisu ustępu 2, § 61 ord. ugod. wynika, że uгода w postępowaniu ugodowym do prywatnego majątku spółnika odnosi się tylko do niedoboru, który wierzyciel spółki poniesie w postępowaniu ugodowym do majątku spółki.

§ 61. (¹) Ist nur über das Privatvermögen eines persönlich haftenden Gesellschafters einer Handelsgesellschaft ein Ausgleichsverfahren eröffnet worden und in diesem ein Ausgleich zustande gekommen, so wird hierdurch der Gesellschafter von einer weitergehenden Haftung für die Gesellschaftsschulden frei

(²) Ist gleichzeitig mit dem Ausgleichsverfahren über das Gesellschaftsvermögen ein Konkurs oder ein Ausgleichsverfahren über das Privatvermögen eines persönlich haftenden Gesellschafters anhängig, so werden durch den Ausgleich des Gesellschafters die Forderungen der Gesellschaftsgläubiger nur insoweit getroffen, als sie in diesem Konkurs oder Ausgleichsverfahren geltend gemacht werden können (Artikel 122 H. G. B.).

Ustawowy obowiązek uczynienia wniosku konkursowego.

§ 62.

W czasie trwania postępowania ugodowego nie ma dłużnik obowiązku, nałożonego zresztą w obowiązujących ustawach¹⁾, uczynienia wniosku o otwarcie konkursu.

¹⁾ Jeżeli się okaże, że majątek spółki akcyjnej nie pokrywa jej długów, przełożenstwo musi o tem donieść sądowi celem otwarcia konkursu (art. 240 ust. handl.).

Kto ... wniosku o otwarcie konkursu na czas nie czyni — będzie karany za występki ścisłym aresztem od trzech miesięcy do jednego roku (§ 486 ust. karn. w brzmieniu ces. rozp. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.). Jeżeli spółka, stowarzyszenie lub towarzystwo w wypadkach § 486 jest dłużnikiem ... należy stosować te postanowienia do organów przedsiębiorstwa, które dopuściły się czynu. Jeżeli w przytoczonym przypadku popełnił czyn ktoś, kto prowadzi samoistnie interesy dłużnika ..., należy stosować te postanowienia także do niego (§ 486 c cyt. ust.

ROZDZIAŁ DWUNASTY.

Ogólne postanowienia o postępowaniu.

Stosowanie innych ustaw.

§ 63.

(¹⁾ O ile ordynacja ugodowa nie stanowi co innego, należy stosować analogicznie postanowienia ordynacji konkursowej¹⁾ ²⁾, a w braku tychże postanowienia procedury cywilnej, normy jurysdykcyjnej i ustaw wprowadzających je ³⁾.

§ 62. Während der Dauer des Ausgleichsverfahrens entfällt die in den bestehenden Gesetzen begründete Verpflichtung des Schuldners, die Konkursöffnung zu beantragen.

§ 63. (¹) Soweit die Ausgleichsordnung nichts anderes bestimmt, sind die Bestimmungen der Konkursordnung, und in deren Ermanglung die Bestimmungen der Zivilprozessordnung, der Jurisdiktionsnorm und ihrer Einführungsgesetze sinngemäss anzuwenden.

(²) W szczególności należy stosować do postępowania ugodowego postanowienia § 173 do 177 o. k.

(¹) Tu należą w szczególności powołane w ustępie 2, § 63 postanowienia §§ 173—177 ord. konk. Postanowienia te brzmią, jak następuje:

§ 173.

(¹) O ile nie chodzi o spory, nie mają być stosowane przepisy o zastępstwie przez adwokatów, o przybieraniu fachowego sędziego obywatelskiego, o spoczywaniu postępowania i o kosztach procesowych.

(²) Układy o właściwość sądów są bez skutku.

(³) Wnioski mogą być podawane na piśmie lub ustnie do protokołu.

(⁴) Przy rozprawach ustnych obowiązują przepisy § 59 o. e.*).

(⁵) O ile ordynacja konkursowa nie postanawia inaczej, można wydawać rozstrzygnięcia sądowe bez poprzedniej rozprawy ustnej. Sąd może zasięgnąć potrzebnych wyjaśnień także bez udziału interesowanych i może celem potrzebnych ustaleń przedsięwziąć z urzędu wszelkie potrzebne dochodzenia i przeprowadzać dowody.

(⁶) Zarządzenia sądowe są wykonalne.

*) § 59 o. e.: Rozprawa ustna . . . nie odbywa się jawnie.

Z każdej takiej rozprawy ustnej spisze protokół sędzia lub zaprzysiężony protokolant.

Ma on zawierać nazwiska obecnych na audyencji stron tudzież innych interesowanych, dalej krótkie podanie o przebiegu i treści rozprawy, o wnioskach na audyencji uczynionych a przed wydaniem uchwały nie cofniętych,

(²) Insbesondere sind die Bestimmungen der §§ 173 bis 177 K. O. auf das Ausgleichsverfahren anzuwenden.

a w końcu ogłaszane przez sąd rozstrzygnięcia i zarządzenia. Obecnym wolno ku ochronie swych praw domagać się ustalenia protokolarnego poszczególnych punktów lub poszczególnych oświadczeń oddanych na audyencji przez nich samych lub przez inne osoby.

O ile ustawa nie zawiera odmiennych zarządzeń, podpisze protokół tylko sędzia tudzież protokolant do audyencji powołany.

§ 174.

(¹) Poszczególne osoby można uwiadamiać obiegowo zapomocą kurendy.

(²) Jeżeli oprócz publicznego obwieszczenia przepisane jest także osobne doręczenie*), natenczas już publiczne obwieszczenie ma skutek doręczenia, chociażby nawet doręczenie nie nastąpiło.

*) W ordynacyi ugodowej przepis taki zawarty jest n. p. w §§ 5, 49.

§ 175.

(¹) Czasokresy oznaczone w ordynacyi konkursowej są nieodraczalne.

(²) Wniosków, oświadczeń i zarzutów, do wniesienia których wyznaczono audyencyę, nie mogą już dodatkowo wnosić osoby należycie wezwane, które się nie jawiły.

(³) Niema przywrócenia do pierwotnego stanu ani przeciw omieszkaniu audyencyi ani przeciw zaniedbaniu czasokresu.

§ 176.

(¹) Czasokres do rekursu wynosi dni czternaście. W rekursie można przytaczać nowe okoliczności i środki dowodowe.

(²) O ile ordynacja konkursowa nie postanawia inaczej*), można zarządzenia i rozstrzygnięcia komisarza konkursowego zacząć rekuresem zwróconym do sądu krajowego wyższego i do najwyższego trybunału sprawiedliwości (§ 528 p. c.)**).

(³) Sąd konkursowy i komisarz konkursowy mogą, oprócz w przypadkach przewidzianych w § 522 p. c., sami uwzględnić rekurs, jeżeli ich zarządzenie lub rozstrzygnięcie może być zmienione bez ujmy dla kogoś z interesowanych.

*) Tego rodzaju odmienne postanowienie jest n. p. zawarte w § 33 ord. ugod., wedle którego rekurs przeciw uchwale komisarza ugodowego o roszczeniach zarządcy ugodowego rozstrzyga sąd ugodowy (nie sąd krajowy wyższy) i to ostatecznie; dalej tego rodzaju odmienne postanowienie jest zawarte w § 3, ustęp 5 ord. ugod., wedle którego przeciw uchwale sądu ugodowego pozwalającej lub odmawiającej wdrożenia postępowania ugodowego niema środka prawnego, lub w § 32 ord. ugod., wedle którego przeciw zarządzeniom komisarza ugodowego, tam podanym, niema środka prawnego.

§§ 528 p. c. brzmi jak następuje: Rekursy przeciw rozstrzygnięciom sądu drugiej instancji, któremi zatwierdzono zaczęcioną uchwałę pierwszego sędziego, rekursy przeciw rozstrzygnięciom sądu drugiej instancji co do kosztów albo co do należytości znawców są niedopuszczalne. Niedopuszczalne rekursy przeciw rozstrzygnięciom drugiej instancji winien sąd pierwszej instancji odrzucić. Jeżeli sąd rekursowy uzna, że rekurs wniesiony przeciw uchwale sądu drugiej instancji wniesiony został swawolnie albo tylko dla przewleczenia sprawy, wówczas należy na rekurującego albo wedle okoliczności na jego adwokata nałożyć karę za swawolę.

***) § 522 p. c.: Jeżeli rekurs wniesiono przeciw odmówieniu albo odebraniu prawa ubogich, przeciw zarzą-

dzeniom karnym, skierowanym przeciw świadkom lub znawcom albo przeciw uchwale, która jest wpływem kierownictwa procesowego, natenczas może sąd lub sędzia, którego rozstrzygnięcie albo zarządzenie jest zaczepionem, przychylić się do żądania rekursu.

§ 177.

Do prokuratora państwa należy wnieść doniesienie, jeżeli krydataryusz odmawia złożenia przysięgi wyjawienia *), jeżeli zbiegnie albo jeżeli zresztą zachodzi podejrzenie, że dopuścił się czynu karygodnego **).

*) zob. § 38, ustęp 2 ord. ugod.

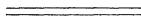
**) Z uwagi na to postanowienie ordynacyi konkursowej, mające zastosowanie także w postępowaniu ugodowym, postanawia art. XII rozp. ces. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p., co następuje: § 85 ustawy o postępowaniu karnem ma opiewać: »Ordynacya ugodowa i konkursowa oznaczają wypadki, w których sąd jest obowiązany wnieść do prokuratury państwa doniesienie przeciw dłużnikowi. Sąd cywilny jest obowiązany dostarczyć prokuratorowi państwa jakoteż sądowi karnemu wszelkich potrzebnych wyjaśnień i udzielić potrzebnych im aktów w oryginale lub w wierzytelnym odpisie«.

²⁾ Tu należą dalej n. p. §§ 68 i 69 ord. konk. dotyczący niewypłacalności i nadmiernego zadłużenia dłużnika, powołane w § 1 ord. ugod., a przytoczone w uwadze 1 do § 8 ord. ugod. (str. 7), dalej przepisy §§ 63 i n. ord. konk. o właściwości sądu konkursowego a temsamem i sądu ugodowego, przytoczone w uwadze 2 § 1 ord. ugod. (str. 7 i 8), dalej przepisy § 32 ord. konk. o oznaczeniu blizkich członków rodziny, powołane w §§ 30 i 43 ord. ugod., a przytoczone w uwadze 1 do § 43 ord. ugod. (str. 66); następnie przepis § 114 ord. konk. o właściwości sądowej dla sporów powołanych w § 59 ord. ugod., przytoczony w uwadze 1 do § 59 ord. ugod. (str. 87), nadto przepisy §§ 103 i 104

ord. konk. o zgłoszeniu wierzytelności, przytoczone w § 5 ord. ugod. na str. 18.

³⁾ Tu należą n. p. postanowienia procedury cywilnej o pismach (§§ 74 i n.), o doręczeniach (§§ 87 i n.), o czasokresach (§§ 123 i n.), postanowienia normy jurysdykcyjnej o senatach (§ 7), o naradzie i głosowaniu (§§ 9 i n.), o wyłączeniu sędziów (§§ 19 i n.), o właściwości (§§ 29), o delegacji sądu (§§ 30 i n.), o badaniu właściwości (§§ 41 i n.), postanowienia art. XXIX ust. wpraw. proc. cyw. o pojęciu »kraju« i t. d.

⁴⁾ Natomiast wedle postanowienia art. XXXVI ust. wpraw. p. c. nie mają zastosowania do postępowania konkursowego (a więc i ugodowego) przepisy procedury cywilnej o ferjach sądowych.

DODATEK I.

Rozporządzenie wykonawcze.

Reskrypt ministra sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1914 Nr. 90 Dz. rozp. min. spraw o wykonywaniu nowej ordynacji konkursowej i ugodowej¹⁾.

Do wszystkich sądów powołanych do sądownictwa konkursowego.

Ważne zmiany i nowości, jakie w stosunku do dotąd obowiązującego prawa zaszły przez wprowadzenie nowej ordynacji konkursowej, ordynacji ugodowej i zaczepnej, spowodowały ministerstwo do zwrócenia uwagi sądów na punkta niżej omówione:

VII. Ogólne postanowienia.

Ogłoszenia, które według przepisów ordynacji konkursowej i ordynacji ugodowej, mają być zamieszczone w Dzienniku centralnym, mają być ogłoszone w piśmie »Zentralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister«. Takie zawiadomienia należy przeto przesłać kierownictwu powołanego pisma.

VIII. Postępowanie ugodowe.

Nowo wprowadzone postępowanie ugodowe otwiera szerokie pole dla skutecznej działalności w interesie gospodarstwa społecznego, albowiem zmierza do utrzymania żywotnych gospodarstw pojedynczych w interesie ogółu.

¹⁾ Tu przytacza się tylko te ustępy powołanego reskryptu, które dotyczą ordynacji ugodowej.

Otwarcie postępowania ugodowego daje dłużnikowi pewne korzyści przez to, że tymczasem doznaje ochrony przed wnioskami o otwarcie konkursu a częściowo także przed egzekucjami (§ 10 ord. ugod.) Skutkiem tego możnaby nadużywać postępowania ugodowego i mogliby dążyć do wdrożenia takiego postępowania także tacy dłużnicy, którzy chcą tylko uzyskać zwłokę dla swych zobowiązań, chociaż nie myślą na seryo o ugodzie z wierzycielami. Dlatego należy przy wstępnem badaniu wniosku starannie rozważyć kwestyę godności dłużnika, przyczem sąd, jeżeli przychyli się do wniosku, będzie zawsze musiał ocenić, jak dalece należy ograniczyć zdolność rozporządzania majątkiem (Verfügungsfähigkeit) po stronie dłużnika po myśli § 3, ustęp 4 ord. ugod. Każde niezastosowanie się do tych ograniczeń uprawnia sąd do zastanowienia postępowania (§ 56, ustęp 2 ord. ugod.).

Postanowienie o najniższej kwocie (§ 3, ustęp 2 ord. ugod.) nie weszło na razie jeszcze w życie (art. I, ustęp 3 rozp. wprov.).

Jakkolwiek w postępowaniu ugodowem odpada postępowanie, dążące do zrealizowania majątku i do zbadania wiarygodności, mimo to przydzielone są zarządcy ugodowemu bardzo ważne zadania. Powinien się o to starać, by przedsiębiorstwo dłużnika możliwie bez przeszkód dalej prowadzono, ale także nad tem czuwać, by majątek dłużnika nie uległ uszczupleniu. Powinien dalej przyswoić sobie ścisłą znajomość poprzedniego sposobu zarządu majątku dłużnika, poznać przyczyny jego upadku majątkowego i jego zdolność ekonomiczną, aby mógł w sposób należyty ocenić, czy dłużnik proponuje stosowną ugodę swym wierzycielom. Dlatego jest ważną rzeczą, by z góry ustanowiono zarządcami ugodowymi tylko osoby uzdolnione do tego, zwłaszcza, że każda zmiana w osobie zarządcy może być szkodliwą w skutkach z uwagi na czasokres dziewięćdziesięciodniowy, zakreślony do przeprowadzenia ugody.

Wedle ordynacyi ugodowej (§ 30, ustęp 3) można

założyć listy zdolnych zarządców ugodowych. Aż do czasu, gdy listy takie będą istniały — ułożenie ich wymagać będzie współdziałania różnych przy czynieniu wniosków w rachubę wchodzących korporacji — będzie wskazaniem, by prezydya trybunałów porozumiały się z izbami adwokackimi, izbami handlowymi, związkami ochrony wierzycieli i innymi stowarzyszeniami w ich okręgu czynnymi, celem uzyskania propozycji co do uzdolnionych zarządców ugodowych. W każdym razie należy w tym celu odnieść się do organizacyj wierzycieli, które już obecnie mają komercyjonalnych zastępców, których zadaniem jest spełnianie przy wdrożeniu pozasądowego postępowania ugodowego mniej więcej zadań, ciążących na zarządcy ugodowym. Te organizacje będą mogły sądowi łatwo wymienić osoby biegłe, które są szczególnie wprawne w wyśrodkowaniu rzeczywistego położenia dłużnika a w szczególności w stwierdzeniu okoliczności, czy i o ile brak majątku można wytłumaczyć przez niepodejrzane zajścia (§ 146, ustęp 2 ord. konk. i § 31, ustęp 2 ord. ugod.).

Okoliczność ta, że w postępowaniu ugodowym nie ma postępowania celem zbadania wierzytelności i skutkiem tego także nie ma ustalenia wierzytelności i że odbywa się tylko rozstrzygnięcie w przedmiocie prawa głosowania (§ 44, ustęp 2 ord. ugod.), nie zwalnia sądu od obowiązku przekonania się w poszczególnych przypadkach, czy chodzi o rzeczywistych, nie tylko podstawionych wierzycieli. Albowiem już w toku postępowania przyznany jest wierzycielom pewien wpływ (§ 30, ustęp 4, § 36 ord. ugod.). Samo tylko wymienienie wierzyciela w spisie wierzycieli, sporządzonym przez dłużnika nie zawsze wystarczy; wśród okoliczności będzie należało wierzytelność także uprawdopodobnić. Wierzycielom, mającym prawo do odrębnego zaspokojenia się i wierzycielom, którzy są z nimi zrównani, należy się wpływ tylko o tyle, o ile z niepokrytą częścią swych wierzytelności biorą udział w postępowaniu ugodowym.

W końcu należy na to uważać, że czas trwania

postępowania ugodowego jest po myśli § 56, l. 1 ord. ugod. czasowo ograniczony. Postępowanie należy poza przypadkiem wyjątkowym tam wspomnianym, zastanowić, jeżeli ugoda nie zostanie przyjętą w przeciągu 90 dni po otwarciu postępowania. Komisarz ugodowy będzie przeto musiał na to uważać, że przez nieprzewidziane zajścia wypadkowe podczas postępowania n. p. przez zmianę organów, przez dochodzenia co do prawa głosowania i t. d. mogą zajść utrudnienia i winien audyencye (§§ 4 l. 5, 42 ustęp 2, 45) tak zarządzić, by przez to nie zostało uniemożliwione zawarcie ugody na czasie.

Zresztą mają tu zastosowanie także uwagi o ugodzie przymusowej pod VI zamieszczone.

Na ostatku wspomniany ustęp VI brzmi, (we wyjątkach, tu znaczenie mających) jak następuje:

VI. Ugoda przymusowa.

Nowa ordynacya konkursowa popiera ugodę przymusową i czyni ją dostępną dla wszystkich dłużników.... ponieważ ona jest tak dla dłużnika jak i dla wierzycieli korzystną....

Postanowienia § 143, ustęp 3 ord. konk. (§ 41, ustęp 1 ord. ugod.) odnoszą się do przypadku, gdy przed otwarciem postępowania konkursowego (ugodowego) przedsięwzięto próbę pozasądowej ugody. W przeciwstawieństwie do dotychczasowego prawa wystarczy do przyjęcia ugody zwykła większość obecnych wierzycieli, podczas gdy większość wierzycielności jest taka sama, jak dotychczas przy ugodzie przymusowej. Prawo głosowania bliskich członków rodziny dłużnika uległo ograniczeniu (§§ 147 i 148 ord. konk., § 43 ord. ugod.).

Umowa co do szczególnych korzyści jest nieważną, świadczenia można żądać napowrót (§ 150, ustęp 5 ord. konk., § 47 ord. ugod.); wdrożonem też może być dochodzenie karne (art. X, § 486 b, rozp. wpraw.).

Ważne zadanie powstaje dla sądu przez to, że sąd ma obowiązek badania ugody przymusowej nie tylko

formalnie ale także co do jej treści (§§ 153, 154 ord. konk., §§ 50 i 51 ord. ugod.). W szczególności winien sąd odmówić zatwierdzenia ugody, jeżeli zaofiarowana kwota w porównaniu z majątkiem i innymi stosunkami (n. p. spodziewane w bliskim czasie nabycie większego majątku) jest za mała i jeżeli wogóle ugoda jest sprzeczną ze wspólnymi interesami wierzycieli (§ 154 l. 1 ord. konk., § 51, ustęp 1 ord. ugod.).

DODATEK II.

O formularzach do ordynacji ugodowej.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 17 grudnia 1914 Nr. 89 dz. rozp. min. spraw., za pomocą którego zaprowadzone zostają formularze do ordynacji konkursowej i do ordynacji ugodowej.

Ministerstwo sprawiedliwości wprowadziło następujące formularze do ordynacji konkursowej i ordynacji ugodowej ¹⁾.

II. Do ordynacji ugodowej.

Form. ugod. Nr. 57. Otwarcie postępowania ugodowego (§§ 1, 3, 5, 6 ord. ugod.).

Form. ugod. Nr. 58. Edykt ugodowy (§§ 4, 5 ord. ug.) i zawiadomienie do tego na osobnej karcie (§§ 30, 36 do 43 ord. ug.).

Form. ugod. Nr. 59. Pismo o ogłoszenie edyktu we wyciągu (§ 5 ord. ug.).

Form. ugod. Nr. 60. Dekret ustanawiający zarządcę ugodowego (§ 30 ord. ug.).

Form. ugod. Nr. 63. Ukończenie postępowania ugodowego (§ 55 ord. ug.).

¹⁾ W dalszym ciągu przytacza się tylko te postanowienia cyt. rozporządzenia, które się odnoszą do ordynacji ugodowej.

III. Do instrukcyi sądowej.

Form. instr. sąd. Nr. 40 a. Rejestr dla ugód S.a. Rozp. min. spraw. z 17 grudnia 1914 Nr. 89 dz. rozp. min. spraw.¹⁾.

Układ nowych formularzy wynika ze wzorów przysłanych do prezydyum sądów krajowych wyższych. Wskazówki dla użycia formularzy są zawarte w księdze formularzy dla ordynacyi konkursowej i ugodowej, która to księga wkrótce wyjdzie²⁾. Księga ta zawiera 63 formularzy numerowanych wedle liczb porządkowych. Przygotowane formularze mają liczby przykładów naprowadzonych w księdze formularzy. Ponieważ nie dla wszystkich przykładów istnieją formularze, przeto nie są numerowane wedle liczb bieżących.

Jeżeli formularze będą wypełniane w oddziale dla maszyn pisarskich, należy formularze Nr. 2, 24 i 50 policzyć po 1 hal., formularze Nr. 4, 10, 25, 32, 37 i 41 po 2 hal. (Zob. instr. dla oddziałów maszyn pisarskich, punkt 33, ustęp 4).

Ministerstwo sprawiedliwości zarządza, by trybunałom mały zapas nowych formularzy w języku niemieckim przesłano wprost z drukarni W. Hamburger we Wiedniu VI. Mollardgasse 41, jeszcze przed 1 stycznia 1915. Dopóty, póki sądy nie będą posiadały tłumaczeń formularzy, należy uchwały w językach krajowych wydawać się mające w sposób chemiczny powielać.

Wydrukowanie większego zapasu, tudzież wydrukowanie formularzy w językach krajowych zarządzą w najbliższym czasie prezydyja sądów krajowych.

¹⁾ Formularz ten jest niżej na str. 103 podany.

²⁾ Księga ta wyszła pod tytułem »Formularbuch zur Konkursordnung und Ausgleichsordnung« w r. 1915 w księgarni nakładowej »Manza« we Wiedniu i wydana jest przez ministerstwo sprawiedliwości. W niniejszej książce cytowana jest ona jako »urzędowy zbiór formularzy do ord. konk. i ugod.«

Form. instr. sąd Nr. 40 (Rozp. min. spraw. z 17 grudnia 1914
Nr. 89 Dz. rozp. m. sp.).

Rejestr ugodowy Sa.

1 stronica.

1	Roczna liczba bieżąca			6	Wniosek o otwarcie postępowania ugodowego załatwiono w inny sposób (cofnięto, odstąpiono)
2	Dzień wejścia			6	
3	Imię i nazwisko (firma) zatru dnienie i miejsce zamieszkania dłużnika	Postępowanie ugodowe		6	
4		nie otwarto	otwarto	6	
5				6	
6				6	

2 stronica.

Postępowanie ugodowe													
z a s t a n o w i o n o													
7	Nazwisko, charakter urzędowy i siedziba urzędowa komisarza ugodowego												
8	Nazwisko, zajęcie i miejsce zamieszkania zarządcy ugodowego												
9	zakoficzono przez zatwierdzenie ugody (§ 55 ord. ugod.)												
10	z powodu cofnięcia wniosku (§ 56 l. 1 ord. ugod.)												
11	z powodu nieprzyjęcia przez wierzycieli (§ 56 l. 1 ord. ugod.)												
12	z powodu odwołania zatwierdzenia wzdle § 56 l. 2 ord. ug.												
13		§ 50 ord. ug.											
14	z powodu zachowania się dłużn. (§ 66 l. 3 i ustęp 2 ord. ug.)												
U w a g i													

DODATEK III.

O formularzach statystycznych, dotyczących postępowania ugodowego.

A) Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25 grudnia 1914 r. Nr. 92 Dz. rozp. min. spraw. o wprowadzeniu i zmianie formularzy statystycznych z uwagi na nową ordynację konkursową i ugodową¹⁾.

III. Dla liczenia ukończonych i zastanowionych ugód należy od 1 stycznia 1915 używać karty liczebnej wedle wzoru pod 3) załączonego na jasno-zielonym papierze.

Postanowienia § 339 instr. sąd.²⁾ należy, o ile się

¹⁾ W dalszym ciągu opuszcza się te postanowienia, które nie odnoszą się do postępowania ugodowego.

²⁾ § 399 instr. sąd : »Sąd I. Instancyi sporządza karty liczebne w ukończonych sprawach. Karty liczebne sporządzi i wypełni kancelarya sądowa komisarza (konkursowego albo) ugodowego. Urzędnik kancelaryjny, któremu poruczono prowadzenie dotyczącego rejestru, zaopatrzy karty liczebne tego samego rodzaju w bieżące liczby, przechowa je i przy końcu każdego miesiąca zbada, czy ilość kart liczebnych zgadza się z datami rejestru. Jeżeli uchwała lub orzeczenie wpisane do karty liczebnej zostają zaczeplone środkami prawnymi, natenczas należy odnośną kartę liczebną wyłączyć, tudzież po prawomocnem rozstrzygnięciu uzupełnić. Karty liczebne spraw w ciągu roku prawomocnie ukończonych ma każdy Sąd, nie wystosowując odezwy, przesłać w lutym c. k. centralnej komisji statystycznej w Wiedniu wraz

odnoszą do kart liczebnych w konkursie, stosować także do kart liczebnych dla ugód.

IV. Przy wypełnianiu kart liczebnych należy zważać na uwagi zamieszczone na kartach liczebnych.

V. Formularz dla wykazu czynności trybunałów pierwszej instancji w sprawach cywilnych i administracji sądowej (form. Nr. 83 inst. sąd.) ulega w ustępie »VI. Postępowanie konkursowe« zmianie i w miejsce tego ustępu wstępują ustępy VI a i VI b przywiedzione w załączniku 4).

Zmienionych formularzy należy pierwszy raz użyć w roku 1916 przy przedłożeniu wykazu za rok 1915.

Aby zapasu starych druków można użyć, należy wydrukować dodatki ze zmienionymi szpaltami i dołączyć do starych formularzy.

B) Formularz karty liczebnej dla postępowania ugodowego, powołany wyżej pod 3) w rozp. min. spraw. z 25 grudnia 1914 Nr. 92 Dz. rozp. min. spraw. z uwzględnieniem poprawki wprowadzonej reskryptem min. spraw. z 24 kwietnia 1915 l. 12221, wystosowanym do prezydium c. k. Sądu krajowego wyższego w Pradze, a ogłoszonym w Dz. rozp. min. spraw. z r. 1915 na str. 129 brzmi, jak następuje:

ze spisem liczb tych kart liczebnych, które z powodu założenia środka prawnego musiały być wyłączone Wyłączone karty należy oddzielnie zbierać i w ten sam sposób w lipcu przesyłać. Karty liczebne odnoszące się do spraw, w których do tego czasu prawomocne rozstrzygnięcie jeszcze nie zapadło, mają być po nadejściu takiego rozstrzygnięcia pojedynczo przesyłane. Na zapytanie c. k. centralnej komisji statystycznej należy udzielić wyjaśnień z pośpiechem«. (§ 399 instr. sąd. zacytowany tu jest z uwzględnieniem zmian, zaprowadzonych przez nowelę o uproszczeniu czynności w sądach z 1 czerwca 1914 Nr. 118 Dz. u. p. (art. I l. 7) i z uwzględnieniem reskr. min. spraw. z 24 kwietnia 1915 l. 12221 Dz. rozp. min. spraw. z r. 1915 str. 129).

	K	h
6. Suma spisanego majątku . . .		
z tego { a) gotówka i papiery wartościowe		
{ b) weksle i inne wierzytelności		
{ c) inny majątek ruchomy . . .		
{ d) majątek nieruchomy		
7. Suma zgłoszonych wierzytelności		
z tego wierzytelności wierzycieli, którzy nie mają pierwszeństwa		
Wedle wniosku ugodowego wierzycielom, którzy nie mają pierwszeństwa, ofiarowana rachunkowa kwota (.)		
8. Istniejące prawa wyłączenia .		
{ a) prawa zastawu na ruchomościach		
{ b) prawa zastawu na nieruchomościach		
9. Istniejące (nie zgasłe) prawa odrębności, a mianowicie { c) prawa, które wedle § 10, ustęp 3 ord. ugod. zrównane są z prawami odrębności, w tym wierzytelności z ksiąg handlowych		
po myśli § 12 ord. ugod. przez otwarcie postępowania ugodowego zgasłe prawa odrębności (obok, pojedynczo przytoczyć).	1 K h . .	
	2 K h . .	
	
	
10. Wedle zatwierdzonej ugody przypadło na:		
a) wynagrodzenie zarządcy ugodowego ¹⁾ (bez wydatków w gotówce)		

¹⁾ Jeżeli wynagrodzenie odpowiada taryfie, to należy w tej rubryce zamieścić literę T.

- b) inne uprzywilejowane wierzytelności .
 c) wierzycieli, których wierzytelnościom nie przysługuje pierwszeństwo, z podaniem kwoty rachunkowo oznaczonej, ugodzonej w nawiasie

K	h

11. Postępowanie ugodowe zastanowiono na podstawie § . . . ord. ugod. ¹⁾.

Podpis oddziału kancelaryjnego
 komisarza ugodowego.

C) Formularz ustępu VI a) wykazu czynności trybunałów pierwszej instancji (form. Nr. 83 instr. sąd.), powołany wyżej pod 4) w rozp. min. spraw. z 25 grudnia 1914 Nr. 92 Dz. rozp. min. spraw. brzmi, jak następuje:

VI a. Postępowanie ugodowe

		Rubryka Nr.	ilość		
Spraw ugodo- wych	zasta- nowio- no	z roku poprzedniego przejęto . .	68 a		
		na nowo przybyło	68 b		
		ukończono przez zatwierdzenie ugody	68 c		
		przez od- mówienie zatwier- dzenia	przez cofnięcie wniosku .	68 d	
			przez nieprzyjęcie przez wierzycieli	68 e	
			wedle § 50 ord. ugod.	68 f	
				wedle § 51 ord. ugod.	68 g
			z powodu zachowania się dłużnika (§ 56, l. 3 i ustęp 2 ord. ugod.). .		68 h
		pozostało w toku	68 i		

¹⁾ Tu należy podać cyfrę albo ustęp § 56 ord. ugod. Przy zastanowieniu wedle § 56 l. 2 ord. ugod. należy ponadto podać, czy odmówienie zatwierdzenia opiera się na 50 albo 51 ord. ugod.

DODATEK IV.

Postanowienia o należnościach skarbowych.

A.

Postanowienia o należnościach skarbowych w toku postępowania ugodowego zawarte są w art. XIV ces. rozp. z dnia 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p. wprowadzającym ordynację konkursową, ugodową i zaczepną. Do tego artykułu XIV, obejmującego §§ 1—14, wydanem zostało następnie wykonawcze rozporządzenie ministra skarbu w porozumieniu z ministrem sprawiedliwości z 12 stycznia 1915 Nr. 10 Dz. u. p. Otóż tak z art. XIV ces. rozp. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 jak i z rozporz. z 22 stycznia 1915 Nr. 10 Dz. u. p. przytacza się tu te postanowienia, które dotyczą postępowania ugodowego.

1) Art. XIV ces. rozp. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.¹⁾.

Postanowienia o należnościach.

Postępowanie ugodowe.

Wymiar należności ryczałtowej; ustalenie podstawy obliczenia.

§ 10.

(¹) Jeżeli sąd zatwierdzi ugodę (§ 49 ord. ug.), należy od postępowania ugodowego uiścić należność ryczałtową. Należność ta wynosi pół procent od sumy kwot

¹) Rozporządzenie to weszło w moc prawną z dniem 1 stycznia 1915 i traci moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 1915 (zob. niżej pod B str 115). Wykonanie rozporządzenia polecono ministrowi sprawiedliwości w porozumieniu z innymi ministrami interesowanymi (art. XV cyt. rozp. ces.).

wyłożonych lub przeznaczonych na zaspokojenie wierzycieli (§ 46, ustępy 2 i 3 ord. ug.). Kwoty, przypadające osobom uprawnionym do odrębnego zaspokojenia (§ 46, ustęp 1 ord. ug.), należy wliczyć do podstawy obliczenia tylko w tej kwocie częściowej, która przypada im nie jako uprawnionym do odrębnego zaspokojenia.

(²) Dodatku państwowego do należności ryczałtowej nie należy pobierać.

(³) Należytość ryczałtową należy obliczać wedle stopni wartości od 40 do 40 K; resztę poniżej 40 K, wynoszącą 2 K albo więcej, przyjęć należy jako pełny stopień, natomiast pominać resztę poniżej 2 K.

Obowiązek i odpowiedzialność za zapłatę, uiszczenie należności ryczałtowej.

§ 11.

(¹) Do zapłaty należności ryczałtowej jest obowiązany dłużnik. Wraz z obowiązującym do zapłaty odpowiadają za zapłatę niepodzielnie te osoby, które w ugodzie przyjęły odpowiedzialność za zobowiązania dłużnika.

(²) Należytość ryczałtowa należy do wierzytelności uprzywilejowanych (§ 23 ord. ug.). Ma być zapłaconą bezpośrednio, bez urzędowego wymiaru i staje się płatną przy zatwierdzeniu ugody.

(³) Dłużnik i zarządca ugody obowiązani są dostarczyć władzy skarbowej środków potrzebnych do zbadania, czy należytość uiszczono zgodnie z przepisami.

Inne należytości od ugody.

§ 12.

(¹) Ugoda sądownie zatwierdzona nie podlega należności wedle skali; jeżeli o ugodzie sądownie zatwierdzonej oprócz protokołu sądowego spisano dokument, podlega ten dokument stałej należności stemplowej po 1 K od każdego arkusza.

(³) Jeżeli sądownie zatwierdzona ugoda przenosi własność nieruchomości, należy oprócz należności ryczałtowej

zapłacić także należność od nieruchomości, przewidzianą w ustawie z dnia 18 czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74.

Osobiste uwolnienie od należności.

§ 13.

Zarządcy ugodowemu i radzie przybocznej wierzycieli przysługuje odnośnie do wszystkich czynności urzędowych, dotyczących postępowania ugodowego, osobiste uwolnienie od należności. To zwolnienie nie obejmuje należności od ugód sądowych i od innych interesów prawnych, następnie należności od sporów, które łączą się z postępowaniem ugodowem.

Postanowienia wspólne i przejściowe.

§ 14.

O ile w §§ 1 do 13 nie postanowiono nic odmiennego, stosują się do należności ryczałtowych ogólne przepisy o należnościach stemplowych i bezpośrednich oraz pozostają w mocy postanowienia o należnościach przypadających w postępowaniu sądowym od podań, protokołów, załączników, wygotowań urzędowych, duplikatów i ugód sądowych.

2) Rozporządzenie ministra skarbu w porozumieniu z ministrem sprawiedliwości z dnia 12 stycznia 1915 Nr. 10 Dz. u. p. dla wykonania artykułu XIV rozp. ces. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p.

Celem wykonania artykułu XIV rozp. ces. z 10 grudnia 1914 Nr. 337 Dz. u. p. zarządza się, co następuje:

Postanowienia należnościowe dla postępowania ugodowego.

§ 10. ⁽¹⁾ Należność ryczałtowa, która ma być uiszczoną od ugody sądownie zatwierdzonej (art. XIV, § 10, ustęp 1 rozp. ces.), należy bez urzędowego wymiaru bezpośrednio uiścić w tym do przyjmowania zapłat należności powołanym urzędzie (urząd podatkowy, kasa skar-

kowa, kasa urzędu taks, urząd dla dochodów niestałych itd.), w którego okręgu urzędowym znajduje się siedziba urzędowa komisarza ugodowego.

(²) Jeżeli należność ryczałtowa nie zostanie zapłaconą jeszcze przed sądownym zatwierdzeniem ugody, to należy przed udzieleniem tego zatwierdzenia należność ryczałtową zabezpieczyć. Zabezpieczenie winno nastąpić przez złożenie w gotówce kwoty odpowiadającej należności w urzędzie, wymienionym w ustępie pierwszym.

§ 11. (¹) Zapłata albo zabezpieczenie (§ 10) winno nastąpić za przedłożeniem poświadczenia złożenia w dwukrotnym wygotowaniu.

(²) W poświadczeniach złożenia wyrazić należy złożoną kwotę w cyfrach i literach i oznaczyć ją jako zapłatę lub zabezpieczenie należności ryczałtowej od postępowania ugodowego, następnie podać imię i nazwisko (firmę) tudzież miejsce zamieszkania dłużnika i siedzibę jego przedsiębiorstwa, siedzibę urzędową komisarza ugodowego oraz imię i nazwisko tudzież adres zarządcy ugodowego i tych osób, które na podstawie ugody przyjęły odpowiedzialność za zobowiązanie dłużnika, w końcu uwidocznic podstawę obliczenia należności ryczałtowej. Winno to nastąpić w ten sposób, że kwoty użyte i rozporządzone dla zaspokojenia

1) wierzycieli, których wierzytelnościom przysługuje pierwszeństwo (§ 46, ustęp 2, w łączności z § 23 ord. ugod.), jednak z wykluczeniem samej należności ryczałtowej,

2) wierzycieli, których wierzytelnościom nie przysługuje pierwszeństwo (§ 46, ustęp 3 ord. ugod.) wykazuje się w wymiarze, odpowiadającym przyjętemu wnioskowi ugodowemu (§ 42 ord. ugod.) sumarycznie, lecz odrębnie wedle kategorii 1. 1 i 2. Poświadczenia złożenia należy zaopatrzyć datą i podpisem składającego.

(³) Na jednym egzemplarzu poświadczenia złożenia winien umieścić komisarz ugody zapisek, czy podstawa obliczenia należności ryczałtowej, przytoczona w poświad-

czeniu złożenia, zgadza się z sądowymi aktami postępowania ugodowego, w braku zaś zgodności uwidocznić, w czym polega różnica. O ile zbadanie na podstawie aktów postępowania ugodowego nie jest możliwym, uwidoczni to komisarz ugodowy w zapisku na jednym z egzemplarzy poświadczeń złożenia.

§ 12. ⁽¹⁾ Egzemplarz, zaopatrzony zapiskiem komisarza ugodowego co do zgodności z aktami postępowania ugodowego (§ 11, ustęp 3), winien zatrzymać urząd wymieniony w § 10, ustęp 1, jako alegat rachunku, drugi egzemplarz natomiast, zaopatrzony potwierdzeniem urzędowym co do uskutecznienia zapłaty lub dania na nią zabezpieczenia, należy zwrócić stronie.

⁽²⁾ Przed zupełną zapłatą lub dostatecznym zabezpieczeniem należności ryczałtowej albo wykazaniem, że władza skarbową zgadza się na sądowe zatwierdzenie ugody, nie może być ugoda zatwierdzona przez sąd w myśl § 50 l. 4 ord. ugod.

⁽¹⁾ Od czasu sądowego zatwierdzenia ugody uważa się kwotę, złożoną na zabezpieczenie, jako daną celem zapłaty należności ryczałtowej.

Postanowienia wspólne.

§ 13. ⁽¹⁾ O każdym ukończeniu konkursu i każdym zatwierdzeniu ugody mają sądy zawiadamiać tę kierującą władzę skarbową pierwszej instancji (oddział należności okręgowej dyrekcji skarbu, urząd wymiaru należności), w której okręgu urzędowym ma swą siedzibę komisarz konkursowy lub ugodowy. Jeżeli zawiadomienie dotyczy ukończenia konkursu, należy uwidocznić także sposób tego ukończenia.

⁽²⁾ Zawiadomienia, przytoczone w ustępie poprzednim, można uskutecznić przez udzielenie wygotowania uchwały sądowej, którą uznano konkurs za ukończony albo ugodę zatwierdzono.

(³) Postanowienia obu poprzednich ustępów stosować należy analogicznie, jeżeli po ukończeniu konkursu wyjdzie na jaw majątek, należący do masy konkursowej (§ 38, ustęp 1 i 2 ord. konk.).

§ 14. Celem zbadania, czy zachowano przepisy w artykule XIV rozporządzenia cesarskiego i w postanowieniach wyżej przytoczonych oraz celem wymiaru należności ryczałtowej, mogą organa skarbowe zażądać od tych osób, które obowiązane są do zapłaty należności ryczałtowej albo za tę należność odpowiadają, przedłożenia wszelkich środków pomocniczych, potrzebnych do tych czynności urzędowych; w szczególności można zażądać od zarządcy masy i od krydataryusza uwierzytelnionych odpisów zatwierdzonych projektów rozdziału (§§ 129, 130 i 136 ord. konk.), lub dokumentu sporządzonego na ugode przymusową, od dłużnika w postępowaniu ugodowym i od zarządcy ugodowego uwierzytelnionych odpisów dokumentu, sporządzonego na ugode. Dla tych samych celów można postarać się także o akta sądowe postępowania konkursowego lub ugodowego.

§ 15. Jeżeli ugoda przymusowa lub ugoda sądownie zatwierdzona przenosi własność nieruchomości (artykuł XIV, § 6, ustęp 2 i § 12, ustęp 2 rozporządzenia cesarskiego) albo jeżeli przy tej sposobności zawarto inną czynność prawną, podlegającą bezpośredniej zapłacie należności na podstawie urzędowego wymiaru natenczas należy, nie naruszając zarządzeń, wydanych odnośnie do należności ryczałtowej w §§ . . . 10 do 14, oznajmić te czynności prawne celem wymiaru należności według ogólnych przepisów o należnościach z zachowaniem §§ 43 i 44 ustawy z dnia 4 lutego 1850 l. 50 Dz. u. p., a to pod rygorem ujemnych skutków, przewidzianych w §§ 79 l. 8 i 80 tej samej ustawy.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. (Ogłoszenie nastąpiło w dniu 16 stycznia 1915).

B.

W dniu 25 września 1915 r. ogłoszonym zostało cesarskie rozporządzenie z dnia 15 września 1915 Nr. 279 Dz. u. p. o należnościach sądowych.

Rozporządzenie to, które obejmuje między innymi przepisy o należności ryczałtowej w postępowaniu ugodowym, a nadto przepisy o wszelkich innych należnościach skarbowych w postępowaniu ugodowym, wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 1916 r. Jedynie przepisy tego rozporządzenia cesarskiego, które dotyczą należności ryczałtowej w postępowaniu ugodowym, odnoszą się także do tych ugód, które sądownie zatwierdzone zostały w czasie od 1 stycznia do 31 grudnia 1915 r. (§ 53 cyt. rozp.).

Następstwem tego jest okoliczność, że art. XIV ces. rozp. wprov. ord. konk. i ugod. z dnia 10 grudnia 1914 r. Nr. 337 Dz. u. p. wyżej pod A) na str. 109 przytoczony, uchylony został z dniem 1 stycznia 1916 r. w całości (§ 49, l. 11 ces. rozp. z 15 września 1915 Nr. 279 Dz. u. p.), że ponadto te postanowienia wspomnianego na ostatku art. XIV, które odnoszą się do należności ryczałtowej, stały się bezprzedmiotowe już z dniem 25 września 1915 r. t. j. z dniem ogłoszenia ces. rozp. z 15 września 1915 o należnościach sądowych.

Ponieważ jednakże z jednej strony postanowienia rozp. ces. z dnia 15 września 1915 Nr. 279 Dz. u. p. i postanowienia art. XIV rozp. ces. z dnia 10 grudnia 1914 r. Nr. 337 Dz. u. p. odnośnie do należności ryczałtowej są identyczne, a z drugiej strony do rozp. ces. z dnia 25 września 1915 r. Nr. 279 nie wydano dotąd rozporządzenia wykonawczego, przeto aż do wydania takiego rozporządzenia wykonawczego posiada dalej znaczenie rozporządzenie wykonawcze z dnia 12 stycznia 1915 r. Nr. 10 Dz. u. p., wydane do art. XIV ces. rozp. z dnia 10 grudnia 1914 r. Nr. 337 Dz. u. p., wyżej na str. 111 przytoczone.

Co się tyczy samego rozporządzenia ces. z dnia 15 września 1915 r. Nr. 279 Dz. u. p. o należnościach sądowych, to ono składa się z tekstu, stanowiącego właściwe rozporządzenie, oraz z taryfy należnościowej, stanowiącej część składową ces. rozporządzenia.

Z uwagi na to w dalszym ciągu pod 1) przytacza się te postanowienia ces. rozp. z dnia 15 września 1915 r. Nr. 279 Dz. u. p., które odnoszą się do postępowania ugodowego, zaś pod 2) te postanowienia taryfy, które się odnoszą do postępowania ugodowego.

1).

§ 11, ustęp 3: Zarządcy ugodowemu i radzie przybocznej wierzycieli przysługuje odnośnie do wszystkich pism i czynności urzędowych, dotyczących postępowania ugodowego, osobiste uwolnienie od należności. To zwolnienie nie obejmuje należności od ugód sądowych i od innych interesów prawnych, następnie należności od sporów, które łączą się z postępowaniem ugodowym.

§ 23. Dla oznaczenia wysokości należności od podań w postępowaniu ugodowym, wymienionych w taryfie pod poz. 9, lit. a), l. 1, tudzież od ich załączników niemniej od protokołów, takie podania zastępujących jest decydującą kwotą przez wierzyciela w postępowaniu ugodowym zgłosić się mającą albo zgłoszoną, przy zgłoszeniu roszczeń o zabezpieczenie wierzytelności zaś kwota ubezpieczyć się mającej wierzytelności. Przy ustaleniu tych kwot należy analogicznie stosować przepisy § 54, ustęp 2 i § 58, ustęp 1 normy jurysdykcyjnej. Wierzytelności warunkowe należy tak traktować jak bezwarunkowe.

Jeżeli wierzyciel zgłasza kilka wierzytelności w postępowaniu ugodowym, to należność stosuje się do sumy kwot tych wierzytelności.

Jeżeli wierzyciel zgłoszoną wierzytelność dodatkowo obniży, to należność od podania, do tego obniżenia się odnoszącego, tudzież od ewentualnych przez tego wierzy-

ciela później wniesionych podań w rodzaju określonym w poz. tar. 9, lit. a), l. 1 tudzież od załączników takich podań od protokołów takie podania zastępujących stosuje się wedle wysokości obniżonej kwoty wierzytelności.

§ 24, ustęp 4: Podstawę do obliczenia należności ryczałtowej od sądownie zatwierdzonej ugody (poz. tar. 15, lit. b) należy wypośrodkować przez zliczenie kwot wyłożonych albo przeznaczonych na zaspokojenie wierzycieli (§ 46, ustępy 2 i 3 ord. ugod.). Kwoty, przypadające osobom uprawnionym do odrębnego zaspokojenia (§ 46, ustęp 1 ord. ugod.), należy wliczyć do podstawy obliczenia tylko w tej kwocie częściowej, która przypada im nie jako uprawnionym do odrębnego zaspokojenia.

§ 5, ustęp 2: Należność należy obliczyć wedle stopni wartości od 40 do 40 koron. Resztę, wynoszącą 2 kor. lub więcej, przyjęc należy jako pełny stopień, resztę niżej 2 kor. należy pominąć.

§ 25, ustęp 1: W przypadku poz. tar. 15 lit b) (t. j. w postępowaniu ugodowym) cięży obowiązek zapłaty należności ryczałtowej na dłużniku.

§ 25, ustęp 3: Za zapłatę należności ryczałtowej od postępowania ugodowego odpowiadają niepodzielnie z dłużnikiem osoby, które w ugodzie przyjęły odpowiedzialność za zobowiązania dłużnika.

§ 26, ustęp 4: Należność ryczałtowa od postępowania ugodowego należy do wierzytelności uprzywilejowanych (§ 23 ord. ugod.); ma być zapłaconą bezpośrednio bez urzędowego wymiaru i staje się płatną przy zatwierdzeniu ugody. Dłużnik i zarządca ugodowy obowiązani są dostarczyć władzy skarbowych środków potrzebnych do zbadania, czy należność uiszczono zgodnie z przepisami.

§ 2, l. 8: Roszczenie skarbu państwa o zapłatę należności ryczałtowej w postępowaniu ugodowym powstaje z chwilą sądowego zatwierdzenia ugody.

2).

Taryfa należności sądowych:

Liczba pozycji	Prz miot	podstawa wymiar należności	stałe należności		należności procentowo oznaczone
			K	h	procent
9	Podania: a) o ile niema zastosowania inne postanowienie taryfy. 1. Podania wierzycieli , które zawierają zgłoszenie wierzycelności w postępowaniu ugodowem, albo ograniczenie, uzupełnienie lub inną zmianę takiego zgłoszenia jeśli wartość zgłosić się mającej lub zgłoszonej wierzycelności wynosi do 100 K ponad 100 K do 1000 K ponad 1000 K 2. Podania dłużnika i zarządcy ugodowem w postępowaniu ugodowem 3. Inne podania c) Wnioski dłużnika o wdrożenie postępowania ugodowego d) Środki prawne: 1. do trybunału pierwszej lub drugiej instancji 2. do Sądu najwyższego . . .	od każdego arkusza » »	— 1 2	30 — —	
		»			wolne od należności
		»	1	—	
		»			wolne od należności
		pierwszego arkusza »	5 10	— —	
10	Protokoły: a) jeśli zastępują podania . . b) w innych wypadkach . . .				jak te podania wolne od należności
11	Załączniki podań i protokołów podlegających należnościom, o ile według treści swej nie mają być uważanemi za część istotną podania lub protokołu a zatem podlegają należności od podania i protokołu: a) w innych wypadkach, aniżeli przytoczonych pod lit. b) b) książki, broszury, plany sytuacyjne i inne przedmioty, które nie są pismami	każdego arkusza poszczególnej sztuki	— —	50 50	

II. Postępowanie ugodowe.

U w a g a

do pozycji 9.

1. Należytość od drugiego i każdego następnego arkusza podań, które według należytości oznaczonej pod lit. d) stempłować należy, wynosi po 1 K.

2. Postanowienia uwag 2 i 6, lit. a, c, d i e, do pozycji taryfy 1 mają i do podań w postępowaniu ugodowym odpowiednie zastosowanie.

Wedle cyt. tu na ostatku uwagi 2 do poz. tar. 1 podlegają dalsze egzemplarze podania tej samej należytości co pierwszy egzemplarz podania; takiej samej należytości podlegają odpisy podania, do sądu wnoszone.

Wedle cyt. tu dalej uwagi 6, lit. a) do poz. tar. 1 są wolne od należytości podania w sprawie prawa ubogich.

Wedle cyt. tu uwagi 6, lit. c) do poz. tar. 1 są wolne od należytości skarbowej pisemne oświadczenia do sądu skierowane, które mogą być przyjęte do protokołu w kancelarii sądowej, a które nie zawierają żadnego wniosku, podlegającego załatwieniu przez sąd.

Wedle cyt. tu uwagi 6, lit. d) do poz. tar. 1 są wolne od należytości podania o sprostowanie uchwał.

Wedle cyt. tu uwagi 6, lit. d) są wolne od należytości podania i przygotowania podań, które się załącza zamiast przepisanych rubryk.

do pozycji 11.

1. Załączniki podań przytoczonych w pozycji taryfy 9, lit. a), liczba 1 podlegają należytości 20 h. od każdego arkusza, jeśli wartość wierzytelności zgłoszonej lub zgłosić się mającej 100 K. nie przenosi.

2. Od należytości jako załączniki są wolne.

a) wszystkie krajowe i zagraniczne publiczne papiery kredytowe, ich kupony i talony; papiery zastępujące pieniądź i inne publiczne znaki wartościowe;

b) świadectwa ubóstwa;

c) dokumenty i pisma wolne od należytości jako przeznaczone do pewnego oznaczonego użytku, jeśli będą użyte jako załączniki do tego użytku.

Liczba pozycji	Przedmiot	podstawa wymiaru należności	stałe należności		należności procentowo oznaczone
				h	procent
12	<i>Duplikaty</i> (tryplikaty etc.) wygotowań sądowych . . .	od każdego arkusza	2	—	
13	<i>Odpisy</i> (sądowe), które stronie na jej żądanie są udzielone	»	2	—	
14	<i>Poświadczenia urzędowe</i> sądu a) jeśli są udzielone . . . zarządcy ugodowemu b) w innych wypadkach . . .	»	wolne od należności		
15	<i>Należność ryczałtowa</i> w postępowaniu ugodowym: a) b) dla postępowania ugodowego w wypadku sądowego zatwierdzenia ugody (§ 49 ordynacyi ugodowej)	od sumy kwot zużytych lub stojących do dyspozycyi dla zaspokojenia wierzycieli (§ 46, ustęp 2 i 3 ordynacyi ugodowej)	2	—	1/2

U w a g a

do pozycyi 12.

1. Przeznaczone dla stron wygotowania sądowych rozstrzygnięć w postępowaniu ugodowym są w regule wolne od należności. Te wygotowania takich rozstrzygnięć jednakowoż, które udzielane są stronom tylko na ich specjalne żądanie, podlegają należności tak, jak duplikaty.

2. Wyciągi z sądowych rozstrzygnięć są, o ile chodzi o uiszczenie należności, na równi postawione z duplikatami.

Do pozycyi 15.

1. *Ugody* w postępowaniu ugodowym podlegają należności według poz. taryfy 8.

Wedle cyt. tu poz. tar. 8 podlegają ugody należności skarbowej we wysokości $\frac{1}{2}\%$ od wartości, na jaką ugoda opiewa; jeżeli jednak przedmiot ugody jest nieocenny podlegają ugody należności stałej w kwocie 2 kor.

2. Sądownie zatwierdzone ugody *przymusowe* (lit. b) nie podlegają poza należnością ryczałtową według pozycyi taryfy 15 — żadnej dalszej należności; jeśli w przedmiocie ugody takiej, sądownie zatwierdzonej oprócz protokołu sądowego sporządzony zostanie dokument, to należy uiścić stałą należność 1 kor. od każdego arkusza. Jeżeli przez taką sądownie zatwierdzoną ugodę przeniesioną zostanie własność nieruchomości, należy uiścić obok należności ryczałtowej także należność przenośną, przewidzianą w ustawie z dnia 18 czerwca 1901 Nr. 74 Dz. u. p.

3. Sądowe ugody (. . . . ugody przymusowe poza konkursem i inne ugody), mocą których w toku postępowania ugodowego w sądzie na zasadzie jakiegś poprzedniej czynności prawnej uznanym zostaje jakiś dług, prawo albo obowiązek dopełnienia jakiegoś zobowiązania, należy traktować jak oświadczenia przed sądem składane (pozycya taryfy 53 ustawy z 9 lutego 1850 Nr. 50 Dz. u. p.).

Otoż powołana tu na ostatku poz. tar. 53 ust. z 9 lutego 1850 Nr. 50 Dz. u. p. brzmi, jak następuje:

Oświadczenia sądowe, któremi ktoś uznaje dług, ustanawia prawo na rzecz drugiego, albo przeniesienie prawa na osobę drugą albo wypełnienie zobowiązania przez osobę drugą wobec niego zaciągniętego poświadczą winien sędzia donieść do wiadomości urzędowi, powołanemu do wymiaru należności. Jeżeli czynność prawna dopiero w sądzie przedsięwzięta zostaje, należy je uważać za dokumenta. Jeżeli się jednak odnoszą do już poprzednio przedsięwziętych czynności prawnych (zawartych umów), to urząd jest upoważniony do żądania dowodu, że od tej czynności w swoim czasie zapłacono należność skarbową. Jeżeli dowodu takiego się nie dostarczy, to należy, jeżeli czynność prawna podlega należności tylko przy sporządzeniu dokumentu, oświadczenie to jako dokument poddać należności. Jeżeli jednak czynność prawna podlega należności także bez sporządzenia dokumentu, to należy należność od dokumentu pobrać niezależnie od kary ustawowej. Samo oświadczenie podlega natomiast należności stempelowej od podań albo protokołów.

SPIS ALFABETYCZNY.

Liczba oznacza stronę niniejszej książki.

Absonderungsrecht 26, 28.

adnotacja otwarcia postępowania ugodowego 21, 31.

adnotacji postępowania ugodowego wykreślenie 80, 82.

adnotacja stopnia pierwszeństwa 31.

adwokat jako zarządca ugodowy 50.

adwokackie zastępstwo 91.

agentów handlowych wierzytelności 41.

akcyjna spółka 90.

akuszerek wierzytelności 41.

aptekarzy wierzytelności 41.

audyencya ugodowa 38 i n.

audyencji ugodowej wyznaczenie 15, 65.

audyencyi ugodowej odroczenie 64, 65, 68, 69.

Aussonderungsrecht 28.

Badanie prawa głosowania 68

badanie zgłoszonych wierzytelności 67.

badanie właściwości sądu 95.

bezskuteczność czynności prawnych dłużnika 22, 23.

bezskuteczność ugody, zob. nieskuteczność ugody.

blizy członkowie rodziny dłużnika 50, 51, 65, 66.

Centralny dziennik (Zentralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister) 16, 19, 20, 96.

cesye wierzytelności a prawo głosowania 62, 63.

cja 40.

członkowie rodziny dłużnika 50, 51, 65, 66.

cofnięcie wniosku ugodowego 11, 59, 81.

czasokresy 92, 95.

czasokres do rekursu 92.

czasokres (90 dniowy) do przyjęcia ugody 81.
czasokresu tego przedłużenie przez ministerstwo 81.
czasokresu tego przedłużenie z powodu wypadków wojennych —
przez sąd 83.
czasokresu zaniechanie 92.
czynności prawne dłużnika 22 i n.
czynności dłużnika dozwolone 27, 70.
czynności dłużnika karygodne 86, 94.
czynności dłużnika oszukańcze 80.
czynności prawnych dłużnika bezskuteczność 23 i n.
czynsz za dzierżawę podatków 40.

Datki na utrzymanie 33.

darowizny 47, 79.

dekret dla zarządcy ugodowego 51.

delegacja sądu 95.

dług masy 78.

dłużnika czynności, zob. czynności dłużnika.

dłużnika obecność na audyencji ugodowej 58, 59.

dłużnika wniosek o wdrożeniu postępowania ugodowego 6 i n.

dłużnika zapiski 76.

doręczenia — wogóle 95.

doręczenie edyktu 16.

dzieńców wniosek o wdrożenie postępowania ugodowego 7.

dzieńców zgoda na zawarcie ugody w spuściźnie 88.

dzień otwarcia postępowania ugodowego 21.

Dziennik centralny 16, 19, 20, 96.

Edykt dotyczący wdrożenia postępowania ugodowego 14 i n.

edyktu doręczenie 16.

edyktu formularz 20.

edyktu ogłoszenie 16 i n.

edyktu ogłoszenie w Dzienniku centralnym 16, 19, 20.

edyktu przybicia na tablicy sądowej — dzień 21, 22.

eskomp wierzitelności 28.

Ferye sądowe 95.

forma podania o wdrożenie postępowania ugodowego 9.

forma zgłoszenia wierzitelności 18.

forma podań — wogóle 91.

formularze do ordynacji konkursowej i ugodowej 101 i n.

formularz dekretu dla zarządcy ugodowego 51.

formularz edyktu 20.

formularz projektu ugody 11.

formularz wpisu zgłoszeń 18.

formularz uchwały pozwalającej wdrożenia postępowania ugodowego 14.

formularz uchwały udzielającej zwłoki do przedłożenia spisu majątku 11.
 formularz uchwały zatwierdzającej ugodę 73.
 formularz uchwały odmawiającej zatwierdzenia ugody 73.
 formularz uchwały orzekającej ukończenie postępowania ugodowego 80.
 formularz uchwały zasłanawiającej postępowanie ugodowe 84.
 formularz wniosku o wdrożenie postępowania ugodowego 9, 11.
 formularze statystyczne 104 i n.
 formularzy księga 102.

Giełda 16.

głosowania prawo 60 i n.
 głosowania prawa — badanie 68.
 głosowania prawa zakwestyjonowanie 66, 67.
 grabieży protokół 21, 81.

Handlowy rejestr — adnotacya postępowania ugodowego w — 21.
 handlowych wierzycieli wierzytelności 45, 46, 70, 71.
 hipoteczne wpisy 31.
 Hoffmanna teoria 33.

Intabulacya po wdrożeniu postępowania ugodowego 31, 32.

Kancelaryjny urzędnik 104.

karne postanowienia 13, 17, 54, 58, 64, 65, 77, 85, 90.
 karne zarządzenia 94.
 karty liczebne 104 i n.
 kary pieniężne 47, 79.
 karygodny czyn dłużnika 94.
 kas chorych roszczenia 41, 43, 44.
 komisarz ugodowy 48 i n., 93.
 kompensata, zob. potrącenie.
 konkursu otwarcie 28, 82, 83, 84, 89, 90.
 korzyści szczególne 71 i n., 74, 75, 86.
 koszta pogrzebu dłużnika 40, 42.
 koszta postępowania ugodowego 40, 74.
 koszta procesowe 91.
 koszta wierzycieli 47.
 kraj 95.
 kryda lekkomyślna 17.
 kryda oszukańcza 13, 78, 84, 85.
 ksiąg złożenie 14.
 księga formularzy 102.
 księgi publiczne — adnotacya wdrożenia postępowania ugodowego w księdze publicznej 21, 81.
 kupiec zarejestrowany 8, 46.

kuratora dla posiadaczy listów zastawnych — ustanowienie 14, 61.
krunatora takiego — zgłoszenie pretensyi posiadaczy listów zastawnych 17.
kurenda 92.

Lekarzy wierzitelności 41.
liczebne karty 104 i n.
likwidatorowie w spółce 6.
lista zarządców ugodowych 98.

Majątek kas chorych 43.
majątku dłużnika spis 10.
małżeńskie układy 45, 46.
małżonki dłużnika wierzitelności 45.
masy dług 28.

Nadzór nad interesami dłużnika 25.
nadzór nad przedsiębiorstwem 22, 30.
nadzór nad zarządcą ugodowym 56.
najniższa oferta przy ugodzie 6, 12, 71.
należyłość skarbowa ryczałtowa 42, 73, 75, 104 i n.
należyłości skarbowe wogóle 109 i n.
należyłości telefoniczne 42.
należyłości uboczne 44.
należyłości wierzycieli uprzywilejowanych 40.
niedobór wierzyciela spółki 89.
nieoprocentowane wierzitelności 32.
nieoznaczone wierzitelności 32.
nieruchomości dłużnika pozbycie i obciążenie 22.
nieskuteczność ugody 78, 86 i n.
nieważność ugody 78, 84 i n.
nieważność układu zawierającego szczególnie korzyści 71 i n.
niewinny wierzyciel 86.
niewypłacalność 6, 7, 9.
notaryusz jako zarządca ugodowy 50.

Obciążenie nieruchomości dłużnika 22.
obcokrajowi wierzyciele 48.
obdłużenie 7, 9.
obiegowe zawiadomienie 92.
obwieszczenia publiczne 92.
obwieszczenie publiczne wdrożenia postępowania ugodow. 14 i n.
obwieszczenie publiczne zatwierdzenia ugody 73.
obwieszczenie publiczne zastanowienia postępowania ugodow. 82.
obwieszczenie edyktu w Dzienniku centralnym 16, 19, 20.
oddział doręczeń 21.

- odmówienie wnioskowi o wdrożenie postępowania ugodowego 12.
 - odmówienie zatwierdzenia ugody 74 i n., 81.
 - odpis wniosku ugodowego 16.
 - odpowiedzialność zarządcy ugodowego 52, 53, 54, 58.
 - odpowiedzialność karna zarządcy 54.
 - odrębności prawo 26, 28, 69.
 - odrębności prawa zgaśnięcie 29.
 - odroczenie sprzedaży 28.
 - odroczenie audyencji ugodowej 64, 65, 68.
 - odsetek potrącenie 32, 33.
 - odsetki od dnia wdrożenia postępowania ugodowego 47, 79.
 - odwołanie komisarza ugodowego 49.
 - odwołanie rady przybocznej wierzycieli 57.
 - odwołanie zarządcy masy 57.
 - oferta najniższa przy ugodzie 6, 12, 71.
 - ogólne postanowienia 90 i n.
 - okrętowy rejestr 21, 81.
 - opieczątowanie ruchomości 14.
 - opisanie ruchomości 30.
 - opłaty na ubezpieczenie 40.
 - organa postępowania ugodowego 48 i n.
 - osoby prawnicze 7, 59.
 - oszukańcza kryda 13, 78, 84, 85.
 - oszukańcze czynności dłużnika 86.
 - otwarcie konkursu 28, 82, 83, 84.
 - otwarcie postępowania ugodowego 6.
 - otwarcie postępowania ugodowego a prawa odrębności 28.
 - otwarcia postępowania ugodowego adnotacya 21, 31.
 - otwarcia postępowania ugodowego ogłoszenie 14 i n.
 - otwarcia postępowania ugodowego skutki 21 i n.
- Patentowy rejestr 21, 81.**
- pensyjne ubezpieczenie 41.
 - pielęgniarzy chorych wierzytelności 41.
 - pieniędzy odbiór 22.
 - pieniędzy wydanie przez urząd pocztowy 24.
 - pisma 95.
 - pobory służbowe — wierzytelnościami uprzywilejowanymi 40, 42, 43.
 - początek mocy obowiązującej ordynacji ugodowej 6.
 - pocztowy urząd 24.
 - podanie o wdrożenie postępowania ugodowego 9.
 - podanie ze zgłoszeniem wierzytelności 18.
 - podatki jako wierzytelności uprzywilejowane 40.
 - pogrzebu dłużnika koszt 40, 42.
 - posagu oddanie 45.
 - postanowienia ogólne 90 i n.

- postępowanie drobiazgowo 88.
- postępowanie powrotowe 88.
- postępowanie trybunalskie 88.
- postępowanie ugodowe — a wypadki wojenne 82.
- postępowania ugodowego wdrożenie 6 i n.
- postępowania ugodowego ukończenie 80 i n.
- postępowania ugodowego zastanowienie 81 i n., 99.
- poszukiwanie zwrotne 35, 36, 78.
- potrącenie wzajemne 36 i n.
- pozbycie nieruchomości 22.
- powrotne świadczenia 33.
- prawna zdolność dłużnika 25.
- prawnicze osoby 7, 59,
- prawny skutek ugody 77 i n.
- prawo głosowania 60 i n.
- prawo odrębności 26, 28, 29, 60, 61, 69, 70.
- prawo ręcycieli 34.
- prawo ścigania 39.
- prawo do ręcycieli 73.
- prawo ubogich 93.
- prawo wycofania 39.
- prawo wyłączenia 28, 38, 69.
- prawo współdłużników 34, 35.
- prawo przeciw współdłużnikom 35, 73.
- prawo zastawu sędziowskie 26.
- prawo zastawu umowne 27.
- prawo zastawu ustawowe 27.
- prawo zaspokojenia 26.
- prawo zatrzymania 29.
- prawo zwrotnego poszukiwania 35, 36, 73.
- prenotacja po wdrożeniu postępowania ugodowego 31, 32.
- procesowa zdolność dłużnika 25.
- prokuratorowi skarbu zawiadomienie 16.
- prokuratorowi państwa zawiadomienie 94.
- protokół grabieży 21, 81.
- protokół — wogóle 91.
- przedawnienia wstrzymanie przez zgłoszenie wierzytelności 25.
- przesyłek wydanie przez urząd pocztowy 24.
- przedłużenie czasokresu określonego dla postępowania ugodowego 81.
- przybicie edyktu na tablicy sądowej 21.
- przysięgi wyjawienia — ofiarowanie 11.
- przysięgi wyjawienia — złożenie 59.
- przysięgi wyjawienia — niezłożenie 81.
- przywrócenie do pierwotnego stanu 92.
- publiczne obwieszczenie postępowania ugodowego 14 i n.

- Rada przyboczna wierzycieli** 57.
rejestr handlowy — adnotacja w... 21, 81.
rejestr okrętowy 21, 81.
rejestr patentowy 21, 81.
rejestr ugodowy 102, 103.
rekurs przeciw uchwałom komisarza ugodowego 49, 93.
renty roczne 33.
ręczyciele 34, 73, 77, 78.
ręczyciele i prawa 34, 73.
ręczyciele i roszczenia o zwrot 44, 73.
rękojmia dłużnika 22.
roczne renty 33.
roszczenia kas chorych 41.
roszczenia o zwrot długu zapłaconego 44.
roszczenia w postępowaniu ugodowym wogóle 38 i n.
roszczenia uprzywilejowane 40 i n.
roszczenia wykluczone w postępowaniu ugodowym 47.
roszczenie zarządcy masy 54 i n.
roszczenia z darowizn 47.
roszczenia z zapisów 47.
równości zasada 69, 71.
rozprawa ustna 91.
rozporządzeń wykonalność 96.
ryczałtowa należność skarbowa 42, 73, 75.
rzeczy nienależące do dłużnika 28.
- Sąd górniczy** 8.
sąd handlowy 8.
sąd ugodowy 6 i n. 48, 49, 50, 73, 83, 93.
sądowe należności 115 i n.
sądowa kancelarya 104.
ścigania prawo 39.
senat 88, 95.
sędzia fachowy 91.
sędzia samoistny 49, 88.
sędziego wyłączenie 95.
skarga o zwrot szczególnych korzyści 72, 87.
skarga o zapłatę niedoboru 86, 87.
skarbowa należność, zob. należność skarbowa.
skarbowa władza 74, 75.
skutki otwarcia postępowania ugodowego 21 i n.
skutki ugody 77 i n. 84.
skutki prawne ugody w konkursie 79 i n.
służbowe pobory 40, 42, 43.
spadek, zob. spuścizna.
spis majątku dłużnika 10, 11.
spis wierzytelności zgłoszonych 18, 65.

spoczywanie postępowania 91.
spółka 6, 7, 9, 59, 60, 75, 79, 85, 88.
spółka akcyjna 90.
spólnicy osobiście odpowiedzialni 6, 7, 9, 75, 77, 79, 88, 89.
sprawozdanie zarządcy ugodowego 52, 53, 56, 59.
sprzeciwienie się czynności dłużnika przez zarządcę 23.
sprzeciwienie się prawu głosowania 63.
spuścizny wniosek ugodowy 7.
spuściznie — zawarcie ugody w... 10, 75, 88.
statystyczne formularze 104.
stemplowe należitości 118 i n.
stopień pierwszeństwa wpisu hipotecznego 31.
stowarzyszenie zarobkowe i gospodarcze 7.
szczególne korzyści 71 i n., 74, 75, 86.
środki prawne (rekurs) wogóle 93.
środki prawne przeciw odmówieniu wdrożenia postępowania ugodowego 13.
środki prawne przeciw zatwierdzeniu i niezatwierdzeniu ugody 77.
świadczenia powrotne 33.

Taryfa należitości sądowych 116, 118 i n.
taryfa wynagrodzenia zarządcy ugodowego 55.
telefoniczne należitości 42.
telegraficzne podanie o wdrożenie postępowania ugodowego 9.
telegraficzne zgłoszenie wierzytelności 18.
teoria Hoffmanna 33.
terminowe wierzytelności 32.
treść edyktu 15 i n.
treść ugody 69 i n.
treść wniosku o wdrożenie postępowania ugodowego 10, 11.

Ubezpieczenie pensyjne 41.
uboczne należitości 44.
ubogich prawo 93.
uchwała pozwalająca wdrożenia postępowania ugodowego 13.
ugoda przymusowa w konkursie 76.
ugoda spółki handlowej 88.
ugoda spółnika 89.
ugoda spuścizny 88.
ugodowy komisarz 48 i n.
ugodowy sąd 6, 7, 48, 49, 50, 73, 83, 93.
ugodowy zarządca, zob. zarządca ugodowy.
ugody projekt 11.
ugody przyjęcie 63 i n.
ugody nieprzyjęcie 81.
ugody nieskuteczność 78, 86 i n.
ugody nieważność 78, 84 i n.

ugody niezatwierdzenie 74 i n.
ugody skutek prawny 77 i n.
ugody treść 69 i n.
ugody zatwierdzenie 73 i n.
układ małżeński 45, 46, 70.
układ o właściwość sądu 91.
układ o wynagrodzenie zarządcy ugodowego 56.
układ zawierający szczególne korzyści 71, 86.
ukończenie postępowania ugodowego 80 i n.
umowy zastępcze 41, 44.
uprzywilejowane wierzytelności 26, 40 i n., 69, 70.
urząd pocztowy 24.
usunięcie zarządcy ugodowego 57.
ustna rozprawa 91.
utrzymanie — datki na... 33.
uwolnienie zarządcy ugodow. od należności skarbowych 51, 111.
uwolnienie rady przybocznej wierzycieli od należności skarbo-
wych 58, 111.

Warunki przyjęcia wniosku ugodowego 63 i n.

warunkowe wierzytelności 34.
wiadomość o wdrożeniu postępowania ugodowego 24.
wierzyciel niewinny 86.
wierzyciel pominięty 78.
wierzyciel spółki 89.
wierzycieli handlowych wierzytelności 45, 46, 70, 71.
wierzycieli obcokrajowych wierzytelności 48.
wierzytelności badanie 67.
wierzytelności małżonki dłużnika 45.
wierzytelności nieoprocentowane 32.
wierzytelności nieoznaczone 32.
wierzytelności nieuprzywilejowane 27, 69.
wierzytelności warunkowe 34.
wierzytelności wierzycieli handlowych 45, 46.
wierzytelności z tytułu świadczeń powrotnych 33.
wierzytelności zgłoszonych spis 18, 65.
władza skarbowa 74, 75, 113.
właściwość sądu ugodowego 7.
właściwość sądu dla sporów z okazji postępowania ugodowego
87, 88.
właściwości sądu badanie 95.
wniosek o ugodę przymusową 76. »
» o otwarcie konkursu 7, 10, 26, 27, 82, 83, 90.
» o wdrożenie postępowania ugodowego 6.
» tegoż forma 9.
» tegoż treść 10 i n.
» tegoż cofnięcie 11, 59, 81.

- wniosek tegoż niedopuszczalność 12 i n.
 - » tegoż przyjęcie 63.
 - » tegoż załatwienie 12 i n.
 - » tegoż zmiana 11, 59, 65, 69.
- wojennych wypadków wpływ na postępowanie ugodowe 82 i n.
- wpisy hipoteczne 31.
- współdłużników prawa 34, 77.
- współdłużnikom — prawa przeciw 35.
- wstrzymanie przedawnienia przez zgłoszenie wierzytelności 25.
- wyciąg z edyktu 16.
- wycofania prawo 39.
- wydatki na zarząd 40.
- wyjawienia przysięga 11, 59, 81.
- wykonawcze rozporządzenie 96 i n.
- wykreślenie adnotacyi postępowania ugodowego 80, 82.
- wykluczone roszczenia w postępowaniu ugodowym 47.
- wyłączenia prawo 28, 38, 69.
- wyłączenie sędziego 95.
- wynagrodzenie służbowe 41, 42, 43.
- wynagrodzenie zarządcy ugodowego 42, 54 i n. 75.
- występek z § 486 u. k. 8.
- wzajemne potrącenie 36 i n.
- wznowienie prawa odrębności 29.

- Zabezpieczenie kosztów i należitości postępowania ugodow. 74.**
- zabezpieczenie należitości ryczałtowej 75.
- zabezpieczenie wierzytelności zaprzeczonej 70.
- zaczepienie czynności prawnych dłużnika 23.
- zagranica — a ugoda 79.
- zakaz wypłat 14.
- zakład emitujący listy zastawne 14, 61.
- zakwestyonowanie prawa głosowania 66, 67.
- załatwienie wniosku o wdrożenie postępowania ugodowego 12.
- zaniechanie czasokresu 92.
- zaniechanie (karygodne) uczynienia wniosku o wdrożenie postępowania ugodowego 8.
- zapisy 47, 79.
- zapiski dłużnika 76.
- zapłata należitości ryczałtowej 75.
- zapłat uiszczanie 23.
- zaprzeczenie wierzytelności 69.
- zarządca ugodowy 50 i n.
- zarządy ugodowego nadzór 56 i n.
 - » » obowiązki 52.
 - » » odpowiedzialność 52, 53, 54.
 - » » odpowiedzialność karna 54.
 - » » sprawozdanie 52, 53, 56, 59.

- zarządy ugodowego stanowisko prawne 25.
- » » ustanowienie 50.
 - » » usunięcie 57.
 - » » wynagrodzenie 42, 54, 75.
 - » » zmiana 51.
- zarządców ugodowych lista 98.
- zarządzenia karne 94.
- zarządzenia przy dozwoleń wdrożenia postępowania ugodowego 13, 14, 81, 83.
- zarządzeń sądowych wykonalność 91.
- zasada równości 69, 71.
- zasądzenie dłużnika za oszukańczą krydę — przeszkodą ugody 12.
- zasądzenie dłużnika za oszukańczą krydę stanowi nieważność ugody 78, 84.
- zaspokojenia prawo 26.
- zaspokojenie wierzytelności uprzywilejowanych 70.
- zastawu prawo 26
- zastanowienie postępowania ugodowego 81 i n. 99.
- zastępcze umowy 41, 44.
- zatwierdzenie sądowe ugody 73 i n.
- zatwierdzenia ugody — odmówienie 81.
- zatrzymania prawo 29.
- zażalenie przeciw zarządcy ugodowemu 53.
- zbiegły dłużnik 12, 81.
- zdolność dłużnika do dysponowania majątkiem 15.
- zdolność dłużnika do działania 25.
- zdolność dłużnika procesowa 25.
- Zentralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister 16, 19, 20, 96.
- zgaśnięcie praw odrębności przez wdrożenie postępowania ugodowego 29, 70.
- zgłoszenie wierzytelności 15, 17, 18, 25.
- zgłoszenia wierzytelności forma 18.
- zgłoszenia wierzytelności zaniechanie (skutki) 17.
- zmiana wniosku ugodowego 11.
- zmiana zarządcy ugodowego 51.
- zwłoka do przedłożenia spisu majątku 11.
- zwolnienie dłużnika przez ugodę 77, 78.
- zwrotne poszukiwanie 35, 36.

